ॐ नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः श्री गुरुभ्यो नमः, हरिः ॐ

1 कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्ट्र

Contents

1.1	प्रथमाष्टके	प्रथमः प्रपाठकः - अस्याधेयब्राह्मणं	2
1.2	प्रथमाष्टके	द्वितीय प्रपाठकः - गवामयनब्राह्मणं	23
1.3	प्रथमाष्टके	तृतीय प्रपाठकः - वाजपेयब्राह्मणं	36
1.4	प्रथमाष्टके	चतुर्थः प्रपाठकः - सोमादिब्राह्मणं	53
1.5	प्रथमाष्टके	पञ्चमः प्रपाठकः - नक्षत्रेष्टिकाण्डे	71
1.6	प्रथमाष्टके	षष्ठः प्रपाठकः - राजसूयानुब्राह्मणं	88
1.7	प्रथमाष्टके	सप्तमः प्रपाठकः - राजसूयानुब्राह्मणं	108
1.8	प्रथमाष्ट्रके	अष्टमः प्रपाठकः - राजसूयानुब्राह्मणं	125

ॐ नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः श्री गुरुभ्यो नमः, हृरिः ॐ 1 कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टकं

1.1 प्रथमाष्टके प्रथमः प्रपाठकः - अग्न्याधेयब्राह्मणं

1.1.1 अनुवाकं 1 - सोमयागशेषभूताः शुक्रामन्थिग्रहप्रचारार्था मन्त्राः

TB 1.1.1.1

ब्रह्म संधंत्तं तन्में जिन्वतम् । क्षूत्रश्र सन्धंत्तं तन्में जिन्वतम् । इषश्र संधंत्तं तां में जिन्वतम् । ऊर्जश्र संधंत्तं तां में जिन्वतम् । प्रिष्टश्र संधंत्तं तां में जिन्वतम् । प्रजाश्र संधंत्तं तां में जिन्वतम् । प्रश्रून् थ्संधंत्तं तान्में जिन्वतम् ॥ स्तुतोऽसि जनंधाः । देवास्त्वां शुक्रुपाः प्रणंयन्तु । 1

TB 1.1.1.2

सुवीराः प्रजाः प्रंजनयन् परीहि । शुक्रः शुक्रशोविषा ॥ स्तुतोऽसि जनंधाः । देवास्त्वां मन्थिपाः प्रणंयन्तु ॥ सुप्रजाः प्रजाः प्रंजनयन् परीहि । मन्थी मन्थिशोविषा ॥सुजंग्मानौ दिव आ पृथिव्याऽऽयुः । संधंत्तं तन्में जिन्वतम् । प्राणश् संधंत्तं तं में जिन्वतम् । अपानश् संधंत्तं तं में जिन्वतम् ।

TB 1.1.1.3

व्यानः संधेत्तं तं में जिन्वतम् । चक्षुः संधेत्तं तन्में जिन्वतम् । श्रोत्रः संधेत्तं तन्में जिन्वतम् । मनः संधेत्तं तन्में जिन्वतम् ।वाचः संधेत्तं तां में जिन्वतम् ॥ आयुः स्थ आयुंमें धत्तम् । आयुर् य्ज्ञायं धत्तम् । आयुर् य्ज्ञायं धत्तम् । प्राणः स्थः प्राणं में धत्तम् । प्राणं य्ज्ञायं धत्तम् 3

TB 1.1.1.4

प्राणं युरूपंतये धत्तम् । चक्षुः स्थश्चक्षुंर्मे धत्तम् । चक्षुंर् युर्ज्ञायं धत्तम् । चक्षुंर् युर्ज्ञ्पंतये धत्तम् । श्रोत्रं स्थः श्रोत्रं मे धत्तम् । श्रोत्रं युर्ज्ञायं धत्तम् । श्रोत्रं युर्ज्ञ्पंतये धत्तम् । तौ देवौ शुक्रामन्थिनौ । कल्पयंतं दैवीर्विशः । कल्पयंतं मानुंषीः 4

TB 1.1.1.5

इष-मूर्जमस्मासुं धत्तम् । प्राणान् पृशुषुं । प्रजां मियं च यजमाने च ॥ निरंस्तः शण्डः । निरंस्तो मर्कः ॥ अपंत्रतौ शण्डामकौं सहामुनां ॥ शुक्रस्यं समिदंसि । मन्थिनः समिदंसि ॥ स प्रंथमः संकृंतिर् विश्वकर्मा । स प्रंथमो मित्रो वरुंणो अग्निः () । स प्रंथमो बृह्स्पतिंश्चिकित्वान् । तस्मा इन्द्रांय सुतमाजुंहोमि । 5

special korvai

(ब्रह्मं क्षुत्रं तत् । इषुमूर्जर्श् रियं पुष्टिं प्रजां ताम् । पुशुन् तान् । सन्धंत्तं तत् । प्राणमंपानं व्यानं तम् । चक्षुः श्रोत्रं मनुस्तत् । वाचं ताम् । इषादिपश्चंके वाचं तां में । पुशून् थ्संधंत्तं तान्मे । प्राणादित्रितंये तं मे । अन्यत्र तन्मे ।)

(नुयु - न्त्वुपानः संधंत्तं तं में जिन्वतं - प्राणं युज्ञायं धत्तुं - मार्नुषीर् - अग्निर् द्वे चं) (A1)

1.1.2 अनुवाकं 2 - अथास्याधानप्रकरणं, तत्र कालविशेषविधिः

TB 1.1.2.1

कृत्तिका-स्विग्न-मार्दधीत । एतद्वा अग्नेर् नक्षित्रम् । यत् कृत्तिकाः । स्वायांमेवैनं देवतायामाधायं । ब्रह्मवर्चसी भविति ॥ मुखं वा एतन्नक्षित्राणाम् । यत् कृत्तिकाः । यः कृत्तिका-स्विग्न-माध्ते । मुख्यं एव भविति ॥ अथो खर्छ 6

TB 1.1.2.2

अग्नि-नृक्षुत्रमित्य-पंचायन्ति । गृहान्.ह् दाहुंको भवति ॥ प्रजापंती रोहिण्या-मृग्नि-मंसृजत । तं देवा रोहिण्या-मादंधत । ततो वै ते सर्वान् रोहांनरोहन्न् । तद्-रोहिण्यै रोहिणित्वम् । यो रोहिण्या-मृग्निमांधृत्ते । ऋधोत्येव । सर्वान् रोहांन्-रोहित ॥ देवा वै भुद्राः सन्तोऽग्नि-माधिंथ्सन्त 7

TB 1.1.2.3

तेषामनांहितो ऽग्निरासींत् । अर्थैभ्यो वामं वस्वपांक्रामत् । ते पुनेर्वस्वोरादंधत । ततो वै तान् वामं वसूपावेर्तत । यः पुरा भद्रः संपापीयान् थ्स्यात् । स पुनेर्वस्वो-रग्नि-मादंधीत । पुनेरेवैनं वामं वसूपावेर्तते । भद्रो भविति ॥ यः कामयेत् दानेकामा मे प्रजाः स्युरितिं । स पूर्वयोः फल्गुंन्यो-रुग्नि-मादंधीत 8

TB 1.1.2.4

अर्यम्णो वा एतन्नक्षंत्रम् । यत्पूर्वे फल्गुंनी । अर्यमेति तमांहुर्यो ददांति ।दानंकामा अस्मै प्रजा भंवन्ति ॥ यः कामयंत भगी स्यामितिं । स उत्तरयोः फल्गुंन्यो-रिग्नमादंधीत । भगस्य वा एतन्नक्षंत्रम् । यदुत्तरे फल्गुंनी । भृग्यंव भंवति ॥ कालुकुञ्जा वै नामासुंरा आसन्न 9

TB 1.1.2.5

ते सुंवर्गायं लोकायाग्नि-मंचिन्वत । पुरुंष इष्टंका-मुपांदधात-पुरुंष इष्टंकाम् । स इन्द्रौं ब्राह्मणो ब्रुवांण इष्टंकामुपांधत्त । एषा में चित्रा नामेतिं । ते सुंवर्गं लोकमाप्रारोहन्न् । स इन्द्र इष्टंकामावृंहत् । तेऽवांकीर्यन्त । येऽवाकीर्यन्त । त ऊर्णावभयोऽभवन्न् । द्वावुदंपतताम् 10

TB 1.1.2.6

तौ दिव्यौ श्वानांवभवताम् । यो भ्रातृंव्यवान् थ्स्यात् । स चित्रायां-मृग्नि-मादंधीत । अवकीर्येव भ्रातृंव्यान् । ओजो बलंमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्-धंत्ते ॥ वसन्तौ ब्राह्मणौ ऽग्निमादंधीत । वसन्तो वै

ब्रौह्मणस्युर्तुः । स्व एवैन-मृतावाधायं । ब्रह्मवर्च्सी भविति । मुखं वा एतदंतूनाम् 11

TB 1.1.2.7

यद्-वंसुन्तः । यो वसन्ताऽग्निमांधृत्ते । मुख्यं एव भंवति । अथो योनिंमन्तमेवैनुं प्रजातमाधित्ते । ग्रीष्मे राजन्यं आदंधीत । ग्रीष्मो वै राजन्यंस्युर्तुः । स्व एवैनंमृतावाधायं । इन्द्रियावी भंवति । श्रारद्वि वैश्य आदंधीत । शुरद्वै वैश्यंस्युर्तुः 12

TB 1.1.2.8

स्व एवैनंमृतावाधायं । पुशुमान् भंवति ॥ न पूर्वयोः फल्गुंन्यो-रुग्निमादंधीत । एषा वै जंघन्यां रात्रिः सँवथ्सरस्यं । यत्पूर्वे फल्गुंनी । पृष्टित एव सँवथ्सरस्या-ग्निमाधायं । पापीयान्-भवति । उत्तरयोरादंधीत । एषा वै प्रंथमा रात्रिः सँवथ्सरस्यं । यदुत्तरे फल्गुंनी () । मुख्त एव सँवथ्सरस्या-ग्निमाधायं । वसीयान् भवति ॥ अथो खळुं । यदैवैनं यज्ञ उपनमेत् । अथादंधीत । सैवास्यर्द्धिः । 13

(खल्वां - धिथ्सन्त - फल्गुंन्योर्ग्निमादंधीता - सन् - नपतता - मतूनां - वैश्यंस्युर्तु - रुत्तंरे फल्गुंनी षट् चं) (A2)

1.1.3 अनुवाकं 3 - देवयजनार्थाः संभाराः

TB 1.1.3.1

उद्धन्ति । यद्वास्यां अमेद्ध्यम् । तदपं हन्ति ॥ अपोऽवांक्षिति शान्त्यें ॥ सिकंता निवंपति । एतद्वा अग्नेर् वैश्वानुरस्यं रूपम् । रूपेणैव वैश्वानुरमवं-रुन्धे ॥ ऊषान् निवंपति । पुष्टिर्वा एषा प्रजनंनम् । यदूषाः 14

TB 1.1.3.2

पुष्ट्यांमेव प्रजनंने ऽग्निमाधंते । अथों संज्ञानं एव । सं ज्ञानक् होतत् पंशूनाम् । यदूषाः ॥ द्यावांपृथिवी सहास्तांम् । ते विंयती अंब्रूताम् । अस्त्वेव नौ सह यज्ञियमितिं । यदुमुष्यां यज्ञियमासीत् । तदुस्या-मंद्धात् । त ऊषां अभवन्न् 15

TB 1.1.3.3

यदुस्या यृज्ञियमासीत् । तदुमुष्यां-मद्धात् । तदुदश्चन्द्रमंसि कृष्णम् ।ऊषाँन्निवपंन्नदो द्ध्यायेत् । द्यावांपृथिव्योरेव यृज्ञिये-ऽग्निमाधंत्ते ॥अग्निदेवेभ्यो निलायत । आखू रूपं कृत्वा । स पृथिवीं प्राविंशत् ।स ऊतीः कुर्वाणः पृथिवीमनु समंचरत् । तदांखुकरीष-मंभवत् 16

TB 1.1.3.4

यदांखुकरीष संभांरो भवंति । यदेवास्य तत्र न्यंक्तम् । तदेवावंरुन्धे ॥ ऊर्जुं वा एत रसं पृथिव्या उपदीका उद्दिहिन्ते । यद् वल्मीकंम् । यद् वल्मीकवपा संभांरो भवंति । ऊर्जमेव रसं पृथिव्या अवंरुन्धे । अथो श्रोत्रंमेव । श्रोत्र ह्यंतत् पृथिव्याः । यद् वल्मीकः । 17

TB 1.1.3.5

अबंधिरो भवति । य एवं वेदं ॥ प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत । तासामन्न-मुपाँक्षीयत । ताभ्यः सूद्मुप प्राभिनत् । ततो वै तासामन्नं नाक्षीयत । यस्य सूदंः संभारो भवंति । नास्यं गृहेऽन्नं क्षीयते ॥ आपो वा इदमग्रं सिल्लमांसीत् । तेनं प्रजापंतिरश्राम्यत् 18

TB 1.1.3.6

कथिमदिश् स्यादितिं । सोऽपश्यत् पुष्करपुणं तिष्ठंत् । सोऽमन्यत । अस्ति वै तत् । यस्मिन्-निदमिष् तिष्ठतीतिं । स वंराहो रूपं कृत्वोपन्यमज्जत् । स पृथिवीमध आँच्छत् । तस्यां उपहत्योदंमज्जत् । तत् पुष्करपुणें ऽप्रथयत् । यदप्रथयत् 19

TB 1.1.3.7

तत् पृथिव्यै पृथिवित्वम् । अभूद्धा इदिमितिं । तद्भूम्यै भूमित्वम् । तां दिशोऽनु वातः समंवहत् । ताः शर्कराभिरदृश्च हत् । शं वै नोऽभूदितिं । तच्छर्कराणाः शर्कर्त्वम् । यद्-वंराहिवहतः संभारो भवति । अस्यामेवा-छम्बद्धारमग्नि-माधत्ते । शर्करा भवन्ति धृत्यै 20

TB 1.1.3.8

अथो शत्वांयं ॥ सरेता अग्निराधेय इत्यांहुः । आपो वर्रणस्य पत्नंय आसन्न् । ता अग्निर्भ्यंद्ध्यायत् । ताः समंभवत् । तस्य रेतः परांऽपतत् । तद्धिरंण्य-मभवत् । यद्धिरंण्य-मुपास्यंति । सरेतसमेवाग्नि-माधंत्ते ॥ पुरुष् इन्वै स्वाद्-रेतंसो बीभथ्सत् इत्यांहुः 21

TB 1.1.3.9

उत्तर्त उपास्यत्य-बीभथ्सायै ॥ अति प्रयंच्छति । आर्तिमेवाति प्रयंच्छति ॥ अग्निर्देवेभ्यो निलायत । अश्वो रूपं कृत्वा । सोऽश्वत्थे सँवथ्सर-मंतिष्ठत् । तदंश्वत्थस्यां-श्वत्थत्वम् । यदाश्वंत्थः संभारो भवंति । यदेवास्य तत्र न्यंक्तम् । तदेवावं-रुन्धे । 22

TB 1.1.3.10

देवा वा ऊर्जं व्यंभजन्त । ततं उदुम्बर् उदंतिष्ठत् । ऊर्ग्वा उंदुम्बरंः । यदौदुंम्बरः संभारो भवंति । ऊर्जमेवावं-रुन्धे ॥ तृतीयंस्यामितो दिवि सोमं आसीत् । तं गांयुत्र्याहंरत् । तस्यं पर्णमंच्छिद्यत । तत्पर्णो ऽभवत् । तत् पर्णस्यं पर्णत्वम् 23

TB 1.1.3.11

यस्यं पर्णमर्यः संभारो भवंति । सोमपीथमेवावं रुन्धे ॥ देवा वै ब्रह्मंत्रवदन्त । तत् पूर्ण उपाशृणोत् । सुश्रवा वै नामं । यत् पर्णमर्यः संभारो भवंति । ब्रह्मवर्चसमेवावं रुन्धे ॥ प्रजापंति-रुग्नि-मंसृजत । सोऽबिभेत्र मां धक्ष्यतीतिं । तः शुम्यांऽशमयत् 24

TB 1.1.3.12

तच्छम्यै शिमृत्वम् । यच्छंमीमयः संभारो भवंति । शान्त्या अप्रंदाहाय ॥ अग्नेः सृष्टस्यं यतः । विकंङ्कतं भा आँच्छंत् । यद्-वैकंङ्कतः संभारो भवंति । भा एवावंरुन्धे ॥ सहंदयो ऽग्निराधेय इत्यांहुः । मुरुतोऽद्भिराग्ने-मंतमयन् । तस्यं तान्तस्य हृदंयमाच्छिन्दन् () । साऽशिनंरभवत् । यदुशिनंहतस्य वृक्षस्यं संभारो भवंति ।सहंदय-मेवाग्नि-माधंते । 25

(ऊषां - अभवन् - नभवद् - वुल्मीऋौं - ऽश्राम्य - दप्रंथय - द्धृत्यें - बीभथ्सत् इत्यांहु - रुन्धे - पर्णत्व - मंशमयद - च्छिन्द्र स्त्रीणिं च) (A3)

1.1.4 अनुवाकं 4 - संभारसँयुक्तायतनेषु अग्र्याधानम्

TB 1.1.4.1

द्वादुशसुं विक्रामेष्वग्निमादंधीत । द्वादंश मासाः सँवथ्सरः ।सँवथ्सरा-देवैनं-मव्रुद्ध्या-धंत्ते ॥ यद्-द्वांदुशसुं विक्रामे-ष्वादधीत । परिंमित्मवंरुन्धीत । चक्षुर् निमित् आदंधीत । इयद्-द्वादंश विक्रामा(3) इति । परिंमितं चैवापिरिमित् चावंरुन्धे ॥ अनृतं व वाचा वंदित । अनृतं मनंसा द्ध्यायित 26

TB 1.1.4.2

चक्षुर् वै सृत्यम् । अद्रा(3)गित्यांह । अदंर्,शुमितिं । तथ् सृत्यम् । यश्चक्षुंर्-निमितेऽग्नि-मांधत्ते । सृत्य एवैन्-माधत्ते ॥ तस्मादाहिताग्निर्नात्वे वदेत् । नास्यं ब्राह्मणोऽनांश्वान् गृहे वसेत् । सृत्ये ह्यांस्याग्निराहितः ॥ आग्नेयी वै रात्रिः 27

TB 1.1.4.3

आग्नेयाः प्रावंः । ऐन्द्रमहंः । नक्तं गार्.हंपत्य-मादंधाति । पुशूनेवावं-रुन्धे । दिवांऽऽहवनीयंम् । इन्द्रियमेवा-वंरुन्धे ॥ अर्द्धोदिते सूर्यं आहवनीय-मादंधाति । एतस्मिन् वै लोके प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत । प्रजा एव तद्-यर्जमानः सृजते । अथो भूतं चैव भविष्यचा-वंरुन्धे । 28

TB 1.1.4.4

इडा वै मांनुवी यंज्ञानूका्शिन्यांसीत् । साऽशृंणोत् । असुंरा अग्निमादंधत् इतिं । तदंगच्छत् । त आंहवुनीयम्म् आदंधत । अथ् गार्,हंपत्यम् । अथाँ-न्वाहार्य-पर्चनम् । सा ऽब्नंवीत् । प्रतीच्येषाः श्रीरंगात् । भुद्रा भूत्वा परांभविष्युन्तीतिं 29

TB 1.1.4.5

यस्यैव-मृग्निरांधीयते । प्रतीच्यंस्य श्रीरेति । भुद्रो भूत्वा परांभवति ॥ साऽशृंणोत् । देवा अग्नि-मादंधत् इति । तदंगच्छत् । तेंऽन्वाहार्य-पचंनुमग्र आदंधत । अथु गार्,हंपत्यम् । अथांहवनीयम् । साऽब्रंवीत् 30

TB 1.1.4.6

प्राच्येषा श्रीरंगात् । भुद्रा भूत्वा सुंवुर्गं लोकमेष्यिन्त । प्रजां तु न वैथ्स्यन्तु इतिं । यस्यैवमृग्नि-रांधीयते । प्राच्यंस्य श्रीरेति । भुद्रो भूत्वा सुंवुर्गं लोकमेति । प्रजां तु न विन्दते ॥ साऽब्रवीदिडा मनुम् । तथा वा अहं तवाग्नि-माधौस्यामि ।यथा प्र प्रजयां पुशुभिर् मिथुनैर् जीनुष्यसे 31

TB 1.1.4.7

प्रत्यस्मिन् लोके स्थास्यिसं । अभि सुंवर्गं लोकं जेष्यसीतिं । गार्,हंपत्यमग्र आदंधात् । गार्,हंपत्यं वा अन्नं प्रजाः प्रावः प्रजायन्ते । गार्,हंपत्येनैवास्मैं प्रजां प्रशून् प्राजनयत् । अथां-न्वाहार्य-पर्चनम् । तिर्यर्ड्घंव वा अयं लोकः । अस्मिन्नेव तेनं लोके प्रत्यंतिष्ठत् । अथांहवनीयंम् । तेनैव सुंवर्गं लोक-मुभ्यंजयत् 32

TB 1.1.4.8

यस्यैवम्गिः रांधीयते । प्र प्रजयां प्राभिर् मिथुनैर् जांयते । प्रत्यस्मिन् लोके तिष्ठति । अभि सुंवर्गं लोकं जंयति ॥ यस्य वा अयंथादेवतम्गिः रांधीयते । आ देवतांभ्यो वृश्च्यते । पापीयान् भवति । यस्यं यथा देवतम् । न देवतांभ्य आवृंश्च्यते । वसीयान् भवति () 33

TB 1.1.4.9

भृगूंणां त्वाऽङ्गिरसां व्रतपते वृतेना-दंधामीति भृग्वङ्गिरसामादंद्ध्यात् । आदित्यानां त्वा देवानां व्रतपते व्रतेनादंधामीत्यन्यासां ब्राह्मणीनां प्रजानांम् । वरुंणस्य त्वा राज्ञां व्रतपते व्रतेनादंधामीति राज्ञंः । इन्द्रंस्य त्वेन्द्रियेणं व्रतपते व्रतेनादंधामीति राज्ञन्यंस्य । मनोस्त्वा ग्रामण्यां व्रतपते व्रतेनादंधामीति वैश्यंस्य । ऋभूणां त्वां देवानां व्रतपते व्रतेनादंधामीति रथकारस्यं । यथा देवतमग्नि-राधीयते । न देवतांभ्य आ वृंश्यते । वसीयान् भवति । 34

(ध्यायति - वै रात्रि - श्चावंरुन्धे - भविष्युन्तीत्यं - ब्रवी - ज्जिनुष्यसं - ऽजयुद् - वसीयान् भवति - नवं च) (A4)

1.1.5 अनुवाकं 5 - तत्र पवमानहबींषि

TB 1.1.5.1

प्रजापंतिर् वाचः सृत्य-मंपश्यत् । तेनाग्निमाधंत्त । तेन् वै स आँद्धीत् । भूर्भुवः सुविरित्यांह । एतद्वै वाचः सृत्यम् । य एतेनाग्नि-माधत्ते । ऋद्भोत्येव । अथो सृत्यप्राश्चित्व भविति । अथो य एवं विद्वानिभ्चरित । स्तृणुत एवैनैम् । 35

TB 1.1.5.2

भूरित्यांह । प्रजा एव तद्-यर्जमानः सृजते । भुव इत्यांह । अस्मिन्नेव लोके प्रतिं तिष्ठति । सुवरित्यांह । सुवर्ग एव लोके प्रतिं तिष्ठति ॥ त्रिभरक्षरैर्-गार्,हंपत्य-मादंधाति । त्रयं इमे लोकाः । एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठित-माधत्ते । सर्वैः पञ्चिभं-राहवनीयम् 36

TB 1.1.5.3

सुवर्गाय वा एष लोकायाधीयते । यदांहवनीयः । सुवर्ग एवास्मै लोके वाचः सृत्यश् सर्वमामोति । त्रिमिर् गार्,हंपत्य-मादंधाति । पञ्चिमें-राहवनीयम् । अष्टौ संपंचन्ते । अष्टाक्षंरा गायत्री । गायत्रीऽग्निः । यावांनेवाग्निः । तमाधंत्ते । 37

TB 1.1.5.4

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत । ता अंस्माथ् सृष्टाः परांचीरायन्न् । ताभ्यो ज्योति-रुदंगृह्वात् । तं ज्योतिः पर्यन्तीः प्रजा अभिसमावर्तन्त । उपरींवाग्नि-सुद्गृह्वीया-दुद्धरन्त्रं । ज्योतिरेव पर्यन्तीः प्रजा यर्जमान-मुभि-सुमावर्तन्ते ॥ प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत् । तत् परांऽपतत् । तदश्वोंऽभवत् । तदश्वंस्या-श्वत्वम् 38

TB 1.1.5.5

एष वै प्रजापंतिः । यद्ग्निः । प्राजापत्योऽश्वः । यदश्वं पुरस्तान्नयंति । स्वमेव चक्षुः पश्यंन् प्रजापंति-रनूदंति ॥ वृज्ञी वा एषः । यदश्वं । यदश्वं पुरस्तान्नयंति । जातानेव भ्रातृंव्यान् प्रणुंदते ॥ पुन्रावंर्तयति 39

TB 1.1.5.6

जिन्ष्यमाणानेव प्रतिनुदते ॥ न्यांहवनीयो गार्,हंपत्य-मकामयत ।नि गार्,हंपत्य आहवनीयंम् । तौ विभाजं नारांक्रोत् । सोश्वंः पूर्ववाड्-भूत्वा । प्राञ्चं पूर्वमुदंवहत् । तत् पूर्ववाहंः पूर्ववाट्-त्वम् । यदर्थं पुरस्तान्नयंति । विभक्तिरेवैनयोस्सा । अथो नानांवीर्यावेवैनौं कुरुते । 40

TB 1.1.5.7

यदुपर्युपरि शिरो हरेत् । प्राणान् विच्छिन्द्यात् । अधोऽधः शिरो हरति । प्राणानां गोपीथायं ॥ इयत्यग्रे हरति । अथेयत्यथेयंति । त्रयं इमे लोकाः । एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमा-धंत्ते ॥ प्रजापंति-रुग्नि-मंसृजत । सोऽबिभेत्र मां धक्ष्यतीतिं 41

TB 1.1.5.8

तस्यं त्रेधा मंहिमानं व्यौहत् । शान्त्या अप्रदाहाय । यत्-त्रेधाऽग्नि-रांधीयते । महिमानंमेवास्य तद्-व्यूंहति । शान्त्या अप्रदाहाय ॥ पुनरावंर्तयति । महिमानंमेवास्य सन्दंधाति ॥ पुशुर्वा एषः । यदर्श्वः । एष रुद्रः 42

TB 1.1.5.9

यदुग्निः । यदर्श्वस्य पुर्देऽग्नि-मांदुद्ध्यात् । रुद्रायं पुशू-निपंदद्ध्यात् । अपुशुर् यर्जमानः स्यात् । यं नाकृमयेत् । अनंवरुद्धा अस्य पुशवंः स्युः । पार्श्वत आक्रमयेत् । यथा ऽऽहितस्याग्ने-रङ्गारा अभ्यववर्तेरन्न् ।अवरुद्धा अस्य पुशवो भवन्ति । न रुद्रायापिद्धाति । 43

TB 1.1.5.10

त्रीणिं हुवीश्षे निर्वपति । विराजं एव विक्रांन्तुं यजंमानोऽनु विक्रंमते ॥अग्नये पवंमानाय । अग्नये पावकायं । अग्नये शुचये । यदुग्नये पवंमानाय निर्वपति । पुनात्येवैनंम् । यदुग्नये पावकायं । पूत एवास्मिं-न्नन्नाद्यं द्याति । यदुग्नये शुचये () । ब्रह्मवर्चस-मेवास्मिं-न्नुपरिष्टाद्-द्याति । 44

(एन - माह्वनीयं - धत्ते - ऽश्वत्वं - वर्तयिति - कुरुत् - इति -रुद्रो - दंधाति - यदुग्रये शुचय एकं च) (A5)

1.1.6 अनुवाकं 6 - पवमानहविर्विस्तारः, हविरन्तराणि, दक्षिणाश्च

TB 1.1.6.1

देवासुराः सँयंत्ता आसन्न् । ते देवा विंजय-मुंपयन्तः । अग्नौ वामं वसु सं न्यंदधत । इदमुं नो भविष्यति । यदिं नो जे्ष्यन्तीतिं । तद्ग्निर्नोथ्-सहंमशक्नोत् । तत्-त्रेधा विन्यंदधात् । पुशुषु तृतीयम् । अपसु तृतीयम् । आदित्ये तृतीयम् 45

TB 1.1.6.2

तद्-द्रेवा विजित्यं । पुन्रवांरुरुथ्सन्त । तेंऽग्नये पर्वमानाय पुरोडाशं-मृष्टाकंपालं निरंवपन्न । पुशवो वा अग्निः पर्वमानः । यदेव पुशुष्वासीत् । तत्-तेनावांरुन्धत । तेंऽग्नये पावकायं । आपो वा अग्निः पावकः । यदेवाफ्स्वासीत् । तत्-तेनावांरुन्धत 46

TB 1.1.6.3

तेंऽग्नये शुचंये । असौ वा आंदित्योंऽग्निः शुचिः । यदेवादित्य आसीत् । तत्-तेनावांरुन्धत ॥ ब्रह्मवादिनो वदन्ति । तनुवो वावैता अंग्र्याधेयंस्य । आग्नेयो वा अष्टाकंपालो ऽग्न्याधेयमितिं । यत्तं निर्वपैत् । नैतानिं । यथाऽऽत्मा स्यात् 47

TB 1.1.6.4

नाङ्गानि । ताह्योव तत् । यदेतानि निर्वपैत् । न तम् । यथाऽङ्गानि स्युः ।नात्मा । ताह्योव तत् । उभयानि सहनिरुप्याणि । युज्ञस्यं सात्मृत्वायं ॥ उभयुं वा एतस्यैन्द्रियं वीर्यमाप्यते ४८

TB 1.1.6.5

योऽग्निमांधृत्ते । ऐन्द्राग्न-मेकांदशकपाल- मनु निर्वपेत् । आदित्यं चरुम् । इन्द्राग्नी वै देवाना-मर्यातयामानौ । ये एव देवते अर्यातयाम्नी । ताभ्यांमेवास्मां इन्द्रियं वीर्यमवं- रुन्धे । आदित्यो भंवति । इयं वा अदितिः । अस्यामेव प्रतितिष्ठति ॥ धेन्वै वा एतद्-रेतः 49

TB 1.1.6.6

यदाज्यंम् । अनुडुहंस्तण्डुलाः । मिथुनमेवावं-रुन्धे । घृते भंवति । युरूस्यालूँक्षान्तत्वाय ॥ चत्वारं आर्.षेयाः प्रार्श्ञन्ति । दिशामेव ज्योतिंषि जुहोति ॥ पुशवो वा एतानिं हुवीश्षिं । एष रुद्रः । यदुग्निः 50

TB 1.1.6.7

यथ्स् एतानि ह्वीश्षि निर्वपंत् । रुद्रायं प्रशूनिपं दद्ध्यात् । अप्रार्-यजमानः स्यात् । यन्नानुंनिर्वपंत् । अनंवरुद्धा अस्य प्रावः स्यः । द्वाद्शसु रात्रीष्वनु निर्वपेत् । स्वथ्सर प्रंतिमा वै द्वादंश् रात्रयः । स्वथ्सरेणैवास्मै रुद्रश् शंमियत्वा । प्रशूनवं रुन्धे ॥ यदेकं-मेकमेतानिं ह्वीश्षिं निर्वपंत् 51

TB 1.1.6.8

यथा त्रीण्यावर्पनानि पूर्यंत । तादृक्तत् । न प्रजनंनुमुच्छिश्षेत् । एकं निरुप्यं । उत्तरे समस्येत् । तृतीयंमेवास्में लोकमुच्छिश्षिति प्रजनंनाय । तं प्रजयां पृशुभिरनु प्रजायते । अथो युक्स्यैवैषाऽभिक्रांन्तिः ॥ रुथुचुक्रं प्रवंतयति । मुनुष्युरुथेनैव देवरुथं प्रत्यवंरोहति । 52

TB 1.1.6.9

ब्रह्मवादिनों वदन्ति । होत्व्यं-मग्निहोत्रां(3) नहोत्व्या(3)मितिं । यद्-यजुंषा जुहुयात् । अयंथापूर्वमाहुंती जुहुयात् । यन्न जुंहुयात् । अग्निः परांभवेत् । तूष्णीमेव होत्व्यंम् । यथापूर्व-माहुंती जुहोतिं । नाग्निः परांभवति ॥ अग्नीधें ददाति 53

TB 1.1.6.10

अग्निमुंखा-नेवर्तून् प्रीणाति । उपबर्.हंणं ददाति । रूपाणामवं-रुद्धयै । अश्वं ब्रह्मणे । इन्द्रियमेवावं-रुन्धे । धेनु॰ होत्रे । आशिषं एवावंरुन्धे । अनुङ्गाहं-मद्धर्यवे । विहुर्वा अनुङ्गान् । विह्नंरद्धर्युः 54

TB 1.1.6.11

विह्निनेव विह्नि युज्ञस्यावं-रुन्धे । मिथुनौ गावौ ददाति । मिथुनस्यावं-रुद्ध्ये । वासो ददाति । सुर्व

देवत्यं वै वासंः । सर्वा एव देवताः प्रीणाति । आ द्वांदुशभ्यो ददाति । द्वादंश् मासाः सँवथ्सरः । सुँवथ्सर एव प्रति तिष्ठति । काममूर्द्धं देयम् ( ) । अपरिमित्तस्यावं-रुद्धयै । 55

(आदित्ये तृतींय - मृफ्स्वासीत् तत् तेनावांरुन्धत् - स्या - दांप्यते - रेतो - ऽग्नि - रेकंमेक मेतानिं हुविश्षिं निर्वपेत् - प्रत्यवंरोहति - ददात्य - द्धुर्युर् - देय मेकं च) (A6)

1.1.7 अनुवाकं 7 - आधानमन्त्राः

TB 1.1.7.1

घुर्मः शिरुस्तदुयमुग्निः । सं प्रियः पुशुभिर् भुवत् । छुर्दिस्तोकाय् तनयाय यच्छ ॥ वातः प्राणस्तद्यमुग्निः । सं प्रियः पुशुभिर् भुवत् । स्वदितं तोकाय् तनयाय पितुं पंच ॥ प्राचीमन्नं प्रदिशुं प्रेहिं विद्वान् । अग्नेरंग्ने पुरो अग्निर् भवेह । विश्वा आशा दीद्यांनो विभाहि । ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुंष्पदे । 56

TB 1.1.7.2

अर्कश्चक्षु-स्तद्रसौ सूर्यस्तद्रयम्प्रिः । संप्रियः पृशुभिर् भुवत् ।यत् ते शुक्र शुक्रं वर्षः शुक्रा तुनूः । शुक्रं ज्योतिरजस्म । तेनं मे दीदिहि तेन त्वाऽऽद्धे । अग्निनौऽग्ने ब्रह्मणा ॥आनुशे व्यानशे सर्वमायुर् व्यानशे ॥ ये ते अग्ने शिवे तुनुवौं । विराट् चं स्वराट् चं । ते मा विशतां ते मां जिन्वताम् 57

TB 1.1.7.3

ये ते अग्ने शिवे तुन्नौं । सम्राट् चांभिभूश्चं । ते मा विंशतां ते मां जिन्वताम् । ये ते अग्ने शिवे तुनुनौं । विभूश्चं परिभूश्चं । ते मा विंशतां ते मां जिन्वताम् । ये ते अग्ने शिवे तुनुनौं । प्रभ्वी च् प्रभूतिश्च । ते मा विंशतां ते मां जिन्वताम् । यास्ते अग्ने शिवास्तुनुनंः () । ताभिस्त्वा ऽऽदंधे ॥ यास्ते अग्ने घोरास्तुनुनंः । ताभिरुमुं गंच्छ । 58

(चतुंष्पदे - जिन्वतां - तुनुव स्त्रीणिं च) (A7)

1.1.8 अनुवाकं 8 - एतद्वाह्मणं

TB 1.1.8.1

इमे वा एते लोका अग्नयंः । ते यदव्यांवृत्ता आधीयेरच्नं । शोचयंयुर्-यर्जमानम् । घर्मः शिर् इति गार्, हंपत्य-मार्दधाति । वार्तः प्राण इत्यन्वाहार्य-पर्चनम् । अर्क-श्रक्षुरित्यां-हवनीयंम् । तेनैवैनान् व्यावर्तयित । तथा न शोचयन्ति यर्जमानम् ॥ रथन्तर-मभिगांयते गार्, हंपत्य आधीयमांने । राथन्तरो वा अयं लोकः 59

TB 1.1.8.2

अस्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठित-मार्धत्ते । वामदेव्य-मिभगायत उद्भियमाणे । अन्तरिक्ष्ं वै वामदेव्यम् । अन्तरिक्ष एवैनं प्रतिष्ठित-मार्धत्ते । अथो शान्तिर् वै वामदेव्यम् । शान्तमेवैनं पश्व्यमुद्धरते । बृहद्भिगायत आहवनीयं आधीयमाने । बार् हंतो वा असौ लोकः । अमुिष्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठित-मार्धत्ते ॥ प्रजापंति-रुग्नि-मंसृजत 60

TB 1.1.8.3

सोऽश्वो वारों भूत्वा परांङैत् । तं वारवन्तीयंनावारयत ।तद्-वारवन्तीयंस्य वारवन्तीयृत्वम् । र्येतेनं र्येती अंकुरुत ।तच्छ्यैतस्यं र्येतृत्वम् । यद्-वारवन्तीयं-मभिगायंते । वार्यित्वैवनं प्रतिष्ठित-माधंत्ते । र्येतेनं र्येती कुंरुते ॥ घुर्मः शिर् इति गार्,हंपत्य-मादंधाति । सर्शोर्,षाण-मेवैन-माधंत्ते 61

TB 1.1.8.4

उपैनुमुत्तरो युज्ञो नंमति ॥ रुद्रो वा एषः । यदुग्निः । स आंधीयमान ईश्वरो यर्जमानस्य पुशून्

हिश्सिंतोः ।सं प्रियः पुशुभिर् भुवदित्यांह । पुशुभिरेवैनश् संप्रियं करोति ।पुशूना-महिश्सायै ।। छुर्दिस्तोकायु तनयाय युच्छेत्यांह ।आहिशषमेवैता-माशांस्ते ।। वार्तः प्राण इत्यन्वाहार्यु-पर्चनम् 62

TB 1.1.8.5

सप्राण-मेवैन-मार्थते ॥ स्विद्वितं तोकाय तनयाय पितुं प्रचेत्यांह । अन्नमेवास्मैं स्वदयित ॥ प्राचीमन्नं प्रदिशं प्रेहिं विद्वानित्यांह । विभिक्तिरेवैनंयोस्सा । अथो नानां वीर्यावेवैनौं कुरुते ॥ ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुंष्पद इत्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते ॥ अर्क-श्रक्षुरित्यां-हवनीयंम् । अर्को वै देवानामन्नम् 63

TB 1.1.8.6

अन्नमेवार्व रुन्धे ॥ तेनं मे दीदिहीत्यांह । सिमंन्ध एवैनंम् ॥ आनुशे व्यानश इति त्रिरुदिङ्गयित । त्रयं इमे लोकाः । एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठित-माधंत्ते ॥ तत्-तथा न कार्यम् । वीङ्गितम प्रतिष्ठित-मादंधीत । उद्भृत्यै-वाधायां-भिमन्त्रियः । अवीङ्गित-मेवैनं प्रतिष्ठित-माधंत्ते () ॥ विराट् चं स्वराट् च यास्ते अग्ने शिवास्तुनुव-स्ताभिस्त्वा ऽऽदंध इत्यांह । एता वा अग्नेः शिवास्तुनुवंः । ताभिरेवैनं समर्द्धयित ॥ यास्ते अग्ने घोरास्तुनुव स्ताभिर्मुं गुच्छेति ब्रूयाद्यं द्विष्यात् । ताभिरेवैनं पराभावयित । 64

(लोकों - ऽसृजतैन - माधंत्ते - ऽन्वाहार्यपर्चनं - देवानामन्नं - मेनुं प्रतिष्ठितमाधंत्ते पर्च च)

1.1.9 अनुवाकं 9 - ब्रह्मौदनम्

TB 1.1.9.1

शुमीगुर्भादुग्निं मंन्थति । एषा वा अग्नेर्-युज्ञियां तुनूः । तामेवास्मै जनयति ॥ अदिंतिः पुत्रकामा । साद्ध्येभ्यों देवेभ्यों ब्रह्मौदुन-मंपचत् । तस्यां उच्छेषंण-मददुः । तत् प्राश्ञांत् । सा रेतोंऽधत्त

। तस्यै धाता चौर्यमा चांजायेताम् । सा द्वितीयं-मपचत् 65

TB 1.1.9.2

तस्यां उच्छेषंण-मददुः । तत् प्राश्नांत् । सा रेतांऽधत्त । तस्यं मित्रश्च वरुंणश्चाजायेताम् । सा तृतीयं-मपचत् । तस्यां उच्छेषंण-मददुः । तत् प्राश्नांत् । सा रेतांऽधत्त । तस्या अश्शंश्च भगंश्चाजायेताम् । सा चंतुर्थ-मंपचत् 66

TB 1.1.9.3

तस्यां उच्छेषंण-मददुः । तत् प्राश्नांत् । सा रेतांऽधत्त । तस्या इन्द्रंश्च विवंस्वाःश्चा-जायेताम् । ब्रह्मौदुनं पंचित । रेतं एव तद्-दंधाति ॥ प्राश्नांन्ति ब्राह्मणा औदनम् ॥ यदाज्यं-मुच्छिष्यंते । तेनं सुमिधोऽभ्यज्यादंधाति । उच्छेषंणाद्वा अदिंती रेतोंऽधत्त 67

TB 1.1.9.4

उच्छेषंणादेव तद्-रेतों धत्ते ॥ अस्थि वा एतत् । यथ्-स्मिधंः । एतद्-रेतंः । यदाज्यंम् । यदाज्यंन स्मिधोऽभ्यज्यादधांति । अस्थ्येव तद्-रेतंसि दधाति ॥ तिस्र आदंधाति मिथुनृत्वायं ॥ इयंतीर् भवन्ति । प्रजापंतिना यज्ञमुखेन संमिताः 68

TB 1.1.9.5

इयंतीर् भवन्ति । युज्ञुपुरुषा संमिताः । इयंतीर् भवन्ति । एतावृद्धै पुरुषे वीर्यंम् । वीर्यं संमिताः । आर्द्रा भंवन्ति । आर्द्रमिव हि रेतः सिच्यते ॥ चित्रियस्याश्वत्थस्यादंधाति । चित्रमेव भंवति ॥ घृतवंतीभि-रादंधाति 69

TB 1.1.9.6

एतद्वा अग्नेः प्रियं धार्म । यद्-घृतम् । प्रियेणैवैनं धाम्ना सर्मर्द्धयति । अथो तेर्जसा ॥ गायत्रीभिर्-

ब्राह्मणस्यादंद्ध्यात् । गायुत्रछन्दाः वै ब्राह्मणः । स्वस्य छन्दंसः प्रत्ययनस्त्वायं । त्रिष्टुग्भी-राजन्यंस्य । त्रिष्टुप् छन्दाः वै राजन्यः । स्वस्य छन्दंसः प्रत्ययनस्त्वायं 70

TB 1.1.9.7

जगंतीभिर्-वैश्यंस्य । जगंती छन्दा वै वैश्यंः । स्वस्य छन्दंसः प्रत्ययनस्त्वायं ॥ तश् संविथ्सरं गोपायेत् । सुँव्थ्सरश हि रेतो हितं वर्द्धते ॥ यद्-येनश् सँवथ्सरे नोपनमेत् । सुमिधः पुन्रादंद्ध्यात् । रेतं एव तद्धितं वर्द्धमानमेति ॥ न माश्स-मंश्जीयात् । न स्त्रियुमुपेयात् । 71

TB 1.1.9.8

यन् माश्स-मंश्जीयात् । यिश्क्षयं-मुपेयात् । निर्वीर्यः स्यात् । नैनंमुग्नि-रुपंनमेत् ॥ श्व आंधास्यमांनो ब्रह्मौदुनं पंचित । आदित्या वा इत उत्तमाः सुंवुगैं लोकमायत्र् । ते वा इतो यन्तुं प्रतिंनुदन्ते । एते खळु वावादित्याः । यद्-ब्राँह्मणाः । तैरेव सुत्वं गंच्छति 72

TB 1.1.9.9

नैनं प्रतिनुदन्ते ॥ ब्रह्मवादिनों वदन्ति । क्वां सः । अग्निः कार्यः । योऽस्मै प्रजां प्रशून् प्रंजनयतीति । शल्कैस्ताः रात्रिमग्नि-मिन्धीत । तस्मिन्-नुपञ्युषम्रणी निष्टपेत् । यथर्,ष्मायं वाशिता न्यांविच्छायति ।तादृगेव तत् ॥ अपोदृह्य भस्माग्निं मन्थित 73

TB 1.1.9.10

सैव साऽग्नेः सन्तंतिः ॥ तं मंथित्वा प्राञ्चमुद्धंरित । सुँवथ्सरमेव तद्-रेतों हितं प्रजनयित ॥ अनांहित-स्तस्याग्नि-रित्यांहुः । यः समिधोऽनांधायाग्नि-मांधत्त इतिं । ताः सुँवथ्सरे पुरस्ता-दादंद्ध्यात् । सुँवथ्सरादेवैनं-मवरुद्ध्या-धंत्ते ॥ यदिं सुँवथ्सरे ऽनादुद्ध्यात् । द्वादुश्यां पुरस्ता-दादंद्ध्यात् । सुँवथ्सर प्रंतिमा वै द्वादंश्च रात्रयः ( ) । सुँवथ्सरमेवास्याहिता भवन्ति ॥ यदिं द्वादुश्यां नादुद्ध्यात् । त्र्यहे पुरस्तादादंद्ध्यात् । आहिता एवास्यं भवन्ति । 74

(द्वितीयंमपचच् - चतुर्थमंपच् - दिदंती रेतोंऽधत्त - संमिता - घृतवंतीभिरादंधाति - राजुन्यः स्वस्य छन्दंसः प्रत्ययनुस्त्वा - येयाद् - गच्छति - मन्थति - रात्रंय श्वत्वारिं च) (A9)

1.1.10 अनुवाकं 10 - पञ्चास्याधानम्

TB 1.1.10.1

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत । स रिंरिचानोंऽमन्यत । स तपोंऽतप्यत । स आत्मन् वीर्य-मपश्यत् । तदंवर्द्धत । तदंस्माथ्-सहंसोर्द्ध-मंसृज्यत । सा विराडंभवत् । तां देवासुरा व्यंगृह्वत । सोंऽब्रवीत् प्रजापंतिः । मम् वा एषा 75

TB 1.1.10.2

दोहां एव युष्माकृमिति ॥ सा ततः प्राच्युदंक्रामत् । तत् प्रजापंतिः पर्यगृह्णात् । अर्थवं पितुं में गोपायेतिं । सा द्वितीय-मुदंक्रामत् । तत् प्रजापंतिः पर्यगृह्णात् । नर्यं प्रजां में गोपायेतिं । सा तृतीय-मुदंक्रामत् । तत् प्रजापंतिः पर्यगृह्णात् । राश्स्यं पुशून् में गोपायेतिं 76

TB 1.1.10.3

सा चंतुर्थ-मुदंक्रामत् । तत् प्रजापंतिः पर्यगृह्णात् । सप्रंथ सभां में गोपायेतिं । सा पंञ्चम-मुदंक्रामत् । तत् प्रजापंतिः पर्यगृह्णात् । अहं बुद्धिय मन्त्रं मे गोपायेतिं । अग्नीन् वाव सा तान् व्यंक्रमत । तान् प्रजापंतिः पर्यगृह्णात् । अथो पङ्किमेव ॥ पङ्किर्वा एषा ब्राह्मणे प्रविष्टा 77

TB 1.1.10.4

तामात्मनोऽधि निर्मिमीते । यदुग्नि-राधीयते । तस्मां-देतावंन्तो-ऽग्नय आधीयन्ते । पाङ्कं वा इदश् सर्वंम् । पाङ्केनैव पाङ्कश्रं स्पृणोति ॥ अर्थवं पितुं में गोपायेत्यांह । अन्नमेवै तेनं स्पृणोति । नर्य प्रजां में गोपायेत्यांह । प्रजामेवैतेनं स्पृणोति । शश्स्यं पुशून् में गोपायेत्यांह 78

TB 1.1.10.5

प्शूनेवैतेनं स्पृणोति । सप्रंथ स्मां मं गोपायेत्यांह । स्मामेवैतेनंन्द्रियः स्पृणोति । अहं बुद्भिय मन्त्रं मे गोपायेत्यांह ।मन्त्रंमेवै तेन श्रियः स्पृणोति ॥ यदंन्वाहार्यः-पचंनेऽन्वाहार्यं पचंन्ति । तेन साँऽस्याभीष्टः प्रीतः । यद्-गार्,हंपत्य आज्यंमधिश्रयंन्ति संपत्नीर्याजयंन्ति । तेन साँऽस्याभीष्टः प्रीतः । यदंहवनीये जुह्वंति 79

TB 1.1.10.6

तेन सौंऽस्याभीष्टः प्रीतः । यथ्सभायाँ विजयंन्ते । तेन सौंऽस्याभीष्टः प्रीतः । यदांवस्थेऽन्नश् हरंन्ति । तेन सौंऽस्याभीष्टः प्रीतः । तथाँऽस्य सर्वे प्रीता अभीष्टा आधीयन्ते ॥ प्रवस्थ-मेष्यन्नेव-मुपंतिष्ठे-तैकंमेकम् । यथाँ ब्राह्मणायं गृहेवासिने परिदायं गृहानेतिं । ताहगेव तत् ॥ पुनंराग-त्योपंतिष्ठते () । सा भांगेयमेवैषां तत् । सा ततं ऊर्द्धाऽऽरोहत् । सा रोहिण्यंभवत् । तद्-रोहिण्यै रोहिणित्वम् । रोहिण्या-मुग्नि-मादंधीत । स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठित-माधंते । ऋद्भोत्येनेन । 80

(एषा - पुशून्में गोपायेति - प्रविष्टा - पुशून्में गोपायेत्यांहु - जुह्वंति - तिष्ठते सुप्त चं) (A10)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 tO 10 anuvAkams :(ब्रह्म संधंत्तं - कृत्तिंका - सूद्धंन्ति - द्वादुशसुं - प्रजापंतिर् वाचो - देवासुरास्तदुग्निर्नोद् - घुर्मः शिरं - इमे वै - शंमीगुर्भात् - प्रजापंतिः स रिरिचानः सतपः स आत्मन् वीर्यं दशं)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of dasinis :-(ब्रह्म संधंत्तं - तौ दिव्या - वर्थो शत्वांय - प्राच्येषां - यदुपर्युपरि - यथ् सद्यः - सोऽश्वो वारो भूत्वा - जर्गतीभि रशीतिः) first and last words of first prapAtakam :-(ब्रह्म संधंत्त - मृद्भोत्येनेन)

॥ हरिः 🕉 ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टके प्रथमः प्रपाठकः समाप्तः ॥

1.2 प्रथमाष्टके द्वितीय प्रपाठकः - गवामयनब्राह्मणं

1.2.1 अनुवाकं 1 - आधानमन्त्राः पूर्वप्रपाठकशेषभूताः

TB 1.2.1.1

उद्धन्यमान-मस्या अंमेद्ध्यम् । अपं पाप्मानं यर्जमानस्य हन्तु । शिवा नंः सन्तु प्रदिश्रश्वतंस्रः । शं नो माता पृथिवी तोकंसाता ॥शं नो देवीर्मिष्टंये । आपो भवन्तु पीतये । शं योर्मि स्नंवन्तु नः ॥ वैश्वानरस्यं रूपम् । पृथिव्यां परिस्रसा । स्योन-माविशन्तु नः । 1

TB 1.2.1.2

यदिदं दिवो यददः पृथिव्याः । सज्ज्ञाने रोदंसी संबभ्वतुः । ऊषान् कृष्णमंवतु कृष्णमूषाः । इहोभयार यज्ञिय-मार्गमिष्ठाः ॥ ऊतीः कुर्वाणो यत् पृथिवीमचरः । गुहाकारं-माखुरूपं प्रतीत्यं । तत् ते न्यंक्तमिह सभरंन्तः । शतं जीवेम शरदः सवीराः ॥ ऊर्जं पृथिव्या रसं-माभरंन्तः । शतं जीवेम शरदः सवीराः ॥ उर्जं पृथिव्या रसं-माभरंन्तः । शतं जीवेम शरदः पुरूचीः 2

TB 1.2.1.3

वम्रीभि-रन्नंवित्तं गुहांसु । श्रोत्रं त उर्व्यबंधिरा भवामः ॥ प्रजापंति सृष्टानां प्रजानांम् । क्षुधोपंहत्यै सुवितं नो अस्तु । उपप्रभिन्नमिष-मूर्जं प्रजाभ्यः । सूदं गृहेभ्यो रसमाभरामि ॥यस्यं रूपं बिभ्रंदिमा-मविन्दत् । गुहा प्रविष्टाः सिर्रस्य मद्भ्ये । तस्येदं विहेत-माभरंन्तः । अछंबद्वारमस्यां विधेम । 3

TB 1.2.1.4

यत् पूर्यपंश्यथ् सिर्रस्य मद्ध्ये । उर्वीमपंश्य-ज्जगंतः प्रतिष्ठाम् । तत् पुष्कंरस्यायतंनाद्धि जातम् । पूर्णं पृथिव्याः प्रथंनश् हरामि ॥ याभिरद्दश्हेज्जगंतः प्रतिष्ठाम् । उर्वीमिमां विश्वजनस्यं भूत्रीम् । ता नंः शिवाः शर्कराः सन्तु सर्वाः ॥ अग्ने रेतिश्चन्द्रश् हिरंण्यम् । अद्भयः संभूत-मुमृतं प्रजासुं । तथ् सुभंरंत्रुत्तर्तो निधायं 4

TB 1.2.1.5

अति प्रयच्छं दुरितिं तरेयम् ॥ अश्वो रूपं कृत्वा यदंश्वत्थे ऽतिष्ठः । सुँवृथ्सुरं देवेभ्यो निलायं । तत्ते न्यंक्तमिह सुभंरंन्तः । शतं जीवेम शरदः सवीराः ॥ ऊर्जः पृंथिव्या अद्भ्युत्थितोऽसि । वनंस्पते शतवंळ,शो विरोह । त्वयां वयिमष्मूर्जं मदंन्तः । रायस्पोषेण सिम्षा मंदेम ॥ गायुत्रिया ह्रियमाणस्य यत्ते 5

TB 1.2.1.6

पूर्णमपंतत् तृतीयंस्यै दिवोऽधि । सोऽयं पूर्णः सोमपूर्णाद्धि जातः । ततो हरामि सोमपीथस्यावं-रुद्ध्यै । देवानां ब्रह्मवादं वदंतां यत् । उपार्शृणोः सुश्रवा वै श्रुतोऽसि । ततो मामाविंशतु ब्रह्मवर्च्सम् । तथ् सुभंरक् स्तद्वंरुन्धीय साक्षात् ॥ ययां ते सृष्टस्याग्नेः । हेतिमशंमयत् प्रजापंतिः । तामिमाम प्रदाहाय 6

TB 1.2.1.7

शुमी शान्त्ये हराम्यहम् ॥ यत्ते सृष्टस्यं यतः । विकंङ्कतं भा आँर्छज्जातवेदः । तयां भासा संमितः । उरुं नो लोकमनु प्रभाहि ॥ यत्ते तान्तस्य हृदंयमाच्छिन्दन् जातवेदः । मुरुतोऽद्भिस्तंमयित्वा । एतत्ते तदंशनेः संभरामि । सात्मां अग्ने सहृदयो भवेह ॥ चित्रियादश्वत्थाथ् संभृता बृहृत्यः ७

TB 1.2.1.8

शरीरम्भि सः स्कृताः स्थ । प्रजापंतिना यङ्गमुखेन् संमिताः । तिस्रस् त्रिवृद्धिर् मिथुनाः प्रजात्यै ॥ अश्वत्था-द्वंव्यवाहा-द्वि जाताम् । अग्ने स्तुनूं यज्ञियाः संभरामि । शान्तयोनिः शमीग्रभम् । अग्नये प्रजनियुत्वे ॥ यो अश्वत्थः शंमीग्रभः । आरुरोह त्वे सचा । तं ते हरामि ब्रह्मणा 8

TB 1.2.1.9

युज्ञियैः केतुभिः सह ॥ यं त्वां सुमर्भरन्-जातवेदः । यथा शरीरं भूतेषु न्यंक्तम् । स संभृतः सीद शिवः प्रजाभ्यः । उरुं नां लोकमर्जनेषि विद्वान् ॥ प्र वेधसं कवये मेद्ध्याय । वचो वन्दारुं वृष्भाय वृष्णे । यतो भ्यमभयं तन्नो अस्तु । अवं देवान्. यंजे हेड्यान् ॥ सुमिधाऽग्निं दुंवस्यत 9

TB 1.2.1.10

घृतैर् बोधयतातिंथिम् । आऽस्मिन्, ह्व्या जुंहोतन ॥ उपं त्वाऽग्ने ह्विष्मितीः । घृताचींर्यन्तु हर्यत । जुषस्वं समिधो ममं ॥ तं त्वां समिद्धिरङ्गिरः । घृतेनं वर्द्धयामिस । बृहच्छोंचा यविष्ठ्य ॥ समिद्ध्यमानः प्रथमो नु धर्मः । समक्तुभिरज्यते विश्ववारः 10

TB 1.2.1.11

शोचिष्केशो घृतिनिर्णिक्-पावकः । सुयज्ञो अग्निर् यज्ञथाय देवान् ॥ घृतप्रंतीको घृतयोनिर्ग्निः । घृतैः सिमंद्धो घृतम्स्यान्नम् । घृतप्रुषंस्त्वा सिरतो वहन्ति । घृतं पिबन्ध् सुयजां यक्षि देवान् ॥ आयुर्दा अंग्ने हिवषो जुषाणः । घृत प्रंतीको घृतयोनिरेधि । घृतं पीत्वा मधुचारु गव्यम् । पितेवं पुत्रम्भि रंक्षतादिमम् । 11

TB 1.2.1.12

त्वामंग्ने सिमधानं यंविष्ठ । देवा दूतं चंक्रिरे हव्यवाहंम् । उरुज्रयंसं घृतयोंनि-माहुंतम् । त्वेषं चक्षुंद्धिरे चोद्यन्वंति ॥ त्वामंग्ने प्रदिव आहुंतं घृतेनं । सुम्रायवंः सुष्मिधा समीधिरे । स वांवृधान ओषंधीभिरुक्षितः । उरुज्रयाःसे पार्थिवा वितिष्ठसे ॥ घृत प्रतीकं व ऋतस्यं धूर्,षदंम् (धूर्,षदंम्) । अग्निं मित्रन्न संमिधान ऋजते 12

TB 1.2.1.13

इन्धांनो अक्रो विद्येषु दीद्यंत् । शुक्रवंर्णामुदुं नो यश्सते धियंम् ॥ प्रजा अंग्रे सँवांसय । आशांश्च पुशुभिः सह । राष्ट्राण्यंस्मा आधेहि । यान्यासंन्थ् सिवतुः सवे ॥ मही विश्पत्नी सदंने ऋतस्यं । अर्वाची एतं धरुणे रयीणाम् । अन्तर्वत्नी जन्यं जातवेदसम् । अद्धराणां जनयथः पुरोगाम् । 13

TB 1.2.1.14

आरोहतं दुशत शकेरीर् ममं । ऋतेनां ग्रु आयुंषा वर्चसा सह । ज्योग् जीवंन्त उत्तरामुत्तराश्च समांम् । दर् शंमहं पूर्णमांसं युज्ञं यथा यजै ॥ ऋत्वियवती स्थो अग्निरेतसौ । गर्भं दधाथां ते वांमहं दंदे । तथ् सत्यं यद् वीरं बिंभृथः । वीरं जनिय्थ्यंः । ते मत् प्रातः प्रजनिष्येथे । ते मा प्रजांते प्रजनिय्थंः 14

TB 1.2.1.15

प्रजयां प्रशुभिर्-ब्रह्मवर्चसेनं सुवर्गे लोके ॥ अनृंताथ्-सृत्यमुपैमि । मानुषा-दैव्य-मुपैमि । दैवीं वाचें यच्छामि ॥ शल्कैर्ग्निमिन्धानः । उभौ लोकौ संनेमहम् । उभयौर्-लोकयोर्, ऋद्धा । अतिं मृत्युं तराम्यहम् ॥ जातंवेदो भुवंनस्य रेतः । इह सिञ्च तपंसो यर्ज्जानिष्यते 15

TB 1.2.1.16

अग्निमंश्वत्थादिधं हब्यवाहंम् । रामीगर्मा-ज्ञ्नयन् यो मंयो भूः ॥ अयं ते योनिर्, ऋत्वियः । यतो जातो अरोचथाः । तं जानन्नंग्न आरोह । अथां नो वर्द्धया रियम् ॥ अपेत वीत वि चं सर्पतातः । येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूर्तनाः । अदिदिदं यमोऽवसानं पृथिव्याः । अर्नन्निमं पितरो लोकमंस्मै । 16

TB 1.2.1.17

अग्नेर्भस्मौस्यग्नेः पुरीषमिस ॥ स्ज्ञांनेमिस काम्धरंणम् । मियं ते काम्धरंणं भूयात् ॥ सं विः सृजािम् हदयािन । सः सृष्टं मनो अस्तु वः । सः सृष्टः प्राणो अस्तु वः ॥ सं या विः प्रियास्तुनुविः । संप्रिया हदयािन वः । आत्मा वो अस्तु संप्रियः । संप्रिया-स्तुनुवो मर्म । 17

TB 1.2.1.18

कल्पेतां द्यावांपृथिवी । कल्पंन्तामाप् ओषंधीः । कल्पंन्तामग्नयः पृथंक् । मम् ज्यैष्ठ्यांय सर्वताः ॥ येंऽग्नयः समनसः । अन्तरा द्यावांपृथिवी । वासंन्तिकावृत् अभि कल्पंमानाः । इन्द्रंमिव देवा अभि सॅविंशन्तु ॥ दिवस्त्वां वीुर्येण । पृथिव्यै-मंहिम्ना 18

TB 1.2.1.19

अन्तरिक्षस्य पोषेण । सर्वपंशु-मादंधे ॥ अर्जाजनन्-नमृतं मर्त्यासः । अस्रेमाणं तरिणं वीडुर्जम्भम् । दश् स्वसारो अग्नुवंः समीचीः । पुमार्श्सं जातम्भि सश्रंभन्ताम् ॥ प्रजापंतेस्त्वा प्राणेनाभि प्राणिमि । पूष्णः पोषेण मह्यम् । दीर्घायुत्वायं शतशारदाय । शतश् शरद्भय आयुषे वर्चसे 19

TB 1.2.1.20

जीवात्वै पुण्यांय ॥ अहं त्वदंस्मि मदंसि त्वमेतत् । ममांसि योनिस्तव योनिरस्मि । ममैव सन्वहं हुव्यान्यंग्ने । पुत्रः पित्रे लोकुकु-ज्ञांतवेदः ॥ प्राणे त्वा ऽमृतमादंधामि । अन्नादमन्नाद्याय । गोप्तारं गुप्त्ये ॥ सुगार् हुपत्यो विदहन्नरांतीः । उषसः श्रेयंसीः श्रेयसीर् दर्धत् 20

TB 1.2.1.21

अग्ने स्पत्नारं अप बाधंमानः । रायस्पोष-मिष्मूर्ज-मस्मासुं धेहि ॥ इमा उ मामुपंतिष्ठन्तु रायंः । आभिः प्रजाभिरिह सं वंसेय । इहो इडां तिष्ठतु विश्वरूपी । मद्भ्ये वसौर् दीदिहि जातवेदः ॥ ओजंसे बलांय त्वोद्यंच्छे । वृषंणे शुष्मायायुंषे वर्चसे । स्पत्नतूरंसि वृत्रतूः । यस्ते देवेषुं मिह्मा सुंवर्गः 21

TB 1.2.1.22

यस्तं आत्मा पुशुषु प्रविष्टः । पुष्टिर्या तं मनुष्यंषु पप्रथे । तयां नो अग्ने जुषमांण एहिं ॥ दिवः पृथिव्याः पर्यन्तिरक्षात् । वातात् पुशुभ्यो अद्भग्नेषधीभ्यः । यत्रंयत्र जातवेदः सं बुभूथं । ततो

नो अग्ने जुषमाण एहिं ॥ प्राचीमनुं प्रदिशुं प्रेहिं विद्वान् । अग्नेरंग्ने पुरो अग्निर्-भवेह । विश्वा आशा दीद्यांनो वि भांहि 22

TB 1.2.1.23

ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुंष्पदे ॥ अन्वग्निरुषसा-मग्रं-मख्यत् । अन्वहांनि प्रथमो जातवेदाः । अनु सूर्यस्य पुरुत्रा चं रुश्मीन् । अनु द्यावांपृथिवी आतंतान ॥ विक्रंमस्व महाः असि । वेदिषन्-मानुंषेभ्यः । त्रिषु लोकेषुं जागृहि ॥ यदिदं दिवो यददः पृथिव्याः । सं विदाने रोदंसी सं बभुवतुंः 23

TB 1.2.1.24

तयोः पृष्ठे सीदतु जातवेदाः । शुभूः प्रजाभ्यं-स्तुनुवै स्योनः ॥ प्राणं त्वाऽमृत आदेधामि । अन्नादमन्नाद्याय । गोप्तारं गुप्त्यै । यते शुक्र शुक्रं वर्चः शुक्रा तुनूः । शुक्रं ज्योति-रर्जस्नम् । तेनं मे दीदिहि तेन त्वाऽऽदंधे । अग्निनौऽऽग्ने ब्रह्मणा । आनुशे व्यानशे सर्वमायुर् व्यानशे । 24

TB 1.2.1.25

नर्य प्रजां में गोपाय । अमृत्तत्वायं जीवसें । जातां जिन्ष्यमाणां च । अमृते सत्ये प्रतिष्ठिताम् ॥ अर्थवं पितुं में गोपाय । रसमन्निमहायुंषे । अदंब्धायो-ऽशीततनो । अविषं नः पितुं कृणु ॥ शक्स्यं पुशून् में गोपाय । द्विपादों ये चतुंष्पदः 25

TB 1.2.1.26

अष्टार्शफाश्च य इहाग्नें । ये चैकंशफा आशुगाः ॥ सप्रंथ सुभां में गोपाय । ये च सभ्याः सभासदेः । तानिन्द्रियावंतः कुरु । सर्वमायु-रुपांसताम् ॥ अहेबुद्भिय मन्त्रं मे गोपाय । यमृषंयस्त्रैविदा विदुः । ऋचः सामानि यजूर्धि । सा हि श्रीरुमृतां सुताम् । 26

TB 1.2.1.27

चतुंः शिखण्डा युव्तिः सुपेशाः । घृतप्रंतीका भुवंनस्य मद्ध्ये । मुर्मृज्यमांना मह्ते सौभंगाय । मह्यं धुक्ष्व यर्जमानाय कामान् ॥ इहैव सन्तत्रं सतो वो अग्नयः । प्राणेनं वाचा मनंसा बिभर्मि । तिरो मा सन्तमायुर्मा प्रहांसीत् । ज्योतिषा वो वैश्वानरे-णोपंतिष्ठे ॥ पञ्चधाऽग्नीन्-व्यंक्रामत् । विराट्थ सृष्टा प्रजापंतेः () । कुर्द्धाऽऽरोहद्-रोहिणी । योनिर्ग्नेः प्रतिष्ठितिः । 27

(विश्-तु नः - पुरुचीर् - विधेम - निधाय - यत् ते - ऽप्रंदाहाय - बृह्त्यों - ब्रह्मंणा - दुवस्यत - विश्ववार - इम - मृंञ्जते - पुरोगां - प्रजनियुष्यथों - जिन्ष्यतें - स्मै - मर्म - मिहुम्ना - वर्चसे - दर्धथ् - सुवर्गा - भाहि - संबभूवतु - रायुर् व्यानशे - चतुंष्पदः - सृतां - प्रजापंतेर् द्वे चं) (A1)

1.2.2 अनुवाकं 2 -विषूवन्नामकं मुख्यमह, तदुभयपार्श्ववर्तीनि चत्वार्यहानि चोच्यन्ते TB 1.2.2.1

नवैतान्यहांनि भवन्ति । नव वै सुंवर्गा लोकाः । यदेतान्यहाँ-न्युपयन्ति । नवस्वेव तथ् सुंवर्गेषुं लोकेषुं सित्रिणः प्रतितिष्ठंन्तो यन्ति ॥ अग्निष्टोमाः परः सामानः कार्या इत्यांहुः । अग्निष्टोमसंमितः सुवर्गो लोक इति । द्वादंशा-ग्निष्टोमस्यं स्तोत्राणि । द्वादंश मासाः सँवथ्सरः ॥ तत् तन्न सूर्क्यम् । उक्थ्यां एव संप्तदुशाः परः सामानः कार्याः 28

TB 1.2.2.2

प्रावो वा उक्थानि । प्राृ्नामवं-रुद्ध्यै ॥ विश्वजिद्धभिजितां-विग्निष्टोमौ ॥ उक्थ्याः सप्तद्शाः परंः सामानः । ते सःस्तुंता विराजमि संपंद्यन्ते । द्वे चर्चावितं रिच्येते । एकंया गौरितंरिक्तः । एक्याऽऽयुंरूनः । सुवर्गो वै लोको ज्योतिः । ऊर्ग् विराट् 29

TB 1.2.2.3

सुवर्गमेव तेनं लोकमभि जंयन्ति ॥ यत् परश्र रार्थन्तरम् । तत् प्रंथमेऽहंन्-कार्यंम् । बृहद्-द्वितीये । वैरूपं तृतीये । वैराजं चंतुर्थे । शाक्करं पंञ्चमे । रैवतश्ष्ठे । तद्वं पृष्ठेभ्यो नयंन्ति ॥ सतंनय एते ग्रहां गृह्यन्ते 30

TB 1.2.2.4

अतिग्राह्याः परंः सामसु । इमानेवैतैर् लोकान्थ् संतंन्वन्ति ॥ मिथुना एते ग्रहां गृह्यन्ते । अतिग्राह्याः परंः सामसु । मिथुनमेव तैर् यर्जमाना अवंरुन्धते ॥ बृहत् पृष्ठं भंवति । बृहद् वै सुंवर्गो लोकः । बृहतैव सुंवर्गां लोकं यन्ति ॥ त्रयस्त्रिःश्वरि नाम् सामं । माद्ध्यन्दिने पवंमाने भवति 31

TB 1.2.2.5

त्रयंस्त्रिश्शृद्धै देवताः । देवतां एवावंरुन्धते ॥ ये वा इतः पराञ्चश् सँवथ्सर-मुंप् यन्ति । न हैनं ते स्वस्ति समंश्जुवते । अथ येऽमुत्तोऽर्वाञ्चंमुप् यन्ति । ते हैंनश् स्वस्ति समंश्जुवते । एतद्वा अमुत्तोऽर्वाञ्चमुपं यन्ति । यदेवम् । यो ह् खळु वाव प्रजापंतिः । स उं वेवेन्द्रः () । तदुं देवेभ्यो नयंन्ति । 32

(कार्या-विराड् - गृंह्यन्ते - पर्वमाने भवती - न्द्र एकं च) (A2)

1.2.3 अनुवाकं 3 - विषुविदनेऽतिग्राह्यविशेषाः

TB 1.2.3.1

संतंतिर्वा एते ग्रहाः । यत् परंः सामानः । विषूवान्-दिवाकीत्र्यंम् । यथा शालांयै पक्षंसी । एवः सँवथ्सरस्य पक्षंसी । यदेतेन गृह्येरन्नं । विषूंची सँवथ्सरस्य पक्षंसी व्यवंस्रः सेयाताम् । आर्तिमार्च्छेयः । यदेते गृह्यन्ते । यथा शालांयै पक्षंसी मद्भ्यमं-वःशम्भि संमायच्छंति 33

TB 1.2.3.2

एवः संवथ्सरस्य पक्षंसी दिवाकीृत्र्यमिभ संतंन्वन्ति । नार्तिमार्च्छन्ति ॥ एकविःश-महंभवित । शुक्राग्रा ग्रहां गृह्यन्ते । प्रत्युत्तंब्ध्ये सयत्वायं ॥ सौर्यं एतदहः पृशुरालंभ्यते । सौर्योऽतिग्राह्यो गृह्यते । अहंरेव रूपेण समर्द्धयन्ति । अथो अहं एवैष बिलर् हिंयते ॥ सप्तै-तदहंरित-ग्राह्यां गृह्यन्ते 34

TB 1.2.3.3

सप्त वै शीर्,षण्याः प्राणाः । असावांदित्यः शिरंः प्रजानांम् । शीर्,षन्नेव प्रजानां प्राणान् दंधाति । तस्मांथ्सप्त शीर्,षन् प्राणाः ॥ इन्द्रों वृत्रः हत्वा । असुरान् पराभाव्यं । स इमॉल्लोका-नुभ्यंजयत् । तस्यासौ लोकोऽनंभिजित आसीत् । तं विश्वकंमां भूत्वाऽभ्यंजयत् । यद्-वैश्वकर्मणो गृह्यते 35

TB 1.2.3.4

सुवर्गस्यं लोकस्या-भिर्जित्ये ॥ प्र वा एतेंऽस्माल् लोका-च्यंवन्ते । ये वैश्वकर्मणं गृह्णते । आदित्यरश्वो गृह्यते । इयं वा अदितिः । अस्यामेव प्रतितिष्ठन्ति ॥ अन्यौन्यो गृह्यते । विश्वौन्येवान्येन कर्माणि कुर्वाणा यन्ति । अस्यामन्येन प्रति तिष्ठन्ति ॥ तावाऽपंरार्द्धाथ संवथ्सरस्यान्यौन्यो गृह्येते () ॥ तावुभौ सह महाब्रते गृह्येते । यक्स्यैवान्तं गृत्वा । उभयौर् लोकयोः प्रति तिष्ठन्ति ॥ अर्क्यमुक्थं भवति । अन्नाद्यस्या-वंरुद्धयै । 36

(समायच्छं - त्यतिग्राह्यां गृह्यन्ते - गृह्यते - सॅवथ्सरस्थान्योन्यो गृह्येते पर्ञ च) (A3)

1.2.4 अनुवाकं 4 - तस्मिन्नेव दिने दिवाकीर्त्यनामानि सामानि

TB 1.2.4.1

एकविश्वा एष भंवति । एतेन् वै देवा एंकविश्वानं । आदित्यमित उत्तमश् सुंवर्गं लोक-मारोहयन्न् । स वा एष इत एंकविश्वाः । तस्य दशावस्तादहांनि । दशं परस्तांत् । स वा एष विराज्युंभयतः

प्रतिष्ठितः । विराजि हि वा एष उभयतः प्रतिष्ठितः । तस्मादन्तरेमौ लोकौ यन्न । सर्वेषु सुवर्गेषुं लोके-ष्विभितपन्नेति । 37

TB 1.2.4.2

देवा वा आंदित्यस्यं सुवर्गस्यं लोकस्यं । परांचोऽतिपादादंबिभयुः । तं छन्दोंभिरदृश् हुन्धृत्यैं । देवा वा आंदित्यस्यं सुवर्गस्यं लोकस्यं । अवांचोऽवपादादंबिभयुः । तं पृञ्चभी रिश्मिम्-रुदंवयन्न् । तस्मादेकिविश्शे ऽहुन् पञ्चं दिवाकीत्यांनि क्रियन्ते । रश्मयो वै दिवाकीत्यांनि ॥ ये गांयुत्रे । ते गांयुत्रीषूत्तंरयोः पर्वमानयोः 38

TB 1.2.4.3

महादिवाकीर्त्यश् होतुंः पृष्ठम् । विकृणं ब्रह्मसामम् । भासौंऽग्निष्टोमः ॥ अथैतानि पराणि । परैर्वे देवा आंदित्यश् सुंवर्गं लोकमंपारयन्न् । यदपारयन्न् । तत् पराणां पर्त्वम् । पारयंन्त्येनुं पराणि । य एवं वेदं । अथैतानि स्पराणि () । स्परैर्वे देवा आंदित्यश् सुंवर्गं लोकमंस्पारयन्न् । यदस्पारयन्न् । तथ् स्पराणाः स्पर्त्वम् । स्पारयंन्त्येनश् स्पराणि । य एवं वेदं । 39

(एति-पर्वमानयोः-स्पराणी पर्ञ्च च) (A4)

1.2.5 अनुवाकं 5 - पशवः वैष्णवाद्या नव

TB 1.2.5.1

अप्रंतिष्ठां वा एते गंच्छन्ति । येषार्थं सँवथ्सरेऽनाप्तेऽर्थं । एकादिशन्याप्यते ॥ वैष्णवं वांमन-मालंभन्ते । यज्ञो वै विष्णुः । यज्ञमेवालंभन्ते प्रतिष्ठित्यै । ऐन्द्राग्न-मालंभन्ते । इन्द्राग्नी वै देवाना-मयांतयामानौ । ये एव देवते अयांतयाम्नी । ते एवालंभन्ते 40

TB 1.2.5.2

वैश्वदेव-मार्लभन्ते । देवतां एवावं-रुन्धते । द्यावापृथिव्यां धेनु-मार्लभन्ते । द्यावापृथिव्योरेव प्रतिं तिष्ठन्ति । वायव्यं वृथ्समार्लभन्ते । वायुरेवैभ्यां यथाऽऽयतुनाद्-देवता अवंरुन्धे । आदित्यामविं वृशा-मार्लभन्ते । इयं वा अदिंतिः । अस्यामेव प्रतिं तिष्ठन्ति । मैत्रावरुणी-मार्लभन्ते 41

TB 1.2.5.3

मित्रेणैव युक्स्य स्विष्टक्ष् शमयन्ति । वर्रणेन् दुरिष्टम् । प्राजापत्यं तूप्रं महाब्रत आलंभन्ते । प्राजापत्योऽतिग्राह्यो गृह्यते । अहरेव रूपेण समर्द्धयन्ति । अथो अह्नं एवैष बिलर् हिंयते । आग्नेयमालंभन्ते प्रति प्रज्ञांत्यै ॥ अज्येत्वान्, वा एते पूर्वेर्मासैर-वंरुन्धते । यदेते गृव्याः प्रावं आल्भ्यन्ते । उभयेषां पश्नुना-मवंरुद्ध्यै () । 42

TB 1.2.5.4

यदितिरिक्ता-मेकादिशनी-मालभेरन्न । अप्रियं भ्रातृंव्य-मुभ्यतिरिच्येत । यद् द्वौद्वौ पुशू समस्येयुः । कनीय आयुंः कुर्वीरन्न । यद्देते ब्राह्मणवन्तः पुशवं आलुभ्यन्ते । नाप्रियं भ्रातृंव्य-मुभ्यतिरिच्यंते । न कनीय आयुंः कुर्वते । 43

(ते-एवालंभन्ते-मैत्रावरुणीमालंभुन्ते-ऽवंरुद्ध्यै- + सप्त चं) (A5)

1.2.6 अनुवाकं 6 - महाव्रतम्

TB 1.2.6.1

प्रजापंतिः प्रजाः सृष्ट्वा वृत्तोऽशयत् । तं देवा भृतानाः रसं तेजः सभृंत्यं । तेनैनमभिषज्यन् । महानंववर्तीति । तन् महाव्रतस्यं महाव्रतत्वम् । महद्-व्रतमितिं । तन् महाव्रतस्यं महाव्रतत्वम् । महतो व्रतमितिं । तन् महाव्रतस्यं महाव्रतत्वम् ।। पृञ्चविद्शः स्तोमो भवति 44

TB 1.2.6.2

चतुंर्विश्श-त्यर्द्धमासः सँवथ्सरः । यद् वा एतस्मिन्ंथ् सँवथ्सरे ऽधिप्राजायत । तदन्नं पञ्चविश्श-मंभवत् ॥ मुद्ध्यतः क्रियते । मुद्ध्यतो ह्यन्नंमिश्चतं धिनोतिं । अथो मद्ध्यत एव प्रजानामूर्ग्धीयते ॥ अथ् यद्वा इदमंन्तृतः क्रियते । तस्मांदुदुन्ते प्रजाः समेधन्ते । अन्तृतः क्रियते प्रजनंनायैव ॥ त्रिवृच्छिरो भवति 45

TB 1.2.6.3

त्रेधा विहितः हि शिरंः । लोमं छवीरस्थिं ॥ परांचा स्तुवन्ति । तस्मात् तथ् सृद्दगेव । न मेद्यतोऽनुं मेद्यति । न कृश्यतोऽनुं कृश्यति ॥ पृञ्चदुशोंऽन्यः पृक्षो भंवति । सृप्तदुशोंऽन्यः । तस्माद्-वयाश्रंस्य-न्यत्रमुर्द्धमुभि पूर्यार्वर्तन्ते । अन्यत्रतो हि तद्-गरीयः क्रियते । 46

TB 1.2.6.4

पञ्चिविश्वा आत्मा भविति । तस्मौन्-मद्भ्यतः प्रावो वरिष्ठाः ॥ एक्विवश्वां पुच्छैम् । द्विपदांसु स्तुविन्ति प्रतिष्ठित्यै ॥ सर्वेण सह स्तुविन्ति । सर्वेण द्यौतमनौऽऽत्मन्वी । सहोत्पतिन्ति ॥ एकैका-मुच्छिश्रेषन्ति । आत्मन्न, ह्यङ्गोनि बुद्धानि ॥ न वा एतेन सर्वः पुरुषः 47

TB 1.2.6.5

यदित ईतो लोमांनि दतो नखान् । परिमादंः क्रियन्ते । तान्येव तेन् प्रत्युंप्यन्ते ॥ औदुंम्बर्स्तल्पों भवित । ऊर्ग्वा अन्नंमुदुम्बरंः । ऊर्ज एवान्नाद्यस्या-वंरुद्ध्यै ॥ यस्यं तल्प्सद्य-मनंभिजितः स्यात् । स देवानाः साम्यक्षे । तल्प्सद्यं-मुभिजयानीति तल्पंमा-रुद्योद्-गांयेत् । तल्प्सद्यं-मेवाभिजयिति ४८

TB 1.2.6.6

यस्यं तल्पुसर्च-मुभिजिति स्यात् । स देवाना स्याम्यक्षे । तल्पुसर्चं मा परांजेषीति तल्पं-मारुह्योद्-गांयेत् । न तल्पुसर्चं परांजयते ॥ फ्रेङ्के शर्सति । महो वै फ्रेङ्कः । महंस एवान्नाग्रस्या-वरुद्ध्यै ॥ देवासुराः सँयंत्ता आसन्न् । त आंदित्ये व्यायंच्छन्त । तं देवाः समंजयन्न् 49

TB 1.2.6.7

ब्राह्मणश्चं शूद्रश्चं चर्मकृतं व्यायंच्छेते । दैव्यो वै वर्णों ब्राह्मणः । असुर्यः शूद्रः । इमेंऽराथ् सुरिमे सुभूत-मंक्र-न्नित्यंन्यतरो ब्रूयात् । इम उद्वासीकारिणं इमे दुर्भूत-मंक्रन्नित्यंन्यतरः । यदेवैषाः सुकृतं या राद्धिः । तदंन्यतरो-ऽभिश्रीणाति । यदेवैषां दुष्कृतं याऽराद्धः । तदंन्यतरो-ऽपंहन्ति । ब्राह्मणः सं जयिति () । अमुमेवादित्यं भ्रातृंव्यस्य सॅविंन्दन्ते । 50

(भ्वति - भ्वति - क्रियते - पुरुषो - जयत्य - जय - अयत्येकं च) (A6)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 tO 6 anuvAkams:- (उद्भ्यन्यमानं - नवैतानि - सन्तित - रेकविश्रा एषो - ऽप्रतिष्ठां - प्रजापितर् वृत्तः षट्)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of dasinis :-(उद्धन्यमान १ - शोचिष्केशो - ऽग्ने सुपत्नां - नितग्राह्यां - वैश्वदेवमालंभन्ते पञ्चाशत्)

first and last word of second prapAtakam :- (उद्धन्यमान १ - सॅविन्दन्ते)

॥ हरिः ॐ ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टके द्विदीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥ =============

1.3 प्रथमाष्टके तृतीय प्रपाठकः - वाजपेयब्राह्मणं

1.3.1 अनुवाकं 1 - पुनराधेयरोषः आज्यभागयोर्विरोषः

TB 1.3.1.1

देवासुराः सं यंत्ता आसन्न् । ते देवा विजय-मुंपयन्तः । अग्नीषोमयो-स्तेज्ञस्विनींस्तुनूः सं न्यंद्धत । इदमुं नो भविष्यति । यदिं नो जेष्यन्तीतिं । तेनाग्नीषोमा-वपांक्रामताम् । ते देवा विजित्यं । अग्नीषोमा-वन्वैच्छन्न् । तेंऽग्नि-मन्वंविन्दन्-नृतुषूथ् संन्नम् । तस्य विभंक्तीभि-स्तेज्ञस्विनींस्तुन्-रवारुन्धत् 1

TB 1.3.1.2

ते सोम्-मन्वंविन्दन्न् । तमंघ्नन्न् । तस्यं यथाऽभि्ज्ञायंम् तुनूर् व्यंगृह्णत । ते ग्रहां अभवन्न् । तद्-ग्रहांणां ग्रहृत्वम् । यस्यैवं विदुषो ग्रहां गृह्णन्ते । तस्य त्वेव गृही्ताः ॥ नानांग्नेयं पुनराधेये कुर्यात् । यदनांग्नेयं पुनराधेये कुर्यात् । व्यृद्धमेव तत् 2

TB 1.3.1.3

अनांग्नेयुं वा एतत् क्रियते । यथ् समिध्-स्तनूनपांतिम्डो ब्र्रुहर्-यंजित ॥ उभावांग्नेया-वाज्यंभागौ स्याताम् ॥ अनांज्यभागौ-भवत् इत्यांहुः । यदुभावांग्नेयावन्वञ्चाविति । अग्नये पवंमानायोत्तरः स्यात् । यत् पवंमानाय । तेनाज्यं भागः । तेनं सौम्यः ॥ बुधंन्वत्याग्नेय-स्याज्यं-भागस्य पुरोऽनुवाक्यां भवति 3

TB 1.3.1.4

यथां सुप्तं बोधयंति । ताहगेव तत् ॥ अग्निन्यंक्ताः पत्नी सँयाजानामृचेः स्युः । तेनांग्नेयश् सर्वं भवति ॥ एक्धा तेजस्विनीं देवता-मुपैतीत्यांहुः । सैनंमीश्वरा प्रदह् इति ॥ नेतिं ब्रूयात् । प्रजनंनं वा अग्निः । प्रजनंन-मेवोपैतीतिं ॥ कृतयंजुः संभृत संभार् इत्यांहुः 4

TB 1.3.1.5

न सुभृंत्याः संभाराः । न यजुः कार्यमितिं ॥ अथो खर्छ । सुभृंत्यां एव संभांराः । कार्यं यजुः । पुनुराधेर्यस्य समृद्ध्यै ॥ तेनोपार्शु प्रचरित । एष्यं इव वा एषः । यत् पुन-राधेर्यः । यथोपार्शु नृष्टमिच्छितिं 5

TB 1.3.1.6

ताहगेव तत् ॥ उच्चैः स्विष्टकृतमुथ् सृंजित । यथां नृष्टं वित्वा प्राहायमितिं । ताहगेव तत् ॥ एक्धा तेजस्विनीं देवतामुपैतीत्यांहुः । सैनंमीश्वरा प्रदह् इतिं । तत्तथा नोपैति । प्रयाजानूयाजेष्वेव विभेक्तीः कुर्यात् । यथापूर्व-माज्यंभागौ स्यातांम् । एवं पेत्नी सँयाजाः () 6

TB 1.3.1.7

तद्-वैश्वान्रवंत्-प्रजनंनवत्तर्-मुपैतीतिं ॥ तदांहुः । व्यृंद्धं वा एतत् । अनांग्नेयं वा एतत् क्रियत् इतिं ॥ नेतिं ब्रूयात् । अग्निं प्रंथमं विभक्तीनां यजति । अग्निमंत्तमं पंत्नी सम्याजानीम् । तेनींग्नेयम् । तेन् समृंद्धं क्रियत् इतिं । 7

(अरुन्ध - तैव तद् - भंवति - संभृतसंभार इत्यांहु - रिच्छति - पत्नीसम्याजा - + नवे च) (आ1) (A1)

1.3.2 अनुवाकं 2 - वाजपेयस्य विधिः

TB 1.3.2.1

देवा वै यथादर्,शं यज्ञानाहंरन्त । योंऽग्निष्टोमम् । य उक्थ्यंम् । योऽतिरात्रम् । ते सहैव सर्वे वाजपेयं-मपश्यन् । ते । अन्योन्यस्मै नातिष्ठन्त । अहम्नेनं यजा इति । तेऽब्रुवन्न् । आजिमस्य धांवामेति 8

TB 1.3.2.2

तस्मिन्-नाजिमधावन्न् । तं बृह्स्पिति-रुदंजयत् । तेनायजत । स स्वाराज्य-मगच्छत् । तिमन्द्रोंऽब्रवीत् । मामनेनं याज्येति । तेनेन्द्रं-मयाजयत् । सोऽग्रं देवतानां पर्येत् । अगच्छ्य्-स्वाराज्यम् । अतिष्ठन्तास्मै ज्यैष्ट्याय । 9

TB 1.3.2.3

य एवं विद्वान्, वांजपेयेन यजंते । गच्छंति स्वारांज्यम् । अग्रश्ं समानानां पर्येति । तिष्ठंन्तेऽस्मै ज्यैष्ट्यांय ॥ स वा एष ब्रांह्याणस्यं चैव रांजन्यंस्य च यज्ञः ॥ तं वा एतं वांजपेय इत्यांहुः । वाजाप्यो वा एषः । वाजश् ह्येतेनं देवा ऐफ्सन्नं ॥ सोमो वै वांजपेयंः । यो वै सोमं वाजपेयं वेदं 10

TB 1.3.2.4

वाज्येवैनं पीत्वा भवित । आऽस्यं वाजी जायते ॥ अन्नं वै वाजिपेयः । य एवं वेदं । अत्त्यन्नम् । आऽस्यानादो जायते ॥ ब्रह्म वै वाजिपेयः । य एवं वेदं । अत्ति ब्रह्मणाऽन्नम् । आऽस्यं ब्रह्मा जायते । 11

TB 1.3.2.5

वाग्वै वार्जस्य प्रस्वः । य एवं वेदं । करोतिं वाचा वीर्यंम् । ऐनं वाचा गंच्छति । अपिवर्तीं वाचं वदति ॥ प्रजापंतिर् देवेभ्यो यज्ञान् व्यादिंशत् । स आत्मन् वांजपेयं-मधत्त । तं देवा अंब्रुवन्न् । एष वाव युज्ञः । यद्-वांजपेयः 12

TB 1.3.2.6

अप्येव नोऽत्रास्त्विति । तेभ्यं एता उर्ज्ञितीः प्रायंच्छत् ॥ ता वा एता उर्ज्ञितयो व्याख्यांयन्ते । युरुस्यं सर्वृत्वायं । देवताना-मिर्निर्भागाय ॥ देवा वै ब्रह्मणृश्चान्नंस्य च रामंलुमपाँघ्वन्न् । यद्-ब्रह्मणः शमंलुमासीत् । सा गाथां नाराशर्थस्यं भवत् । यदन्नंस्य । सा सुरौ । 13

TB 1.3.2.7

तस्माद्-गायंतश्च मृत्तस्यं च न प्रंतिगृह्यंम् । यत् प्रंतिगृह्ययात् । शमंलुं प्रतिगृह्ययात् ॥ सर्वा वा एतस्य वाचो ऽवंरुद्धाः । यो वांजपेययाजी । या पृंथिव्यां याऽग्नौ या रंथन्तरे । याऽन्तिरंक्षे या वायौ या वांमदेव्ये । या दिवि याऽऽदित्ये या बृंहति । याऽफ्सु यौषंधीषु या वनस्पतिषु ॥ तस्माद् वाजपेययाज्यार्त्विजीनः () । सर्वा ह्यंस्य वाचो ऽवंरुद्धाः । 14

(धावामेति - ज्यैष्ठ्यांय - वेदं - ब्रह्मा जांयते-वाजुपेयः-सुरा-ऽऽर्त्विजीन एकं च) (A2)

1.3.3 अनुवाकं 3 - तस्यग्रहविशेषाः

TB 1.3.3.1

देवा वै यद्न्यैर्-ग्रहैंर्-युक्तस्य नावार्रन्धत । तदंतिग्राह्यै-रितगृह्या-वांरुन्धत । तदंतिग्राह्यांणा-मितग्राह्यत्वम् ।। यदंतिग्राह्यां गृह्यन्ते । यदेवान्यैर्-ग्रहैंर् युक्तस्य नावंरुन्धे । तदेव तैरंतिगृह्या-वंरुन्धे ॥ पञ्चं गृह्यन्ते । पाङ्को युक्तः । यावांनेव युक्तः । तमास्वा ऽवंरुन्धे । 15

TB 1.3.3.2

सर्व ऐन्द्रा भंवन्ति । एक्धैव यर्जमान इन्द्रियं दंधित ॥ सप्तर्दश प्राजापृत्या ग्रहां गृह्यन्ते । सप्तर्दशः प्रजापंतिः । प्रजापंते-रात्यैं ॥ एकयुर्चा गृह्णाति । एक्धैव यर्जमाने वीर्यं दधाति ॥ सोम्ग्रहाक्ष्यं सुराग्रहाक्ष्यं गृह्णाति । एतद् वै देवानां पर्ममन्नम् । यथ् सोमंः 16

TB 1.3.3.3

एतन् मंजुष्यांणाम् । यथ् सुरां । पर्मेणैवास्मां अन्नाद्येनावंर-मन्नाद्य-मवंरुन्धे ॥ सोम्ग्रहान् गृह्णाति । ब्रह्मंणो वा एतत् तेजंः । यथ् सोमंः । ब्रह्मंण एव तेजंसा तेजो यजंमाने दधाति । सुराग्रहान्

गृंह्णाति । अन्नस्य वा एतच्छमंलम् । यथ् सुराँ 17

TB 1.3.3.4

अन्नस्यैव रामेलेन रामेलुं यर्जमाना-दर्पहन्ति ॥ सोम्ग्रहा श्र्धं सुराग्रहा श्र्धं गृह्णाति । पुमान्, वै सोमः । स्त्री सुराँ । तन् मिथुनम् । मिथुनमेवास्य तद्-य्ज्ञे करोति प्रजननाय । आत्मानमेव सोमग्रहैः स्पृणोति । जाया सस्रीर ग्रहैः । तस्माद्-वाजपेययाज्यं मुष्मिँ ह्योके स्त्रिय संभवति । वाजपेयां-भिजित इद्यंस्य । 18

TB 1.3.3.5

पूर्वे सोमग्रहा गृंह्यन्ते । अपरे सुराग्रहाः । पुरोक्षश्र सोमग्रहान्थ्- सांदयति । पृश्चाद्वक्षश्र सुराग्रहान् । पापवस्यसस्य विधृंत्यै ॥ एष वै यर्जमानः । यथ् सोमः । अन्नश्र सुराँ । सोमग्रहाश्र्यं सुराग्रहाश्र्यं व्यतिषजिति । अन्नार्धेनैवैनं व्यतिषजिति । 19

TB 1.3.3.6

स्पृंचंः स्थ सं मां भुद्रेणं पृङ्केत्यांह । अन्नं वै भुद्रम् । अन्नाचंनैवैन स् सःसृंजित ॥ अन्नंस्य वा एतच्छमंलम् । यथ् सुरां । पाप्मव खलु वै शमंलम् । पाप्मना वा एनमेतच्छमंलेन व्यतिषजित । यथ् सामग्रहा श्र्यं सुराग्रहा श्र्यं व्यतिषजित ॥ विपृचंः स्थ वि मां पाप्मनां पृङ्केत्यांह । पाप्मनैवैन स् शमंलेन व्यावर्तियति 20

TB 1.3.3.7

तस्मांद् वाजपेययाजी पूतो मेद्ध्यों दक्षिण्यः ॥ प्राङुद्-द्रंवित सोमग्रहैः । अमुमेव तैर् लोक-मभिजंयित । प्रतिष्ठन्ति सोमग्रहैः । द्रममेव तैर् लोक-मभिजंयित ॥ प्रतिष्ठन्ति सोमग्रहैः । यावंदेव सत्यम् । तेनं सूयते ॥ वाजसुद्ध्यः सुराग्रहान्, हंरन्ति । अनृतेनैव विशश् सश्सृंजिति () ॥ हिर्ण्यपात्रं मधोः पूर्णं दंदाित । मुध्वयोऽसानीितं ॥ एकुधा ब्रह्मण् उपं हरित । एकुधैव यजमान

आयुस्तेजो द्धाति । 21

(आह्वाऽवंरुन्धे - सोमः - शमंलं यथ् सुरा - ह्यं-स्यैनं व्यतिषजित् - व्यावंर्तयित - सृजित चृत्वारिं च) (A3)

1.3.4 अनुवाकं 4 - पशवः सप्तदश

TB 1.3.4.1

ब्रह्मवादिनों वदन्ति । नाग्निष्टोमो नोक्थ्यः । न षोड्शी नातिरात्रः । अथ कस्माँद् वाज्रपेये सर्वे यज्ञ्यतवोऽवंरुद्ध्यन्त इति । पुशुभिरितिं ब्रूयात् ॥ आग्नेयं पुशुमालंभते । अग्निष्टोममेव तेनावंरुन्धे । ऐन्द्राग्नेनोक्थ्यम् । ऐन्द्रेणं षोड्शिनंः स्तोत्रम् । सार्स्वत्या-ऽतिरात्रम् 22

TB 1.3.4.2

मारुत्या बृंहुतः स्तोत्रम् । एतावंन्तो वै यंज्ञ्यतवंः । तान् पुशुभिरेवा-वंरुन्धे ॥ आत्मानंमेव स्पृणो-त्यग्निष्टोमेनं । प्राणापाना-वुक्थ्येन । वीर्यर्थं षोडिशनः स्तोत्रेणं । वार्च-मितरात्रेणं । प्रजां बृंहुतः स्तोत्रेणं । इममेव लोकमभि जंयत्यग्निष्टोमेनं । अन्तरिक्ष-मुक्थ्येन 23

TB 1.3.4.3

सुव्गं लोकः षोडिशनः स्तोत्रेणं । देवयानांनेव पथ आरोह-त्यतिरात्रेणं । नाकः रोहित बृहतः स्तोत्रेणं । तेजं एवात्मन् धंत्त आग्नेयेनं पशुनां । ओजो बलंमैन्द्राग्नेनं । इन्द्रिय-मैन्द्रेणं । वाचः सारस्वत्या । उभावेव देवलोकं चं मनुष्यलोकं चाभिजंयित मारुत्या वशयां ॥ सप्तदंश प्राजापत्यान् पशूनालंभते । सप्तद्शः प्रजापंतिः 24

TB 1.3.4.4

प्रजापंतेराह्ये ॥ रयामा एकंरूपा भवन्ति । एविमंव हि प्रजापंतिः समृद्ध्ये ॥ तान् पर्यग्निकृता-

नुथ्सृंजित ॥ मुरुतां युर्झ्मजिघाश्सन् प्रजापतेः । तेभ्यं एतां मारुतीं वृशामालंभत । तयैवैनां-नशमयत् ॥ मारुत्या प्रचर्य । एतान्थ् संज्ञ्पयेत् । मुरुतं एव शंमयित्वा 25

TB 1.3.4.5

एतैः प्रचंरित । युक्स्याघांताय ॥ एक्धा वृपा जुंहोति । एक्द्रेवृत्यां हि । एते । अथों एक्धैव यर्जमाने वीर्यं दधाति ॥ नैवारेणं सप्तदंशशरावे-णैतर्,िह प्रचंरित । एतत् पुरोडाशा ह्येते । अथों पशूनामेव छिद्रमपिंदधाति ॥ सार्स्वृत्योत्तमया प्रचंरित () । वाग् वै सरंस्वती । तस्मात् प्राणानां वागुंत्तमा । अथौं प्रजापंतावेव युज्ञं प्रतिष्ठापयित । प्रजापंतिर्, हि वाक् ॥ अपंत्रदती भवित । तस्मान्-मनुष्याः सर्वां वाचं वदन्ति । 26

(अतिरात्र - मुन्तरिक्षमुक्थ्येन - प्रजापंतिः - शमयित्वोत् - तुमया प्रचरिति षट् चं) (A4)

1.3.5 अनुवाकं 5 - रथयाजनम्

TB 1.3.5.1

सावित्रं जुंहोति कर्मणः कर्मणः पुरस्तांत् ॥ कस्तद्-वेदेत्यांहुः । यद्-वांजपेयंस्य पूर्वं यदपंरिमितिं । सवितृग्नंसूत एव यथापूर्वं कर्माणि करोति ॥ सर्वने सवने जुहोति । आक्रमणमेव तथ् सेतुं यजमानः कुरुते । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्यै ॥ वाचस्पतिर्-वाचम् सर्वदाति न इत्यांह । वाग्वै देवानां पुराऽन्नमासीत् । वाचमेवास्मा अन्नई स्वदयति । 27

TB 1.3.5.2

इन्द्रंस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथंमुपावंहरित विजित्यै ॥ वार्जस्य नु प्रंसवे मातरं महीमित्यांह । यच्चैवेयम् । यचास्यामिधं । तदेवा-वंरुन्धे । अथो तिस्मिन्नेवोभयेऽभिषिंच्यते ॥ अपस्वन्तर्-मृतंम्पसु भेषुजिमत्यश्वांन् पल्पूलयित । अपसु वा अश्वंस्य तृतींयं प्रविष्टम् । तदंनुवेन्नववंष्लवते । यद्पसु पंल्पूलयिति 28

TB 1.3.5.3

यदेवास्यापसु प्रविष्टम् । तदेवावंरुन्धे ॥ बहु वा अश्वो-ऽमेद्ध्य-मुपंगच्छति । यदुफ्सु पंल्पूलयंति । मेद्ध्यांनेवैनांन् करोति ॥ वायुर्वां त्वा मर्नुर्वा त्वेत्यांह । एता वा एतं देवता अग्रे अश्वंमयुञ्जन्न । ताभिरेवैनान्ं, युनक्ति । सुवस्योज्जिंत्यै ॥ यर्जुषा युनक्ति व्यावृंत्त्यै । 29

TB 1.3.5.4

अपां न पादाशुहेम्निति संमार्षि । मेद्ध्यांनेवैनांन् करोति । अथो स्तौत्येवैनांनाजिश् संरिष्यतः ॥ विष्णुं कृमान् क्रमते । विष्णुंरेव भूत्वेमाँ ह्लोका-निभर्जयित ॥ वैश्वदेवो वै रथः । अङ्कौ न्यङ्काविभितो रथं यावित्यांह । या एव देवता रथे प्रविष्टाः । ताभ्यं एव नमंस्करोति । आत्मनोऽनांत्ये () ॥ अशंमरथं भावुकोऽस्य रथो भवति । य एवं वेदं । 30

(स्वद्यति - पुलपूलयति - व्यावृत्त्या - अनीत्र्ये द्वे चं) (A5)

1.3.6 अनुवाकं 6 - रथधावनम्

TB 1.3.6.1

देवस्याहश् संवितुः प्रंस्वे बृह्स्पतिना वाजिजता वार्जं जेष्मित्यांह । स्वितृप्रंसूत एव ब्रह्मणा वाजमुज्जंयित ॥ देवस्याहश् संवितुः प्रंस्वे बृह्स्पतिना वाजिजता वर् षिष्ठं नाकशं रुहेयमित्यांह । स्वितृप्रंसूत एव ब्रह्मणा वर षिष्ठं नाकशं रोहित ॥ चात्वांले रथच्कं निर्मितश् रोहित । अतो वा अङ्गिरस उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्न । साक्षादेव यर्जमानः सुवर्गं लोकमेति ॥ आवैष्टयित । वज्रो वै रथः । वज्रेणैव दिशोऽभिजंयित । 31

TB 1.3.6.2

वाजिनार् सामं गायते । अन्नं वै वाजः । अन्नमे-वार्वरुन्धे ॥ वाचो वर्ष्म देवेभ्योऽपान्नामत् ।

तद्-वन्स्पतीन् प्राविंशत् । सैषा वाग्-वन्स्पतिषु वदित । या दुन्दुभौ । तस्माँद्-दुन्दुभिः सर्वा वाचोतिं वदित ॥ दुन्दुभीन्थ् सुमाघ्नंन्ति । पुरुमा वा एषा वाक् 32

TB 1.3.6.3

या दुन्दुभौ । प्रमथैव वाचाऽवरां वाचम-वंरुन्धे । अथो वाच एव वर्ष्म यजमानो ऽवंरुन्धे ॥ इन्द्रांय वाचं वदुतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाजंमजिय-दित्यांह । एष वा एतर् हीन्द्रंः । यो यजंते । यजंमान एव वाजुमुज्जंयित ॥ सप्तदंश प्रव्याधानाजिं धांवन्ति । सप्तद्शः स्तोत्रं भंविति । सप्तदंश सप्तदश दीयन्ते 33

TB 1.3.6.4

सप्तदुशः प्रजापंतिः । प्रजापंते-राप्त्यै ॥ अर्वाऽसि सप्तिरसि वाज्यंसीत्यांह । अग्निर्वा अर्वां । वायुः सप्तिः । आदित्यो वाजी । एताभिरेवास्मै देवतांभिर्-देवर्थं युनक्ति ॥ प्रष्टिवाहिनं युनक्ति । प्रष्टिवाही वै देवर्थः । देवर्थमेवास्मै युनक्ति । 34

TB 1.3.6.5

वार्जिनो वार्जं धावत काष्ठां गच्छतेत्यांह । सुवर्गो वै लोकः काष्ठां । सुवर्गमेव लोकं यन्ति ॥ सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति । य आजिं धावन्ति ॥ प्राञ्चो धावन्ति । प्राङिव हि सुवर्गो लोकः ॥ चृतसृभिरन्नं मन्त्रयते । चृत्वारि छन्दार्शस । छन्दोभिरेवैनांन्थ सुवर्गं लोकं गंमयित । 35

TB 1.3.6.6

प्र वा एतेंऽस्माल्-लोकाच्यंवन्ते । य आजिं धावंन्ति । उदंश्च आवंर्तन्ते । अस्मादेव तेनं लोकान्नयंन्ति ॥ रथविमोचनीयं जुहोति प्रतिष्ठित्यै ॥ आ मा वार्जस्य प्रस्वो जंगम्यादित्यांह । अन्नं वै वार्जः । अन्नमेवावंरुन्धे ॥ यथालोकं वा एत उज्जंयन्ति । य आजिं धावंन्ति । 36

TB 1.3.6.7

कृष्णलं कृष्णलं वाज्रसृद्भयः प्रयंच्छति । यमेव ते वाजं लोकमुज्जयंन्ति । तं पंरिक्रीया-वंरुन्धे ॥ एक्धा ब्रह्मण उपंहरति । एक्धैव यजमाने वीर्यं दधाति ॥ देवा वा ओषंधीष्वाजिमयः । ता बृह्स्पित्-रुदंजयत् । स नीवारान्निरंवृणीत । तन्नीवारांणां नीवार्त्वम् ॥ नैवारश्चरुर्-भंवति 37

TB 1.3.6.8

एतद्वै देवानां पर्ममन्नम् । यन्नीवाराः । प्रमेणैवास्मां अन्नाद्ये-नावर-मन्नाद्यमवंरुन्धे ॥ सप्तदंशशरावो भवति । सप्तदुशः प्रजापंतिः । प्रजापंते-राध्यै ॥ क्षीरे भवति । रुचंमेवास्मिन्-दधाति ॥ सुर्पिष्वान् भवति मेद्ध्यत्वायं ॥ बार्,हस्पत्यो वा एष देवतंया ( ) 38

TB 1.3.6.9

यो वांजपेयेंन यजंते । बार्,हस्पत्य एष चुरुः ॥ अश्वांन्थ्-सरिष्यतः सुसुष्श्वावं-घ्रापयति । यमेव ते वाजं लोकमुज्जयंन्ति । तमेवावंरुन्धे ॥ अजीजिपत वनस्पतय इन्द्रं वाजं विमुच्यद्धिमितिं दुन्दुभीन्, विमुच्चिति । यमेव ते वाजं लोकिमिन्द्रियं दुन्दुभयं उज्जयंन्ति । तमेवा-वंरुन्धे । 39

(अभिजंयति - वा एषा वाग् - दीयन्ते - ऽस्मै युनक्ति - गमयति - य आजिं धार्वन्ति -भवति - देवतंया - +ऽष्टौ चं) (A6)

1.3.7 अनुवाकं 7 - यूपारोहणम्

TB 1.3.7.1

ताुर्प्यं यर्जमानुं परिधापयित । युज्ञो वै ताुर्प्यम् । युज्ञेनैवैन ह् समर्द्धयित । दुर्भमयुं परिधापयित । पवित्रं वै दुर्भाः । पुनात्येवैनम् । वाजुं वा एषोऽवरुरुथ्सते । यो वाजपेयेन यर्जते । ओषंधयः खळु वै वार्जः । यद्-दंर्भमयं परिधापयिति 40

TB 1.3.7.2

वाजस्यावं-रुद्ध्ये ॥ जाय एिं सुवो रोहावेत्यांह । पिंतनया एवेष युज्ञस्यांन्-वार्म्भोऽनंवच्छित्ये ॥ सप्तदंशा-रित्नर्यूपो भवित । सप्तदुशः प्रजापंतिः । प्रजापंतेराप्त्ये ॥ तूप्र-श्चतुंरिश्रर्-भवित ॥ गौधूमं चृषालम् । न वा एते त्रीहयो न यवाः । यद्-गोधूमाः 41

TB 1.3.7.3

एविमंव हि प्रजापंतिः समृद्ध्यै । अथो अमुमेवास्मै लोकमन्नंवन्तं करोति ॥ वासोभिर्-वेष्टयित । एष वै यर्जमानः । यद्यूपंः । सूर्वदेवत्यं वासंः । सर्वाभिरेवैनं देवतांभिः समर्द्धयित । अथो आक्रमणमेव तथ्सेतुं यर्जमानः कुरुते । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्यै ॥ द्वादंश वाजप्रस्वीयांनि जुहोति 42

TB 1.3.7.4

द्वादंश मासाः सँवथ्सरः । सँवथ्सरमेव प्रीणाति । अथो सँवथ्सरमेवास्मा उपं दधाति । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टिये ॥ दशिमः कल्पै रोहति । नव वै पुरुषे प्राणाः । नाभिद्शिमी । प्राणानेव यथास्थानं कल्पयित्वा । सुवर्गं लोकमेति । एतावृद्धै पुरुषस्य स्वम् 43

TB 1.3.7.5

यावंत-प्राणाः । यावंद्रेवास्यास्तिं । तेनं सह स्नुंवर्गं लोकमेति ॥ सुवंद्रेवाः अंगुन्मेत्यांह । सुवर्गमेव लोकमेति । अमृतां अभूमेत्यांह । अमृतंमिव हि सुंवर्गो लोकः । प्रजापंतेः प्रजा अंभूमेत्यांह । प्राजापत्यो वा अयं लोकः । अस्मादेव तेनं लोकान्नैतिं । 44

TB 1.3.7.6

समृहं प्रजया सं मया प्रजेत्यांह । आशिषंमेवैता-माशास्ते ॥ आसपुटैर् घ्नन्ति । अत्रं वा इयम् । अन्नाचेनैवैनर् समर्द्धयन्ति । ऊषैर् घ्नन्ति । एते हि साक्षादन्नम् । यदूषाः । साक्षादेवैनं-मन्नाचेन् समर्द्धयन्ति ॥ पुरस्तांत्-प्रत्यञ्चं घ्रन्ति 45

TB 1.3.7.7

पुरस्ताद्धि प्रंतीचीन-मन्नम् धते ॥ शीर्.षतो घ्नन्ति । शीर्.षतो ह्यन्नम् धते ॥ दिग्भ्यो घ्नन्ति । दिग्भ्य एवास्मां अन्नाद्य-मर्वरुन्धते ॥ ईश्वरो वा एष पराँङ्-प्रदर्घः । यो यूपश् रोहंति ॥ हिरंण्यमुद्ध्य-वंरोहति । अमृतुं वै हिरंण्यम् । अमृतश्रं सुवृगों लोकः () 46

TB 1.3.7.8

अमृतं एव सुंवर्गे लोके प्रतिं तिष्ठति ॥ शृतमानं भवति । शृतायुः पुरुषः शृतेन्द्रियः । आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठति ॥ पुष्ट्ये वा एतद्-रूपम् । यद्जा । त्रिः संवथ्सरस्यान्यान्-पुशून् परि प्रजांयते ॥ बुस्ताजिन-मुद्ध्यवं रोहति । पुष्ट्यांमेव प्रजनंने प्रतिंतिष्ठति । 47

(पुरिधापर्यति - गोधूमां - जुहोति - स्वं - नैतिं - प्रत्यञ्जं घ्रन्ति - लोको - + नवं च (A7)

1.3.8 अनुवाकं 8 - अन्नहोमाः, अभिषेकश्च

TB 1.3.8.1

स्प्तान्नं-होमाञ्जंहोति । स्प्त वा अन्नांनि । यावंन्त्येवान्नांनि । तान्येवावंरुन्धे । स्प्त ग्राम्या ओषंधयः । स्प्तार्ण्याः । उभयीषा-मवंरुद्ध्यै ॥ अन्नंस्या-न्नस्य जुहोति । अन्नंस्यान्नस्या-वंरुद्ध्यै ॥ यद्-वांजपेययाज्य-नंवरुद्धस्याश्जीयात् 48

TB 1.3.8.2

अवंरुद्धेन् व्यृंद्ध्येत । सर्वस्य समव्दायं जुहोति । अनंवरुद्ध-स्यावंरुद्ध्यै ॥ औदुंम्बरेण स्रुवेणं जुहोति । ऊर्ग्वा अन्नं-मुदुम्बरंः । ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावंरुद्ध्यै ॥ देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंसव इत्यांह । सिवृतृ प्रंसूत एवैनुं ब्रह्मणा देवतांभि-र्भिषिञ्चति ॥ अन्नंस्यान्नस्याभिषिञ्चति । अन्नंस्यान्नस्यावंरुद्ध्यै | 49

TB 1.3.8.3

पुरस्तांत्-प्रत्यञ्चं-मभिषिञ्चति । पुरस्ताद्धि-प्रंतीचीन्-मन्नंमद्यते । शीर्,ष्रतांऽभिषिञ्चति । शीर्,ष्रतां ह्यन्नंमद्यते । आमुखांदुन्ववं स्नावयति । मुख्त एवास्मां अन्नाद्यं दधाति ॥ अग्नेस्त्वा साम्रांज्येनाभिषिञ्चामीत्यांह । एष वा अग्नेः सुवः । तेनैवैनं-मुभिषिञ्चति । इन्द्रंस्य त्वा साम्रांज्येनाभिषिञ्चामीत्यांह 50

TB 1.3.8.4

इन्द्रिय-मेवास्मि-न्नेतेनं द्धाति । बृह्स्पतेंस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चा-मीत्यांह । ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिः । ब्रह्मणैवैन-मुभिषिञ्चति ॥ सोम्ग्रहाःश्चां-वदानीयानिं चुर्त्विग्भ्य उपं हरन्ति । अमुमेव तैर् लोक-मन्नवन्तं करोति । सुराग्रहाःश्चां-नवदानीयानिं च वाजसुद्ध्यः । इममेव तैर् लोक-मन्नवन्तं करोति । अथो उभयीष्वेवाभिषिंच्यते ॥ विमाथं कुर्वते वाजसृतः 51

TB 1.3.8.5

इन्द्रियस्यावंरुद्धयै ॥ अनिरुक्ताभिः प्रातस्सवने स्तुवते । अनिरुक्तः प्रजापंतिः । प्रजापंतेराह्यै । वाजंवतीभिर्-माद्ध्यंन्दिने । अन्नं वै वाजंः । अन्नंभेवा-वंरुन्धे । शिपिविष्टवंतीभि-स्तृतीयसवने । युज्ञो वै विष्णुंः । पुशवः शिपिः () । युज्ञ एव पुशुषु प्रतिं तिष्ठति ॥ बृहदन्त्यं भवति । अन्तंभेवैनः श्रियै गंमयति । 52

(अ्रञीया - दन्नंस्यान्नस्या वंरुद्ध्या - इन्द्रंस्य त्वा साम्रीज्येनाभिषिञ्चा मीत्यांह-वाजसृतः - शिपि स्त्रीणिं च) (A8)

1.3.9 अनुवाकं 9 - अतिग्राह्याः, पञ्चेन्द्राः TB 1.3.9.1 नृषदुं त्वेत्यांह । प्रजा वै नृन् । प्रजानांमेवैतेनं सूयते । द्रुषद्मित्यांह । वनस्पतंयो वै द्रु । वनस्पतींनामेवै तेनं सूयते । भुवनसद्-मित्यांह । युदा वै वसींयान् भवंति । भुवंनमगुन्निति वै तमाहुः । भुवनमेवैतेनं गच्छति । 53

TB 1.3.9.2

अफ्सुषदं त्वा घृतसद्-मित्यांह । अपामेवैतेनं घृतस्यं सूयते । व्योमसद्-मित्यांह । यदा वै वसीयान् भवंति । व्योमागुन्निति वै तमांहुः । व्योमैवैतेनं गच्छति ॥ पृथिविषदं त्वाऽन्तरिक्षसदु-मित्यांह । एषामेवैतेनं लोकानाः सूयते । तस्मांद् वाजपे-ययाजी न कं चुन प्रत्यवंरोहति । अपीव हि देवतांना सूयते () 54

TB 1.3.9.3

नाकसद्-मित्यांह । युदावै वसीयान् भवंति । नाकंमगुन्निति वै तमांहुः । नाकंमेवैतेनं गच्छति ॥ ये ग्रहाः पञ्चजुनीना इत्यांह । पुञ्चजुनानां-मेवैतेनं सूयते ॥ अपाश् रसुमुद्धंयसु-मित्यांह । अपामेवैतेन रसंस्य सूयते । सूर्यरिश्मः समाभृत-मित्यांह सशुऋत्वायं । 55

(गुच्छृति - सूयते - +नवं च) (A9)

1.3.10 अनुवाकं 10 - पिण्डपितृयज्ञः दर्शपूर्णमासब्राह्मणशेषः

TB 1.3.10.1

इन्द्रो वृत्रश् हुत्वा । असुंरान् पराभाव्यं । सोऽमावास्यां प्रत्यागंच्छत् । ते पितरंः पूर्वेद्यु-रागंच्छन्न् । पितृन्. युज्ञोंऽगच्छत् । तं देवाः पुनरयाचन्त । तमैभ्यो न पुनरददुः । तेऽब्रुवन् वरं वृणामहै । अर्थ वः पुनेर्दास्यामः । अस्मभ्यंमेव पूर्वेद्यः क्रियाता इतिं 56

TB 1.3.10.2

तमें भ्यः पुनंरददुः । तस्मौत्-पितृभ्यः पूर्वेद्यः क्रियते । यत् पितृभ्यः पूर्वेद्यः क्रोतिं । पितृभ्यं एव तद्-यृज्ञं निष्क्रीय यर्जमानः प्रतंत्रते ॥ सोमाय पितृपीताय स्वधा नम् इत्याह । पितुरेवाधि सोमपीथमवं रुन्धे । न हि पिता प्रमीयमाण आहैष सोमपीथ इति । इन्द्रियं वै सोमपीथः । इन्द्रियमेव सोमपीथमवं-रुन्धे । तेनैन्द्रियणं द्वितीयां जायामुभ्यंश्चुते । 57

TB 1.3.10.3

एतद् वै ब्राह्मणं पुरा वांजश्रवसा विदामंऋच् । तस्मात् ते द्वेद्वे जाये अभ्याक्षत । य एवं वेदं । अभि द्वितीयां जायामंश्जुते ॥ अग्नयं कव्यवाहंनाय स्वधा नम् इत्यांह । य एव पिंतृणामृग्निः । तं प्रीणाति ॥ तिस्र आहुंतीर् जुहोति ॥ त्रिर्निदंधाति ॥ षट्थ् संपंचन्ते 58

TB 1.3.10.4

षङ्घा ऋतवंः । ऋतूनेव प्रीणाति ॥ तूष्णीं मेक्षण-मादंधाति । अस्तिं वा हि षष्ठ ऋतुर्न वाँ ॥ देवान्. वै पितृन् प्रीतान् । मनुष्याः पितरोऽनु प्रपिपते । तिस्र आहुंतीर् जुहोति । त्रिर्निदंधाति । षट्य संपंद्यन्ते । षङ्घा ऋतवंः 59

TB 1.3.10.5

ऋतवः खळु वै देवाः पितरंः । ऋतूनेव देवान् पितॄन् प्रीणाति । तान्प्रीतान् । मनुष्याः पितरोऽनु प्रपिपते ॥ स्कृद्विच्छन्नं बर्,हिर् भविति । स्कृदिव हि पितरः ॥ त्रिर्निदंधाति । तृतीये वा इतो लोके पितरः । तानेव प्रीणाति ॥ पराङावर्तते 60

TB 1.3.10.6

ह्रीका हि पितरंः ॥ ऒष्मणां व्यावृत उपास्ते । ऊष्मभांगा हि पितरंः ॥ ब्रह्मवादिनां वदन्ति । प्राश्यां(3)न प्राश्या(3)मितिं । यत् प्राश्चीयात् । जन्यमन्नंमद्यात् । प्रमायुंकः स्यात् । यन्न प्राश्चीयात् । अहंविः स्यात् 61

TB 1.3.10.7

पितृभ्य आर्वृश्च्येत । अव्रघ्नेयंमेव । तन्नेव प्राशितं नेवाप्रांशितम् ॥ वीरं वा वै पितरंः प्रयन्तो हर्रन्ति । वीरं वां ददित । दशां छिनित्त । हर्रणभागा हि पितरंः । पितॄनेव निरवंदयते ॥ उत्तर्र आर्युषि लोमं छिन्दीत । पितृणाः ह्यंतर् हि नेदीयः । 62

TB 1.3.10.8

नर्मस्करोति । नुमुस्कारो हि पिंतुणाम् ॥ नर्मा वः पितरो रसाय । नर्मा वः पितरः शुष्माय । नर्मा वः पितरो जीवार्य । नर्मा वः पितरः स्वधार्य । नर्मा वः पितरो मुन्यव । नर्मा वः पितरो घोरार्य । पितरो नर्मा वः । य एतस्मिन् लोके स्थ 63

TB 1.3.10.9

युष्माश्स्तेऽत्तं । येऽस्मिँ छोके । मां ते त्तं । य एतस्मिँ छोके स्थ । यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त । येऽस्मिँ छोके । अहं तेषां वसिष्ठो भूयासिनत्यांह । वसिष्ठः समानानां भवति । य एवं विद्वान्- पितृभ्यः करोतिं ॥ एष वै मनुष्याणां युज्ञः 64

TB 1.3.10.10

देवानां वा इतरे युज्ञाः । तेन वा एतत् पिंतृलोके चरित ॥ यत् पितृभ्यः करोतिं । स ईश्वरः प्रमेतोः । प्राजापत्यय्वां पुन्रैतिं । यज्ञो वै प्रजापितः । यज्ञेनैव सह पुन्रैतिं । न प्रमायुंको भवित ॥ पितृलोके वा एतद्-यर्जमानश्चरित । यत् पितृभ्यः करोतिं () । स ईश्वर आर्तिमार्तोः । प्रजापिति-स्त्वावैनं तत् उन्नेतुमर्,हृतीत्यांहुः । यत् प्राजापत्यय्वां पुन्रैतिं । प्रजापितिरेवैनं तत् उन्नयित । नार्तिमार्च्छित् यर्जमानः । 65

(इत्यं - रुञुते - पद्यन्ते - पद्यन्ते षड्वा ऋतवों - वर्त्ततेऽ - हंविः स्यान् - नेदीयः - स्थ -

युज्ञो - यर्जमानश्चरित यत् पितृभ्यंः कुरोति पर्ञ च) (A10)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 to 10 anuvAkams:-(देवासुरा अग्नीषोमंयोर् - देवा वै यथा दर्.शं - देवा वै यदन्यैर् ग्रहैर् - ब्रह्मवादिनो नाग्निष्टोमो न - सांवित्रं - देवस्याहं - तार्प्यंश् - सप्तान्नेहोमान् - नृषदं - त्वेन्द्रो वृत्रश् हृत्वा दर्श)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of dasinis :-(देवासुरा - वाज्येवैनं - तस्मींद् वाजपेययाजी - देवस्याहं - वाजस्यावंरुद्ध्या- इन्द्रियमेवास्मिन्. -ह्णीका हि पितरः पञ्चेषष्टिः)

first and last words of 3rd prapAtakam :- (देवासुरा - यर्जमानः)

॥ हिर्रः ॐ ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥

1.4 प्रथमाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः - सोमादिब्राह्मणं

1.4.1 अनुवाकं 1 - ग्रहणा ग्रहणम्

TB 1.4.1.1

उभये वा एते प्रजापंतेरद्ध्यं-सृज्यन्त । देवाश्चासुंराश्च । तान्न व्यंजानात् । इमेंऽन्य इमेंऽन्य इतिं । स देवान १ शूनंकरोत् । तान्भ्यंषुणोत् । तान् पवित्रेणा-पुनात् । तान्-पुरस्तांत्-पवित्रंस्य-व्यंगृह्णात् । ते ग्रहां अभवन्न् । तद्ग्रहांणां ग्रहृत्वम् 1

TB 1.4.1.2

देवता वा एता यर्जमानस्य गृहे गृंह्यन्ते । यद् ग्रहाः । विदुरेनं देवाः । यस्यैवं विदुषं एते ग्रहां गृह्यन्ते ॥ एषा वै सोम्स्याहुंतिः । यदुंपाः शुः । सोमेन देवाः स्तंपयाणीति खळु वै सोमेन यजते । यदुंपाः शुं जुहोतिं । सोमेनैव तद्-देवाः स्तंपयिति ॥ यद्ग्रहां जुहोतिं 2

TB 1.4.1.3

देवा एव तद्-देवान्-गंच्छन्ति ॥ यद्यंमसाञ्जुहोति । तेनैवानुंरूपेण यजमानः सुवृगं लोकमेति ॥ किं न्वेतदग्रं आसीदित्यांहुः । यत् पात्राणीति । इयं वा एतदग्रं आसीत् । मृन्मयांनि वा एतान्यांसन्न् । तैर्देवा न व्यावृतं-मगच्छन्न् । त एतानिं दारुमयांणि पात्रांणय-पश्यन्न् । तान्यंकुर्वत

TB 1.4.1.4

तैर्वे ते व्यावृतं-मगच्छन्न । यद्-दांरुमयांणि पात्रांणि भवंन्ति । व्यावृतंमेव तैर् यर्जमानो गच्छति । यानि दारुमयांणि पात्रांणि भवंन्ति । अमुमेव तैर्-लोक-मुभिजंयति । यानि मृन्मयांनि । इममेव तैर्-लोक-मुभिजंयति ॥ ब्रह्मवादिनो वदन्ति । काश्चतंस्रः स्थालीर्वायव्याः सोमुग्रहंणीरिति । देवा वै पृश्चिमदुहन्न 4

TB 1.4.1.5

तस्यां एते स्तनां आसन्न । इयं वै पृश्चिः । तामांदित्या आंदित्यस्थाल्या चतुंष्पदः पृशूनंदुहन्न । यदांदित्यस्थाली भवंति । चतुंष्पद एव तयां पृशून्, यजमान इमां दुंहे । तामिन्द्रं उक्थ्यस्थाल्येन्द्रिय-मंदुहत् । यदुंक्थ्यस्थाली भवंति । इन्द्रियमेव तया यजमान इमां दुंहे । तां विश्वे देवा आंग्रयणस्थाल्योर्ज-मदुहन्न । यदांग्रयणस्थाली भवंति () 5

TB 1.4.1.6

ऊर्जमेव तया यर्जमान इमां दुंहे । तां मंनुष्यांद् ध्रुवस्थाल्या ऽऽयुंरदुहन्न् । यद्भुंवस्थाली भवंति । आयुंरेव तया यर्जमान इमां दुंहे । स्थाल्या गृह्णातिं । वायुव्यंन जुहोति । तस्मांदुन्येन पात्रेण पुशून् दुहन्तिं । अन्येन प्रतिगृह्णन्ति । अर्थों व्यावृत्तेमेव तद्-यर्जमानो गच्छति । 6

(ग्रह्तवं - ग्रहाँन् जुहोत्यं-कुर्व-तादुहन्-नाग्रयणस्थाली भवंति- + नवं च) (A1)

1.4.2 अनुवाकं 2 - सोत्रामणीशेषा मन्त्राः

TB 1.4.2.1

युवश् सुरामंमिश्वना । नमुंचावाऽसुरे सचौ । वििष्पाना शुंभस्पती । इन्द्रं कर्मस्वावतम् ॥ पुत्रिमंव पितरांविश्वनोभा । इन्द्रावंतं कर्मणा दश्सनांभिः । यथ् सुरामं व्यपिबः शचींभिः । सरंस्वती त्वा मघवन्नभीष्णात् ॥ अहाँव्यग्ने हिवरास्ये ते । सुचीवं घृतं चुमू ईवृ सोमंः 7

TB 1.4.2.2

वाजसिन्शं रियमस्मे सुवीरंम् । प्रशस्तं धेहि यशसं बृहन्तंम् ॥ यस्मिन्नश्वांस ऋषभासं उक्षणः । वशा मेषा अवसृष्टास् आहुंताः । कीलाल्यपे सोमंपृष्ठाय वेधसं । हृदामृतिं जनय चारुंमग्नये ॥ नाना हि वां देवहितश् सदो मितम् । मा सश्सृंक्षाथां पर्मे व्योमन्न । सुरा त्वमिसं शुष्मिणी सोमं

एषः । मा मां हिश्सीः स्वां योनिमाविशन् 8

TB 1.4.2.3

यदत्रं शिष्टः रिसनंः सुतस्यं । यदिन्द्रो अपिंबुच्छचींभिः । अहं तदंस्य मनंसा शिवेनं । सोमः राजानिम्ह भंक्षयामि ॥ द्वे स्नुती अंशृणवं पितृणाम् । अहं देवानांमुत मर्त्यानाम् । ताभ्यांमिदं विश्वं भुवंनः समेति । अन्तरा पूर्वमपंरं च केतुम् ॥ यस्ते देव वरुण गायत्रछंन्दाः पार्शः । तं तं एतेनावंयजे । 9

TB 1.4.2.4

यस्ते देव वरुण त्रिष्टुप्छंन्दाः पाशंः । तं तं एतेनावंयजे । यस्ते देव वरुण जर्गतीछन्दाः पाशंः । तं तं एतेनावंयजे ॥ सोमो वा एतस्यं राज्यमादंते । यो राजा सन् राज्यो वा सोमेन यर्जते । देवसुवामेतानि ह्वीश्षिं भवन्ति । एतावंन्तो वै देवानाशं स्वाः । त एवास्मै स्वान् प्रयंच्छन्ति । त एनं पुनंः सुवन्ते राज्यायं () । देवसू राजां भवति । 10

(सोमं - आविशन्. - यंजे - राज्यायैकं च) (A2)

1.4.3 अनुवाकं 3 - दोहपायश्चित्तम्, अग्निहोत्रे

TB 1.4.3.1

उदंस्थाद्-देव्यिदंतिर्-विश्वरूपी । आयुंर्य्रूपंतावधात् । इन्द्रांय कृण्वती भागम् । मित्राय वरुणाय च ॥ इयं वा अग्निहोत्री । इयं वा एतस्य निषीदिति । यस्याग्निहोत्री निषीदिति । तामुत्थापयेत् । उदंस्थाद्-देव्यिदितिरितिं । इयं वै देव्यिदितिः 11

TB 1.4.3.2

इमामेवास्मा उत्थापयति ॥ आयुर्येइपंतावधादित्यांह । आयुरेवास्मिन् दधाति ॥ इन्द्रांय कृण्वती

भागं मित्राय वर्रुणाय चेत्यांह । यथा यजुरेवैतत् ॥ अवंतिं वा एषैतस्यं पाप्मानं प्रतिख्याय निषीदिति । यस्यां-ग्निहोत्र्युपंसृष्टा निषीदिति । तां दुग्ध्वा ब्राह्मणायं दद्यात् । यस्यान्नं नाद्यात् । अवंर्तिमेवास्मिन् पाप्मानं प्रतिमुञ्जति । 12

TB 1.4.3.3

दुग्ध्वा दंदाति । न ह्यदंष्ट्या दक्षिणा दीयते ॥ पृथिवीं वा एतस्य पयः प्रविश्वाति । यस्यौग्निहोत्रं दुह्यमानि स्कन्दंति ॥ यद्य दुग्धं पृथिवीमसंक्त । यदोषंधी-रुप्यसंरुद्-यदापंः । पयो गृहेषु पयो अग्नियासं । पयो वृथ्सेषु पयो अस्तु तन्मयीत्यांह । पर्य एवात्मन् गृहेषुं पशुषुं धत्ते ॥ अप उपंसृजति 13

TB 1.4.3.4

अद्भिरेवैनंदामोति ॥ यो वै युरूस्यार्तेनानांतिश् सश् सृजिति । उमे वै ते तर्ह्याच्छितः । आर्च्छिति खलु वा एतदिग्निहोत्रम् । यद्-दुह्यमांनश् स्कन्दिति । यदिभिदुद्यात् । आर्तेनानांति युरूस्य सश्सृजित् । तदेव यादकीद्दक्यं होत्वयंम् । अथान्यां दुग्ध्वा पुनंद्-होत्वयंम् । अनांर्तेनैवार्तं युरूस्य निष्कंरोति । 14

TB 1.4.3.5

यद्-युद्वंतस्य स्कन्दंत् । यत् ततोऽहुंत्वा पुनंरेयात् । यज्ञं विच्छिन्द्यात् । यत्र स्कन्दंत् । तन्निषद्य पुनंर्गृह्णीयात् । यत्रैव स्कन्दंति । ततं एवैनृत्-पुनंर्गृह्णाति । तदेव यादृक्-कीृदृक्यं होत्व्यंम् । अथान्यां दुग्ध्वा पुनंर्-होत्व्यंम् । अनांर्तेनैवार्तं यज्ञस्य निष्करोति । 15

TB 1.4.3.6

वि वा एतस्यं युज्ञिश्छंद्यते । यस्याँग्निहोत्रेंऽधिश्रिंते श्वाऽन्तरा धार्वति । रुद्रः खळु वा एषः । यदुग्निः । यद्-गामंन्वत्यावुर्तयेत् । रुद्रायं पुशू-निपंदद्भ्यात् । अपुशुर्-यजमानः स्यात् । यदुर्पो ऽन्वतिषिञ्चेत् । अनाद्य-मुग्नेरापंः । अनाद्यमांभ्या-मिषदद्भ्यात् () । गार्.हंपत्याद्-भस्मादायं । इदं विष्णुर्-विचंक्रम् इति वैष्णुव्यर्चा ऽऽहंवनीयाद्धः सयन्नुद्रंवेत् । यज्ञो वै विष्णुः । यज्ञेनैव यज्ञः सन्तंनोति । भस्मंना पुदमिषवपित् शान्त्यै । 16

(वै देव्यदितिर् - मुञ्जति - करोति - करोत्या - भ्यामपिंदद्भ्यात् पञ्चं च) (A3)

1.4.4 अनुवाकं 4 - अग्निप्रायश्चित्तम् अग्निहोत्रे

TB 1.4.4.1

नि वा एतस्यांहवनीयो गार्,हंपत्यं कामयते । नि गार्,हंपत्य आहवनीयंम् । यस्याग्निमनुंद्धृतश् सूर्योऽभिनिम्रोचंति । दुर्भेण हिरंण्यं प्रबद्ध्यं पुरस्तांद्धरेत् । अथाग्निम् । अथांग्निहोत्रम् । यद्धिरंण्यं पुरस्ताद्धरंति । ज्योतिर्वे हिरंण्यम् । ज्योतिरेवैनं पश्यन्-नुद्धरित । यद्ग्निं पूर्वश् हर्त्यथां-ग्निहोत्रम् 17

TB 1.4.4.2

भागधेर्यनैवैनं प्रणंयति ॥ ब्राह्मण आंर्.षेय उद्धरेत् । ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः । सर्वाभिरेवैनं देवतांभिरुद्धरित ॥ अग्निहोत्र-मुंपसा-द्यातमितो-रासीत । व्रतमेव हृतमन्नं म्रियते ॥ अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति । यस्ताम्यंति । अन्तंमेष युक्तस्यं गच्छति । यस्याग्निमनुंद्धृतक्ष् सूर्योऽभिनिम्रोचंति । १८

TB 1.4.4.3

पुनंः समन्यं जुहोति । अन्तेनैवान्तं युरूस्य निष्कंरोति ॥ वर्रणो वा एतस्यं युज्ञं गृह्णाति । यस्याग्नि-मन्नंद्वृतः सूर्योऽभिनिम्रोचंति । वारुणं चरुं निर्वपेत् । तेनैव युज्ञं निष्क्रीणीते ॥ नि वा एतस्याहवनीयो गार्,हंपत्यं कामयते । नि गार्,हंपत्य आहवनीयम् । यस्याग्नि-मन्नंद्वृतः सूर्योऽभ्युंदेति । चुतुर्गृहीत-मार्ज्यं पुरस्तांद्वरेत् 19

TB 1.4.4.4

अथाग्निम् । अथाग्निहोत्रम् । यदाज्यं पुरस्ताद्धरंति । एतद्वा अग्नेः प्रियं धामं । यदाज्यंम् । प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्द्धयति । यद्गिरं पूर्वक् हर्त्यथां-ग्निहोत्रम् । भागधेयेनैवैनं प्रणयति । ब्राह्मण आर्.षेय उद्धरेत् । ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः 20

TB 1.4.4.5

सर्वाभिरेवेनं देवतांभिरुद्धंरित ॥ परांची वा एतस्मैं व्युच्छन्ती व्युच्छिति । यस्याग्नि-मनुद्धृतक्ष् सूर्योऽभ्युंदेतिं । उषाः केतुनां जुषताम् । युज्ञं देवेभिरिन्वितम् । देवेभ्यो मधुमत्तमक्ष्ट् स्वाहेतिं प्रत्यङ्-निषद्याज्येन जुहुयात् । प्रतीचीमेवास्मै विवासयिति ॥ अग्निहोत्र-मुंपसाद्यातिमितो-रासीत । ब्रुतमेव हतमनुं म्रियते । अन्तुं वा एष आत्मनों गच्छिति 21

TB 1.4.4.6

यस्ताम्यंति । अन्तेमेष युक्स्यं गच्छति । यस्याग्नि-मर्नुद्धृतश् सूर्योऽभ्युंदेतिं । पुनः समन्यं जुहोति । अन्तेमैवान्तं युक्स्य निष्करोति । मित्रो वा एतस्यं युक्तं गृह्णाति । यस्याग्नि-मर्नुद्धृतश् सूर्योऽभ्युंदेतिं । मैत्रं च्रुं निर्वपेत् । तेमैव युक्तं निष्क्रीणीते ॥ यस्यां-हवनीयेऽनुंद्वाते गार्.हंपत्य उद्वायेत् 22

TB 1.4.4.7

यदांहवनीय-मनुद्धाप्य गार् हंपत्यं मन्थेत् । विच्छिन्द्यात् । भ्रातृंव्यमस्मै जनयेत् । यद्वै युइस्यं वास्त्वव्यं क्रियते । तदनुं रुद्रोऽवंचरति । यत् पूर्व-मन्ववस्येत् । वास्त्वव्यं-मृग्निमुपांसीत । रुद्रोऽस्य पुशून् घातुंकः स्यात् । आहुवनीयं-मुद्धाप्यं । गार् हंपत्यं मन्थेत् । 23

TB 1.4.4.8

इतः प्रंथमं जंज्ञे अग्निः । स्वाद्योनेरिधं जातवेदाः । स गांयत्रिया त्रिष्टुभा जगंत्या । देवेभ्यों हुव्यं वंहतु प्रजानन्नितिं । छन्दोभिरेवैनश् स्वाद्योनेः प्रजनयति ॥ गार्,हंपत्यं मन्थति । गार्,हंपत्यं वा अन्वाहिताग्नेः पुशव उपं तिष्ठन्ते । स यदुद्वायंति । तदन्नं पुशवोऽपंक्रामन्ति । इषे रुय्यै रंमस्व 24

TB 1.4.4.9

सहंसे द्युम्नायं । ऊर्जे पत्यायेत्यांह । प्रावो वै र्यिः । प्रात्नेवास्मै रमयति ॥ सार्स्वतौ त्वोथ्सौ सिमंन्धातामित्यांह । ऋख सामे वै सारस्वतावुथ्सौ । ऋख्-सामाभ्यांमेवैन सिमंन्धे ॥ सम्राडंसि विराहुसीत्यांह । रुथुन्तरं वै सुम्राट् । बृहद्-विराट् 25

TB 1.4.4.10

ताभ्यांमेवैन १ सिनिन्धे ॥ वज्रो वै चुक्रम् । वज्रो वा एतस्यं युज्ञं विच्छिनत्ति । यस्यानो वा रथो वाऽन्तराऽग्नी याति । आहुवनीयं-मुद्धाप्यं । गार्,हंपत्या-दुद्धरेत् । यदंग्ने पूर्वं प्रभृतं पदश् हि ते । सूर्यस्य रुश्मीन-न्वांततानं । तत्रं रियुष्ठामनु संभेरैतम् । सं नंः सृज सुमृत्या वार्जवृत्येति () 26

TB 1.4.4.11

पूर्वेणैवास्यं यज्ञेनं यज्ञमनु सं तेनोति ॥ त्वमंग्ने सप्तर्थां असीत्यांह । अग्निः सर्वा देवताः । देवतांभिरेव यज्ञ् सं तेनोति ॥ अग्नयं पिथकृतं पुरोडाशंमुष्टाकंपालुं निर्वपेत् । अग्निमेव पिथकृतः स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति । स एवैनं यज्ञियं पन्थामिपं-नयति । अनुङ्वान्-दक्षिणा । वृही ह्येष समृद्ध्यै । 27

special korvai

(नि वै पूर्वं त्रीणिं निम्रोचिति दुर्भेण यिद्धरेण्यमित्रहोत्रं पुनुर्वरुणो वारुणं नि वा एतस्याभ्युंदेतिं चतुर्गृहीतमाज्यं यदाज्यं परांच्युषाः पुनिर्मित्रो मेत्रं यस्यांहवनीयेऽनुद्वाते गार्.हंपत्यो यद्वै मेन्थेदुद्धरेत्) (हर्त्यथांग्निहोत्रं - निम्रोचिति - हरेद् - देवतां - गच्छ - त्युद्वायेन्-मन्थेद्-रमस्व-बृहद् विराड्-इति-

नवं च) (A4)

1.4.5 अनुवाकं 5 - सोमातिरेकप्रायश्चित्तम्

TB 1.4.5.1

यस्यं प्रातस्सवने सोमोंऽतिरिच्यंते । माद्ध्यंन्दिन स्वनं कामयंमानो-ऽभ्यतिरिच्यते । गौर्द्धयित मुरुतामिति धर्यद्वतीषु कुर्वन्ति । हिनस्ति वै सन्ध्यधीतम् । सन्धीव खळु वा एतत् । यथ् सर्वन स्यातिरिच्यंते । यद्धर्यद्वतीषु कुर्वन्ति । सन्धेः शान्त्यै ॥ गायुत्रश्र सामं भवति पञ्चदुशः स्तोमंः । तेनैव प्रांतस्सवनान्नयंन्ति । 28

TB 1.4.5.2

म्रुत्वंतीषु कुर्वन्ति । तेनैव माद्ध्यंन्दिनाथ्-सर्वनान्नयंन्ति ॥ होतुंश्च म्समनून्नंयन्ते । होताऽनुंशश्सिति । मृद्ध्यत एव युज्ञश् समादंधाति ॥ यस्य माद्ध्यंन्दिने सर्वने सोमोऽतिरिच्यंते । आदित्यं तृंतीयसवनं कामयंमानो-ऽभ्यतिरिच्यते । गौरिवीतश् सामं भवति । अतिरिक्तं वै गौरिवीतम् । अतिरिक्तं यथ् सर्वनस्या-तिरिच्यंते 29

TB 1.4.5.3

अतिंरिक्तस्य शान्त्ये ॥ बण्महाश् अंसि सूर्येतिं कुर्वन्ति । यस्यैवादित्यस्य सर्वनस्य कार्मनातिरिच्यंते । तेनैवैनं कार्मन समिद्धयन्ति ॥ गौरिवीतश् सार्म भवति । तेनैव माद्ध्यन्दिनाथ्-सर्वनान्नयंन्ति ॥ सप्तद्वशः स्तोर्मः । तेनैव तृंतीयसवनान्नयंन्ति ॥ होतुंश्चमसमनून्नयन्ते । होताऽनुंशश् सित 30

TB 1.4.5.4

मृद्ध्यत एव युज्ञ्श् समादंधाति ॥ यस्यं तृतीयसवने सोमोऽतिरिच्यंत । उक्थ्यं कुर्वीत । यस्योक्थ्येऽतिरिच्यंत । अतिरात्रं कुर्वीत । यस्यां-तिरात्रेऽतिरिच्यंते । तत्त्वै दुंष्प्रज्ञानम् । यजंमानुं वा एतत् पृशवं आसाह्यं यन्ति । बृहथ् सामं भवति । बृहद्वा इमां लोकान् दांधार () । बार्.हंताः पुरावंः । बृहुतैवास्मै पुराून् दांधार ॥ शिपिविष्टवंतीषु कुर्वन्ति । शिपिविष्टो वै देवानां पुष्टम् । पुष्ट्यैवैनः समंर्द्धयन्ति ॥ होतुंश्चमुसमनूत्रंयन्ते । होताऽनुंशः सति । मुद्ध्युत एव युज्ञः सुमादंधाति | 31

(यन्ति - सर्वनस्यातिरिच्यंते - राश्सित - दाधाराष्टौ चं) (A5)

1.4.6 अनुवाकं 6 - सवननिमित्तं प्रायश्चित्तम्

TB 1.4.6.1

एकैको वै जनताया-मिन्द्रः । एकं वा एताविन्द्रम्मि सश्सुंनुतः । यौ द्वौ सश्सुनुतः । प्रजापंतिर्वा एष वितायते । यद्-युज्ञः । तस्य ग्रावाणो दन्ताः । अन्युतुरं वा एते सः सुन्वतोर्-निर्बण्सति । पूर्वेणोपुसृत्यां देवता इत्यांहुः । पूर्वोपुसृतस्य वै श्रेयांन् भवति । एतिवन्त्याज्यांनि भवन्त्य-भिजित्यै 1 32

TB 1.4.6.2

मुरुत्वंतीः प्रतिपदंः । मुरुतो वै देवाना-मपराजित-मायतंनम् । देवानां-मेवापराजित आयतंने यतते ॥उभे बृंहद्रथन्तुरे भंवतः । इयं वाव रंथन्तुरम् । असौ बृहत् । आभ्यामेवैनं-मन्तरंति । वाचश्च मनंसश्च । प्राणाचां-पानाचं । दिवश्चं पृथिव्याश्चं 33

TB 1.4.6.3

सर्वस्माद्-वित्ताद्-वेद्यांत् ॥ अभिवर्तो ब्रंह्मसामं भवति । सुवर्गस्यं लोकस्या-भिवृत्त्यै ॥ अभिजिद्-भंवति । सुवर्गस्यं लोकस्या-भिजिंत्यै । विश्वजिद्-भंवति । विश्वस्य जित्यै ॥ यस्य भूयार्श्सो यज्ञृतव इत्यांहुः । स देवतां वृङ्क इतिं । यद्यग्निष्टोमः सोमः पुरस्ताथ्-स्यात् 34

TB 1.4.6.4

उक्थ्यं कुर्वीत । यद्युक्थ्यः स्यात् । अतिरात्रं कुर्वीत । यज्ञूऋतुभि-रेवास्यं देवतां वृङ्के ॥ यो वै छन्दोभि-रिभ्भवति । स सर्थं सुन्वतो-रिभभवति । सम्वेशायं त्वोपवेशाय-त्वेत्यांह । छन्दार्थस् वै सम्वेश उपवेशः । छन्दोभिरेवास्य छन्दार्थस्य-भिभवति ॥ इष्टर्गो वा ऋत्विजां-मद्धुर्युः 35

TB 1.4.6.5

इष्टर्गः खळु वै पूर्वोऽष्टुः क्षीयते । प्राणांपानौ मृत्योर्मा पात्तमित्यांह । प्राणापानयोरेव श्रंयते । प्राणांपानौ मा मां हासिष्टमित्यांह । नैनं पुराऽऽयुंषः प्राणापानौ जंहितः ॥ आर्तिं वा एते नियंन्ति । येषां दीक्षितानां प्रमीयंते । तं यदंववर्जेयुः । ऋूर्कृतांमिवैषां लोकः स्यात् । आहंर दुहेतिं ब्रूयात् 36

TB 1.4.6.6

तं दक्षिणतो वेद्यै निधायं । सूर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुयुः । इयं वै सर्पतो राज्ञी । अस्या एवैनं परिंददित ॥ व्यृंद्धं तदित्यांहुः । यथ् स्तुत-मनंनुशस्त-मितिं । होतां प्रथमः प्रांचीनावीती मांजीलीयं परींयात् । यामीरंनु-ब्रुवन्न् । सूर्पराज्ञीनां कीर्तयेत् । उभयोर्वेवैनं लोकयोः परिंददित 37

TB 1.4.6.7

अथों धुवन्त्येवैनैम् । अथों न्येवास्मैं हुवते ॥ त्रिः परियन्ति । त्रयं इमे लोकाः । एभ्य एवैनं लोकभ्यों धुवते । त्रिः पुनः परियन्ति । षट्थ संपंचन्ते । षड्वा ऋतवंः । ऋतुभिरेवैनं धुवते ॥ अग्र आयूर्शेष पवस् इति प्रतिपदं कुर्वीरन्न ( ) । रथन्तरसामैषार् सोमंः स्यात् । आयुरेवात्मन्-दंधते । अथों पाप्मानंमेव विज्ञहंतो यन्ति । 38

(अभिजिंत्यै - पृथिव्याश्च - स्या - दंद्धर्युर् - ब्रुंयाल - लोकयोः परिंददति - कुर्वरः स्त्रीणिं च) (A6)

1.4.7 अनुवाकं 7 - यूपविरोहणादिप्रायश्चित्तम्

TB 1.4.7.1

असुर्यं वा एतस्माद्-वर्णं कृत्वा । प्रावो वीर्य-मपंत्रामन्ति । यस्य यूपो विरोहंति । त्वाष्ट्रं बंहुरूप-मालंभेत । त्वष्टा वै रूपाणांमीशे । य एव रूपाणामीशे । सोऽस्मिन् प्रात्न, वीर्यं यच्छति । नास्मात्-प्रावो वीर्य-मपंत्रामन्ति ॥ आर्तिं वा एते निर्यन्ति । येषां दीक्षितानां-मुग्नि-रुद्धायंति 39

TB 1.4.7.2

यदांहवनीयं उद्वारंत । यत्तं मन्थंत । विच्छिन्द्यात् । भ्रातृंव्यमस्मै जनयेत् । यदांहवनीयं उद्वारंत् । आग्नींद्भा-दुद्धंरेत् । यदाग्नींद्भ उद्वारंत् । गार्.हंपत्या-दुद्धंरेत् । यद् गार्.हंपत्य उद्वारंत् । अतं एव पुनंर् मन्थेत् 40

TB 1.4.7.3

अत्र वाव स निलंयते । यत्र खल्लु वै निलीन-मुत्तमं पश्येन्ति । तदेन-मिच्छन्ति ॥ यस्माद्-दारोरुद्वायेत् । तस्यारणीं कुर्यात् । कुमुकमपिं कुर्यात् । एषा वा अग्नेः प्रिया तनूः । यत्-क्रुंमुकः । प्रिययैवैनंं तनुवा समर्द्धयति ॥ गार्.हंपत्यं मन्थति 41

TB 1.4.7.4

गार् हंपत्यो वा अग्नेर्योनिः । स्वादेवैनं योनैर्-जनयति । नास्मै भ्रातृंव्यं जनयति ॥ यस्य सोमं उपदस्यैत् । सुवर्णक् हिरंण्यं द्वेधा विच्छिद्यं । ऋजीषैंऽन्यदांधूनुयात् । जुहुयादुन्यत् । सोममेवा-भिंषुणोतिं । सोमं जुहोति ॥ सोमंस्य वा अभिषूयमांणस्य प्रिया तुनू-रुदंक्रामत् 42

TB 1.4.7.5

तथ् सुवर्णर् हिरंण्य-मभवत् । यथ् सुवर्णर् हिरंण्यं कुर्वन्ति । प्रिययैवैनं तुनुवा समर्द्धयन्ति ॥ यस्याक्रीतर् सोमं-मप्हरेयुः । क्रीणीयादेव । सैव ततः प्रायंश्वित्तिः ॥ यस्यं क्रीतमंपहरेयुः । आदारार्श्वं फाल्गुनानिं चाभिषुंणुयात् । गायत्री यर सोममाहंरत् । तस्य योऽर्रशुः प्राऽपंतत् 43

TB 1.4.7.6

त आंदारा अभवन्न । इन्द्रों वृत्रमंहन्न । तस्यं वृल्कः परांऽपतत् । तानिं फाल्गुनान्यंभवन्न । प्रावो वै फौल्गुनानिं । प्रावः सोमो राजौ । यदांदाराःश्चं फाल्गुनानिं चाभिषुणोतिं । सोमंमेव राजौनम्भिषुंणोति ॥ शृतेनं प्रातस्सवने श्रींणीयात् । दुद्धा मुद्ध्यन्दिने 44

TB 1.4.7.7

नीतिमिश्रेणं तृतीयसवने । अगिष्टोमः सोमंः स्याद् रथन्तरसामा । य एवर्त्विजां वृताः स्युः । त एनं याजयेयुः । एकां गां दक्षिणां दद्यात्तेभ्यं एव । पुनः सोमं क्रीणीयात् । यज्ञेनैव तद्-यज्ञ- मिंच्छति । सैव ततः प्रायंश्चित्तिः ॥ सर्वाभयो वा एष देवताभयः सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्यं आत्मान्-मागुरते । यः स्त्रायांगुरते () । एतावान्-खळु वै पुरुषः । यावंदस्य वित्तम् । सर्ववेदसेनं यजेत । सर्वपृष्ठोऽस्य सोमः स्यात् । सर्वाभय एव देवताभयः सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्यं आत्मानं निष्क्रीणीते । 45

(उद्वायंति - मन्थेन् - मन्थ - त्यक्रामत् - प्राऽपंतन् - मुद्ध्यन्दिन - आगुरते पञ्चं च) (A7)

1.4.8 अनुवाकं 8 - पावमानीमन्त्राः (स्मार्ते रञानादौ मार्जनार्थाश्च)

TB 1.4.8.1

पर्वमानः सुवर्जनः । प्वित्रेण विचर् पणिः । यः पोता स पुंनातु मा ॥ पुनन्तुं मा देवजनाः । पुनन्तु मनं वो धिया । पुनन्तु विश्वं आयवंः ॥ जातंवेदः पिवत्रंवत् । पिवित्रंण पुनाहि मा । शुक्रेणं देव दीद्यंत् । अग्ने कत्वा कतूर् रत्तुं । 46

TB 1.4.8.2

यत्तं पिवत्रं-मिर्चिषिं । अग्ने वितंतमन्तरा । ब्रह्म तेनं पुनीमहे ॥ उभाभ्यां देव सवितः ।पिवत्रंण सवेनं च । इदं ब्रह्मं पुनीमहे ॥ वैश्वदेवी पुंनती देव्यागांत् । यस्ये बह्धी-स्तुनुवों वीतपृंष्ठाः । तया मदंन्तः सधुमाद्येषु । वयः स्याम् पतंयो रयीणाम् । 47

TB 1.4.8.3

वैश्वान्रो रिश्मिभंमां पुनातु । वार्तः प्राणेनेषिरो मंयोभूः । द्यावांपृथिवी पर्यसा पर्योभिः । ऋतावंरी यज्ञिये मा पुनीताम् ॥ बृहद्भिः सवित्रस्तृभिः । वर्,षिष्ठैर् देव मन्मंभिः । अग्ने दक्षैः पुनाहि मा । येनं देवा अपुनत । येनापो दिव्यं कर्शः । तेनं दिव्येन् ब्रह्मणा 48

TB 1.4.8.4

इदं ब्रह्मं पुनीमहे ॥ यः पांवमानीरुद्ध्येतिं । ऋषिंभिः संभृति रसंम् । सर्वर् स पूतमंश्ञाति । स्विदितं मातिरिश्चना ॥ पावमानीयों अद्भयेतिं । ऋषिंभिः संभृतर् रसंम् । तस्मै सरस्वती दुहे । क्षीरर सुर्पिर्-मधूद्कम् ॥ पावमानीः स्वस्त्ययंनीः 49

TB 1.4.8.5

सुदुघा हि पर्यस्वतीः । ऋषिभिः संभृतो रसः । ब्राह्मणेष्वमृतः हितम् ॥ पावमानीर् दिशन्तु नः । इमं लोकमथो अमुम् । कामान्थ् समर्द्धयन्तु नः । देवीर् देवैः समाभृताः ॥ पावमानीः स्वस्त्ययनीः । सुदुघाहि घृतश्चतः । ऋषिभिः सम्भृतो रसः 50

TB 1.4.8.6

ब्राह्मणेष्वमृतर्श हितम् ॥ येनं देवाः प्रवित्रंण । आत्मानं पुनते सदौ । तेनं सहस्रंधारेण । पावमान्यः पुनन्तु मा ॥ प्राजापत्यं प्रवित्रंम् । श्वातोद्यांमर्श हिर्ण्मयंम् । तेनं ब्रह्म विद्रो वयम् । पूतं ब्रह्मं पुनीमहे ॥ इन्द्रंः सुनीती सह मां पुनातु () । सोमंः स्वस्त्या वरुणः समीच्यां । यमो राजां प्रमृणाभिः पुनातु मा । जातवेदा मोर्जयंन्त्या पुनातु । 51

(अर्च - रयीणां - ब्रह्मणा - स्वस्त्ययंनीः - सुदुघा हि घृंतश्चुत ऋषिभिः सम्भृंतो रसंः - पुनातु

त्रीणिं च) (A8)

1.4.9 अनुवाकं 9 - राजसूयगतचातुर्मास्यशेषः

TB 1.4.9.1

प्रजा वै स्वत्रमांसत् तप्स्तप्यंमाना अर्जुह्वतीः । देवा अपश्यं चम्सं घृतस्यं पूर्णः स्वधाम् । तमुपोदंतिष्ठन्त-मंजुहवुः । तेनौर्द्धमा्स ऊर्ज्ञमवारुन्धत । तस्मादर्द्धमा्से देवा इंज्यन्ते ॥ पितरोऽपश्यं चम्सं घृतस्यं पूर्णः स्वधाम् । तमुपोदंतिष्ठन्त- मंजुहवुः । तेनं मा्स्यूर्ज्ञमवारुन्धत । तस्मान् मा्सि पितृभ्यः क्रियते । म्नुष्यां अपश्यं चम्सं घृतस्यं पूर्णः स्वधाम् 52

TB 1.4.9.2

तमुपोदंतिष्ठन्त-मंजुहवुः । तेनं-द्वयीमूर्ज्मवांरुन्धत । तस्माद्-द्विरह्नो-मनुष्येभ्य उपहियते । प्रातश्चे सायं चं । प्रावोऽपश्यं चमसं घृतस्यं पूर्णः स्वधाम् । तमुपोदंतिष्ठन्त-मंजुहवुः । तेनं-त्रयीमूर्ज्मवां- रुन्धत । तस्मात् त्रिरह्नंः प्रावः प्रेरंते । प्रातस्संग्वं सायम् । असुरा अपश्यं चमसं घृतस्यं पूर्णः स्वधाम् 53

TB 1.4.9.3

तमुपोदंतिष्ठन्त-मंजुहवुः । तेनं सँवथ्सर ऊर्जुमवां-रुन्धत ॥ ते देवा अंमन्यन्त । अमी वा इदमंभूवन्न । यद्धयश्स्म इतिं । त एतानिं चातुर्मास्यान्यंपश्यन्न । तानि निरंवपन्न । तैरेवैषां तामूर्जमवृञ्जत । ततों देवा अभवन्न । पराऽसुंराः । 54

TB 1.4.9.4

यद्-यजंते । यामेव देवा ऊर्जम्वारुंन्धत । तां तेना-वंरुन्धे । यत् पिृतृभ्यः करोतिं । यामेव पिृतर् ऊर्जम्वा-रुंन्धत । तां तेना-वंरुन्धे । यदांवस्थेऽन्नश्च हर्रान्ति । यामेव मंनुष्यां ऊर्जम्वा-रुंन्धत । तां तेना-वंरुन्धे । यद् दक्षिणां ददांति 55

TB 1.4.9.5

यामेव प्राव ऊर्जम्वा-रुन्धत । तां तेना-वंरुन्धे । यद्यांतुर्-मास्यैर्-यजंते । यामेवासुंरा ऊर्जम्-वार्रुन्धत । तां तेना-वंरुन्धे । भवंत्यात्मनां । परांऽस्य भ्रातृंव्यो भवति ॥ विराजो वा एषा विक्रांन्तिः । यद्यांतुर्-मास्यानि । वैश्वदेवेनास्मिँ छोके प्रत्यंतिष्ठत् () । व्रुण प्रघासै-रुन्तिरक्षे । साकुमेधै-रुमुष्मिँ छोके । एष हु त्वावैतथ् सर्वं भवति । य एवं विद्वाःश्यांतुर्मास्यैर् यजंते । 56

(मनुष्यां अपश्यञ्चमसं घृतस्यं पूर्णः स्वधा-मसुरा अपश्यञ्चमसं घृतस्यं पूर्णः स्वधा-मसुरा-ददाँ-त्यतिष्ठ चृत्वारिं च) (A9)

1.4.10 अनुवाकं 10 - चातुर्मास्यप्रशंसनम्

TB 1.4.10.1

अग्निर्वाव सँवथ्सरः । आदित्यः पंरिवथ्सरः । चन्द्रमां इदावथ्सरः । वायु-रंत्तवथ्सरः ॥ यद्-वैश्वदेवेन यजंते । अग्निमेव तथ् सँवथ्सर-मांमोति । तस्माद्-वैश्वदेवेन यजंमानः । सँवथ्सरीणार्थं स्वस्ति-माशांस्त इत्याशांसीत ॥ यद्-वंरुण प्रघासैर्-यजंते । आदित्यमेव तत् पंरिवथ्सर-मांमोति 57

TB 1.4.10.2

तस्माँद्-वरुण-प्रघासैर् यजंमानः । पृरिवृथ्स्रीणार्श्नं स्वस्ति-माशाँस्त इत्याशांसीत । यथ् सांकमेधेर्-यजंते । चन्द्रमंसमेव तिदंदावथ्सर-मांगोति । तस्माँथ् साकमेधेर्-यजंमानः । इदावृथ्सरीणार्श्नं स्वस्ति-माशाँस्त इत्याशांसीत ॥ यत् पितृ युज्ञेन यजंते । देवानेव तदन्ववंस्यित ॥ अथ् वा अंस्य वायुश्चां-नुवथ्सरश्चा प्रातावृच्छिंष्येते । यच्छुंनासी्रीयेण यजंते 58

TB 1.4.10.3

वायुमेव तदंनुवथ्सर-मामोति । तस्मां-च्छुनासीरीयेण यर्जमानः । अनुवथ्सरीणार्श्वस्ति-माशांस्त इत्याशांसीत ॥ स्वॅंबथ्सरं वा एष ईंफ्सतीत्यांहुः । यश्चांतुर्-मास्यैर् यर्जत इति । एष ह त्वै संवंथ्सर-मामोति । य एवं विद्वाश श्चांतुर्मास्यैर्-यर्जते ॥ विश्वे देवाः समयजन्त । तेंऽग्निमेवायंजन्त । त एतं लोकमंजयन्न 59

TB 1.4.10.4

यस्मिन्नग्निः । यद्-वैश्वदेवेन यजंते । एतमेव लोकं जंयित । यस्मिन्नग्निः । अग्नेरेव सायुंज्यमुपैति ।। यदा वैश्वदेवेन यजंते । अर्थ सँवथ्सरस्यं गृहपंति-मामोति । यदा सँवथ्सरस्यं गृहपंति-मामोति । अर्थ सहस्रयाजिनं-मामोति । यदा संहस्रयाजिनं-मामोति । वदा संहस्रयाजिनं-मामोति

TB 1.4.10.5

अर्थ गृहमेधिनं-माप्तोति । यदा गृंहमेधिनं-माप्तोति । अथाग्निर् भंवति । यदाऽग्निर् भवंति । अथ गौर्भवति । एषा वै वैश्वदेवस्य मात्रां । एतद्-वा एतेषांमवमम् । अतोऽतो वा उत्तराणि श्रेयाःसि भवन्ति । यद्-विश्वे देवाः समयंजन्त । तद्-वैश्वदेवस्यं वैश्वदेवत्वम् । 61

TB 1.4.10.6

अथांदित्यो वरुण १ राजांनं वरुण प्रघासैरंयजत । स एतं लोकमंजयत् । यस्मिन्नादित्यः । यद्-वंरुण-प्रघासैर्-यजंते । एतमेव लोकं जयित । यस्मिन्नादित्यः । आदित्यस्यैव-सायुंज्य-मुपैति । यदांदित्यो वरुण १ राजांनं वरुण प्रघासैरयंजत । तद्-वंरुण प्रघासानां वरुण प्रघासत्वम् ॥ अथु सोमो राजा छन्दा शिस साकमेधैरंयजत 62

TB 1.4.10.7

स एतं लोकमंजयत् । यस्मिर्श्र श्चन्द्रमां विभातिं । यथ् सांकमेधेर्-यजंते । एतमेव लोकं जंयति । यस्मिर्श्र श्चन्द्रमां विभातिं । चन्द्रमंस एव सायुंज्य-मुपैति । सोमो वै चन्द्रमाः । एष ह त्वै साक्षाथ्

सोमं भक्षयति । य एवं विद्वान्थ् सांकमेधेर्-यजंते । यथ् सोमश्च राजा छन्दार्श्स च समैधंन्त 63

TB 1.4.10.8

तथ् सांकमेधानाः साकमेधत्वम् ॥ अथुर्तवः पितरः प्रजापितिं पितरं पितृयुज्ञे-नायजन्त । त एतं लोकमंजयन्न । यस्मिन्नृतवः । यत् पितृयज्ञेन यजते । एतमेव लोकं जयित । यस्मिन्नृतवः । ऋतूनामेव सायुज्य-मुपैति । यद्-ऋतवः पितरः प्रजापितिं पितरं पितृयज्ञेनायंजन्त । तत् पितृयज्ञस्यं पितृयज्ञुत्वम् । 64

TB 1.4.10.9

अथौषंधय इमं देवं त्र्यंम्बकै-रयजन्त प्रथेमहीतिं । ततो वै ता अंप्रथन्त । य एवं विद्वाः रूयंम्बकैर्-यजंते । प्रथंते प्रजयां प्रशुभिः ॥ अथं वायुः पंरमेष्ठिनः श्रुनासीरीयेणायजत । स एतं लोकमंजयत् । यस्मिन्-वायुः । यच्छुंनासीरीयेण यजंते । एतमेव लोकं जंयति । यस्मिन्-वायुः 65

TB 1.4.10.10

वायोरेव सायुंज्य-मुपैति ॥ ब्रह्मवादिनो वदन्ति । प्र चांतुर्मास्ययाजी-मीयता(3) न प्रमीयता(3) इति । जीवन्वा एष ऋतूनप्येति । यदि वसन्ता प्रमीयते । वसन्तो भेवति । यदि ग्रीष्मे ग्रीष्मः । यदि वर्,षासुं वर्,षाः । यदि शरदि शरत् । यदि हेमन्, हेमन्तः () । ऋतुर्भूत्वा सँवथ्सरमप्येति । सुँवथ्सरः प्रजापंतिः । प्रजापंतिर्वा वैषः । 66

(परिवृथ्सरमाँमोति - शुनासीरीयेण यर्जते - ऽजयन्थ् - सहस्रयाजिनंमामोति - वैश्वदेवत्वः - सांकमेधेरयजत - समैधंन्त - पितृयज्ञत्वं - जयिति यस्मिन् वायुर्, - हेम्न्त स्त्रीणी च) (A10)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 to 10 anuvAkams :-(उभये - युवक् सुराम - मुदंस्थान् - नि वै - यस्यं प्रातस्सवन - एकैको - ऽसुर्यम् - पर्वमानः - प्रजा वै सुत्रमांस - ताुग्निर्वाव संवध्सरो दशं)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of dasinis :-(उभये वा - उदंस्थाथ - सर्वाभिर - मद्भ्यतो - ऽत्र वाव - ब्राह्मणेष्व - थं गृहमेधिन १ षट्थ षष्टिः)

first and last word of 4th prapAtakam :- (उभये - वावैष:)

॥ हिर्रेः ॐ ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः समाप्तः ॥ ================

1.5 प्रथमाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः - नक्षत्रेष्टिकाण्डे

1.5.1 अनुवाकं 1 - नक्षत्रेष्टकामन्त्राः, विकृतिरूपचयनगताः

TB 1.5.1.1

अग्नेः कृत्तिंकाः । शुक्रं पुरस्ता-ज्ज्योतिं-रुवस्तांत् ॥ प्रजापंते रोहिणी । आपंः पुरस्तादोषंधयो ऽवस्तांत् ॥ सोमस्येन्वका वितंतानि । पुरस्ताद्वयंन्तो ऽवस्तांत् ॥ रुद्रस्यं बाहू । मृग्यवंः पुरस्तांद्विक्षारोऽवस्तांत् ॥ अदिंत्यै पुनर्वसू । वातंः पुरस्तांदार्द्र-मुवस्तांत् । 1

TB 1.5.1.2

बृह्स्पतेंस्तिष्यः । जुह्वंतः प्रस्ताद्-यजंमाना अवस्तांत् ॥ सूर्पाणां-माश्रेषाः । अभ्यागच्छंन्तः प्रस्तांदभ्यानृत्यंन्तोऽवस्तांत् ॥ पृतृणां मुघाः । रुदन्तः प्रस्तांदपभ्रश्शोऽवस्तांत् ॥ अर्यम्णः पूर्वे फल्गुंनी । जाया प्रस्तांदष्भोऽवस्तांत् ॥ भग्रस्योत्तरे । वृह्तवंः प्रस्ताद्वहंमाना अवस्तांत् ॥ 2

TB 1.5.1.3

देवस्यं सिवतुर्, हस्तंः । प्रस्वः प्रस्तांथ्-सिनिर्वस्तांत् ॥ इन्द्रंस्य चित्रा । ऋतं प्रस्तांथ्-सत्य-मवस्तांत् ॥ वायोर्-निष्ट्यां व्रतितः । प्रस्ता-दिसंद्धि-र्वस्तांत् ॥ इन्द्राग्नियोर् विशांखे । युगानिं प्रस्तांत्-कृषमाणा अवस्तांत् ॥ मित्रस्यां-नूराधाः । अभ्यारोहंत्-प्रस्तां-दुभ्यारूढं-मवस्तांत् । 3

TB 1.5.1.4

इन्द्रंस्य रोहिणी । शृणत्-प्रस्तांत्-प्रतिशृण-दुवस्तांत् ॥ निर्,ऋंत्यै-मूल्रवर्,हंणी । प्रतिभुञ्जन्तंः प्रस्तांत्-प्रतिशृणन्तोऽवस्तांत् ॥ अपां पूर्वा अषाढाः । वर्चः प्रस्ताथ्-सिमंति-र्वस्तांत् ॥ विश्वेषां देवाना-मुत्तंराः । अभिजयंत्-प्रस्तां-दुभिजिंत-म्वस्तांत् ॥ विष्णोः श्रोणा पृच्छमांनाः । प्रस्तात्-पन्थां अवस्तात् । 4

TB 1.5.1.5

वसूंना श्विष्ठाः । भूतं पुरस्ताद्-भूतिर्वस्तात् ॥ इन्द्रंस्य-शृतिभिषक् । विश्वव्यंचाः पुरस्ताद्-विश्विक्षिति-र्वस्तात् ॥ अजस्यैकपदः पूर्वे प्रोष्ठपदाः । वैश्वान्तरं पुरस्ताद्-वैश्वावस्व-म्वस्तात् ॥ अहेर्बुिश्वय-स्योत्तरे । अभिष्टिञ्चन्तः पुरस्तां-दिभषुण्वन्तोऽवस्तात् ॥ पूष्णो रेवर्ता । गावः पुरस्ताद्-वृथ्सा अवस्तात् () ॥ अश्विनोरश्वयुजौ । ग्रामः पुरस्ताथ्सेना ऽवस्तात् ॥ यमस्यापुभरंणीः । अपुकर्,षन्तः पुरस्तां-द्पवहन्तोऽवस्तात् ॥ "पूर्णा-पृथ्वाद्1", "यत्ते देवा अद्धुः2" । 5

(आर्द्रमुवस्ताद् - वर्हमाना अवस्तां - दुभ्यारूढमुवस्तात् - पन्थां अवस्तांद् - वृथ्सा अवस्तात् पञ्चं च) (A1)

1.5.2 अनुवाकं 2 - कर्मानुष्ठानार्हः नक्षत्ररूपः पुण्यकालः

TB 1.5.2.1

यत् पुण्यं नक्षत्रम् । तद्-बट् कुंर्वीतोपन्युषम् । यदा वै सूर्यं उदेतिं । अथ नक्षत्रं नैतिं । यावित् तत्र सूर्यो गच्छेत् । यत्रं जघन्यं पश्येत् । ताविति कुर्वीत यत् कारी स्यात् । पुण्याह एव कुंरुते । एवः ह वै युज्ञेषुं च शतद्युंम्नं च माथ्स्यो निरवसाययां चंकार । 6

TB 1.5.2.2

यो वै नंक्ष्तिर्यं प्रजापंतिं वेदं । उभयोरेनं लोकयोंर्विदुः । हस्तं एवास्य हस्तः । चित्रा शिरः । निष्ट्या हृदंयम् । ऊरू विशांखे । प्रतिष्ठा ऽनूंराधाः । एष वै नंक्षत्रियः प्रजापंतिः । य एवं वेदं । उभयोरेनं लोकयोर्विदुः ७

TB 1.5.2.3

अस्मिःश्चा-मुष्मिःश्च ॥ यां कामयेत दुहितरं प्रिया स्यादिति । तां निष्ट्यायां दद्यात् । प्रियैव

भंवति । नेव तु पुनरागंच्छति ॥ अभिजिन्नाम् नक्षंत्रम् । उपरिष्टा-दषाढानांम् । अवस्तांच्छ्रोणायै । देवासुराः सम्यंत्ता आसन्न् । ते देवास्तस्मिन्-नक्षंत्रेऽभ्यंजयन्न् 8

TB 1.5.2.4

यदुभ्यजंयन्न् । तदंभिजितोंऽभिजित्त्वम् । यं कामयंता-नपज्य्यं जंयेदितिं । तमेतस्मिन्-नक्षंत्रे यातयेत् । अनुपज्य्यमेव जंयति । पापपंराजितिमव तु ॥ प्रजापंतिः पुशूनंसृजत । ते नक्षंत्रं नक्षत्र-मुपातिष्ठन्त । ते सुमावन्त एवाभवन्न् । ते रेवती-मुपातिष्ठन्त 9

TB 1.5.2.5

ते रेवत्यां प्राभंवन्न । तस्माँद्-रेवत्यां पशूनां कुर्वीत । यत् किंचाँर्वाचीन<u>श्</u> सोमाँत् । प्रैव भंवन्ति । सुलिलं वा इदमंन्तरासींत् । यदतंरन्न् । तत् तारंकाणां तारकृत्वम् । यो वा इह यजेते । अमुश् सलोकं नंक्षते । तन्नक्षंत्राणां नक्षत्रत्वम् 10

TB 1.5.2.6

देवगृहा वै नक्षत्राणि । य एवं वेदं । गृह्येव भवति ॥ यानि वा इमानि पृथिव्याश्चित्राणि । तानि नक्षित्राणि । तस्मां-दश्चीलनांम॰-श्चित्रे । नार्वस्येन्न यंजेत । यथां पापाहे कुंरुते । तादृगेव तत् ॥ देवनुक्षुत्राणि वा अन्यानिं 11

TB 1.5.2.7

यम्नुक्षुत्राण्यन्यानि । कृत्तिंकाः प्रथमम् । विशांखे उत्तमम् । तानि देवनक्षुत्राणि । अनूराधाः प्रथमम् । अपुभरंणी-रुत्तमम् । तानि यमनक्षुत्राणि । यानि देवनक्षुत्राणि । तानि दक्षिणेन परियन्ति । यानि यमनक्षुत्राणि 12

TB 1.5.2.8

तान्युत्तरेण ॥ अन्वेषामराथ्स्मेति । तदंनूराधाः । ज्येष्ठमेषा-मवधिष्मेति । तज्ज्येष्ठघ्नी । मूलंमेषामवृक्षामेति । तन्-मूंलुवर्,हंणी । यन्नासंहन्त । तदंषाढाः । यदश्लोणत् 13

TB 1.5.2.9

तच्छ्रोणा । यदर्शृणोत् । तच्छ्रविष्ठाः । यच्छ्रत-मभिषज्यन्न् । तच्छ्रतभिषक् । प्रोष्ठपदेषूदंयच्छन्त । रेवत्यांमरवन्त । अश्वयुजोरयुञ्जत । अपुभरंणीष्व पांवहन्न् । तानि वा एतानि यमनक्षुत्राणिं ( ) ॥ यान्येव देवनक्षुत्राणिं । तेषुं कुर्वीत यत्कारी स्यात् । पुण्याह एव कुंरुते । 14

(चका - रैवं वेदोभयों रेनं लोकयोंविंदु - रजयन् - रेवतीमुपातिष्ठन्त - नक्षत्रत्व - मन्यानि -यानि यमनक्षत्रा - ण्यश्लोणद् - यमनक्षत्राणि त्रीणि च) (A2)

1.5.3 अनुवाकं 3 - कर्मानुष्ठानार्हः दिवसभागरूपः हेयोपादेयकाल विभागः

TB 1.5.3.1

देवस्यं सिवतुः प्रातः प्रंसवः प्राणः । वरुंणस्य सायमांसवोऽपानः ॥ यत् प्रंतीचीनं प्रातस्तनात् । प्राचीनः संग्वात् । ततो देवा अग्निष्टोमं निरंमिमत । तत्-तदात्तंवीर्यं निर्मार्गः ॥ मित्रस्यं संग्वः । तत्-पुण्यं तेजस्व्यहंः । तस्मात्तर् हिं पुशवंः सुमायंन्ति ॥ यत् प्रंतीचीनः संग्वात् 15

TB 1.5.3.2

प्राचीनं मुद्ध्यन्दिनात् । ततो देवा उक्थ्यं निरंमिमत । तत्-तदात्तंवीयं निर्मार्गः ॥ बृहस्पतेर् मुद्ध्यन्दिनः । तत्-पुण्यं तेजस्व्यहः । तस्मात्तर्,हि तेक्ष्णिष्ठं तपित ॥ यत्-प्रंतीचीनं मुद्ध्यन्दिनात् । प्राचीनं-मपराह्णात् । ततो देवाः षोडिशनं निरंमिमत । तत्तदात्तंवीयं निर्मार्गः । 16

TB 1.5.3.3

भगस्यापराह्नः । तत्-पुण्यं तेजस्व्यहः । तस्मादपराह्ने कुमार्यो भगमिच्छमाना-श्वरन्ति ॥ यत्-

प्रंतीचीनंमपराह्वात् । प्राचीनर्शं सायात् । ततो देवा अंतिरात्रं निरंमिमत । तत्तदात्तंवीर्यं निर्मार्गः ।। वरुंणस्य सायम् । तत्-पुण्यं तेजुस्व्यहंः । तस्मात्तर्,हि नानृतं वदेत् । 17

TB 1.5.3.4

ब्राह्मणो वा अष्टाविश्वा नक्षंत्राणाम् । समानस्याहः पञ्च पुण्यांनि नक्षंत्राणि । चृत्वार्यश्चीलानि । तानि नवं । यच्चं पुरस्तान्नक्षंत्राणां यचावस्तांत् । तान्येकांदश । ब्राह्मणो द्वांदुशः । य एवं विद्वान्थ् संवथ्सरं वृतं चरित । स्वांवथ्सरेणैवास्यं वृतं गुप्तं भवित ॥ समानस्याहः पञ्च पुण्यांनि नक्षंत्राणि () । चृत्वार्यश्चीलानि । तानि नवं । आ्रेग्नेयी रात्रिः । ऐन्द्रमहः । तान्येकांदश । आदित्यो द्वांदुशः । य एवं विद्वान्थ् संम्वथ्सरं वृतं चरित । सम्वथ्सरेणैवास्यं वृतं गुप्तं भवित । 18

(संग्वाथ - षोंड्शिनं निरंमिमत् तत्तदात्तंवीर्यं निर्मागो - वंदेद् - भवति समानस्याहः पञ्च पुण्यांनि नक्षंत्राण्यष्टौ चं) (A3)

1.5.4 अनुवाकं 4 - सोमशेषभूता पात्रस्तुतिः.(आध्वरब्राह्मणशेषः)

TB 1.5.4.1

ब्रह्मवादिनों वदन्ति । कित् पात्रांणि युज्ञं वंहन्तीतिं । त्रयोंदुशेतिं ब्रूयात् । स यद्भूयात् । कस्तानि निरंमिमीतेतिं । प्रजापंतिरितिं ब्रूयात् । स यद्भूयात् । कुत्तस्तानि निरंमिमीतेतिं । आत्मन् इतिं । प्राणापानाभ्यां-मेवोपार्श-श्वन्तर्यामौ निरंमिमीत 19

TB 1.5.4.2

व्यानादुंपाःश्च सर्वनम् । वाच ऐंन्द्रवायवम् । दुक्ष्ऋतुभ्यां मैत्रावरुणम् । श्रोत्रांदाश्चिनम् । चक्षुंषः शुक्रा मन्थिनौ । आत्मनं आग्रयणम् । अङ्गेभ्य उक्थ्यम् । आयुंषो ध्रुवम् । प्रतिष्ठायां ऋतुपात्रे ॥ युज्ञं वाव तं प्रजापंतिर् निरंमिमीत ( ) । स निर्मितो नाद्भियत् समंब्ळीयत । स एतान् प्रजापंति-रिपवापानं-पश्यत् । तान्निरंवपत् । तैर्वे स युज्ञमप्यंवपत् । यदंपिवापा भवंन्ति । युज्ञस्य धृत्या असंम्ब्लयाय । 20

(उपार्श्वन्तर्यामौ निरंमिमीता- मिमीत षट् चं) (A4)

1.5.5 अनुवाकं 5 - चातुर्मास्यशेषा वपनमन्त्राः, (राजसूयब्राह्मणम्)

TB 1.5.5.1

ऋतमेव पंरमेष्ठि । ऋतं नात्येति किं चन । ऋते संमुद्र आहितः । ऋते भूमिरियः श्रिता । अग्निस्तिग्मेनं शोचिषां । तप आक्रांन्त-मुण्णिहां । शिर्स्तप्स्याहितम् । वैश्वानरस्य तेजंसा । ऋतेनांस्य निवर्तये । सुत्येन परिवर्तये 21

TB 1.5.5.2

तपंसाऽस्यानुंवर्तये । शिवेनास्योपंवर्तये । श्रग्मेनांस्या-भिवंर्तये । तद्दं तथ् सत्यम् । तद्-व्रतं तच्छंकेयम् । तेनं शकेयं तेनं राद्ध्यासम् ॥ यद्-घर्मः पूर्यवंर्तयत् । अन्तांन् पृथिव्या दिवः । अग्निरीशांन् ओर्जसा । वरुंणो धीतिभिः सुह 22

TB 1.5.5.3

इन्द्रों मुरुद्भिः सर्खिभिः सह ॥ अग्निस्तिग्मेनं शोचिषां । तप् आक्रान्त-मुष्णिहां । शिरुस्तपस्याहितम् । वैश्वानरस्य तेजंसा । ऋतेनांस्य निवंतिये । सत्येन परिवर्तये । तपंसा ऽस्यानुंवर्तये । शिवेनास्योपंवर्तये । शुग्मेनांस्याभिवंतिये 23

TB 1.5.5.4

तद्दतं तथ् सत्यम् । तद्-व्रतं तच्छंकेयम् । तेनं शकेयं तेनं राद्ध्यासम् ॥ यो अस्याः पृथिव्यास्त्वचि । निवर्तयत्योषंधीः । अग्निरीशांनु ओजंसा । वरुंणो धीतिभिः सह । इन्द्रो मुरुद्धिः सर्विभिः सुह ॥ अग्निस्तिग्मेनं शोचिषां । तपु आक्रान्त-मुष्णिहां 24

TB 1.5.5.5

शिरुस्तपुस्याहितम् । वैश्वानुरस्य तेजंसा । ऋतेनांस्य निवर्तये । सुत्येन परिवर्तये । तपंसा ऽस्यानुंवर्तये । शिवेनास्योपंवर्तये । शुग्मेनांस्या-भिवर्तये । तद्वतं तथ् सुत्यम् । तद्-वृतं तच्छंकेयम् । तेनं शकेयं तेनं राद्ध्यासम् । 25

TB 1.5.5.6

एकं मास्-मुदंसृजत् । प्रमेष्ठी प्रजाभ्यः । तेनाभयो मह् आवंहत् । अमृतं मर्त्याभ्यः । प्रजामनु प्रजायसे । तदुं ते मर्त्यामृतंम् । येन् मासां अर्द्धमासाः । ऋतवंः परिवथ्सराः । येन् ते ते प्रजापते । ईजानस्य न्यवंर्तयत्र 26

TB 1.5.5.7

तेनाहमस्य ब्रह्मणा । निवंर्तयामि जीवसे ॥ अग्निस्तिग्मेनं शोचिषां । तप् आक्रांन्त-मुष्णिहां । शिरुस्तपुस्याहितम् । वैश्वानुरस्य तेजंसा । ऋतेनास्य निवंर्तये । सृत्येन परिवर्तये । तपंसा ऽस्यानुवर्तये । शिवेनास्योपंवर्तये () । शग्मेनास्याभिवंर्तये । तद्दं तथ्-सृत्यम् । तद्-व्रतं तच्छंकेयम् । तेनं शकेयं तेनं राद्ध्यासम् । 27

(परिवर्तये - सुहा - भिवर्तय - उष्णिहां - राद्ध्यासुं - न्यवर्तयुन् - नुपंवर्तये चुत्वारिं च) (A5)

1.5.6 अनुवाकं 6 - चातुर्मास्यशेषा वपनविधि: (राजसूयब्राह्मणम्)

TB 1.5.6.1

देवा वै यद्-यृज्ञे ऽकुर्वत । तदसुंरा अकुर्वत । तेऽसुंरा ऊर्द्धं पृष्ठेभ्यो नापंश्यन् । ते केशानग्रेऽवपन्त । अथु श्मश्रृंणि । अथोपपुक्षौ । ततुस्तेऽवाञ्च आयन्न् । परांऽभवन्न् । यस्यैवं वपंन्ति । अवाङिति 28

TB 1.5.6.2

अथो परैव भंवति । अथं देवा ऊर्द्धं पृष्ठेभ्योऽपश्यन्न् । त उंपपृक्षावग्रेऽवपन्त । अथ् श्मश्रूणि । अथ् केशान्ं । तत्रस्तेऽभवन्न् । सुवृगं लोकमायन्न् । यस्यैवं वर्पन्ति । भवंत्यात्मनां । अथो सुवृगं लोकमेति । 29

TB 1.5.6.3

अथैतन्-मनुर्-वृप्त्रे मिथुन-मंपश्यत् । स श्मश्रूण्यग्रेऽवपत । अथोपपृक्षौ । अथ् केशान्ं । ततो वै स प्राजायत प्रजयां पृशुभिः । यस्यैवं वर्पन्ति । प्र प्रजयां पृशुभिर्-मिथुनैर् जायते ॥ देवासुराः सम्यंत्ता आसन्न् । ते संम्वथ्सुरे व्यायंच्छन्त । तान् देवाश्चांतुर्-मास्यैरेवाभि प्रायुंञ्चत 30

TB 1.5.6.4

वैश्वदेवेनं चतुरों मासोऽवृञ्चतेन्द्रंराजानः । ताञ्छीर्,षन्नि चार्वर्तयन्त् परिं च । वृरुण् प्रघासै-श्वतुरों मासोऽवृञ्जत् वरुणराजानः । ताञ्छीर्,षन्नि चार्वर्तयन्त् परिं च । साक् मेधेश्वतुरों मासोऽवृञ्जत् सोमराजानः । ताञ्छीर्,षन्नि चार्वर्तयन्त् परिं च । या संम्वथ्सर उपजीवा ऽऽसीत् । तामेषा-मवृञ्जत । ततो देवा अभवन्न् । पराऽसुंराः 31

TB 1.5.6.5

य एवं विद्वाः श्वांतुर्मास्यैर्-यर्जते । भ्रातृं व्यस्यैव मासो वृक्तवा । शीर् पन्नि चं वर्तयंते परि च । यैषा संम्वथ्सर उपजीवा । वृङ्के तां भ्रातृं व्यस्य । क्षुधा ऽस्य भ्रातृं व्यः परां भवित ॥ लोहितायसेन् निवर्तयते । यद्वा इमाम् ग्निर्, ऋतावागते निवर्तयति । एतदेवैनाः रूपं कृत्वा निवर्तयति । सा ततः श्वः श्वो भूयंसी भवंन्त्येति 32

TB 1.5.6.6

प्रजायते । य एवं विद्वां ह्रोंहितायसेनं निवर्तयंते । एतदेव रूपं कृत्वा निवर्तयते । स ततः श्वः श्वो भूयान्-भवंन्नेति । प्रैव जायते ॥ त्रेण्या शंलुल्या निवर्तयेत । त्रीणि त्रीणि वै देवानां मृद्धानिं । त्रीणि छन्दा श्रीस । त्रीणि सर्वनानि । त्रयं इमे लोकाः 33

TB 1.5.6.7

ऋद्भ्यामेव तद्-वीर्य एषु लोकेषु प्रतिं तिष्ठति ॥ यद्यांतुर्मास्यया-ज्यांत्मनो नाव्द्येत् । देवेभ्य आवृंश्च्येत । चृतृषु चंतृषु मासेषु निवंतियेत । प्रोक्षंमेव तद्-देवेभ्यं आत्मनोऽवंद्यत्यनां व्रस्काय ॥ देवानां वा एष आनीतः । यश्चांतुर्मास्ययाजी । य एवं विद्वान्नि चं वर्तयंते परिं च । देवतां एवाप्येति । नास्यं रुद्रः प्रजां पुशू-नृभिमंन्यते ( ) । 34

(एत्यें- त्य - युञ्जता - सुरा - एति - लोका - मन्यते) (A6)

1.5.7 अनुवाकं 7 - अग्निचयनशेषा इष्टकोपधानमन्त्राः, तत्र संतत्याख्येष्टकामन्त्राः

TB 1.5.7.1

आयुंषः प्राणः सन्तंत्र । प्राणादंपानः सन्तंत्र । अपानाद् व्यानः सन्तंत्र । व्यानाचक्षुः सन्तंत्र । चक्षुंषः श्रोत्रः सन्तंत्र । श्रोत्रान् मनः सन्तंत्र । मनंसो वाचः सन्तंत्र । वाच आत्मानः सन्तंत्र । आत्मनंः पृथिवीः सन्तंत्र । पृथिव्या अन्तिरिक्षः सन्तंत्र () । अन्तिरिक्षाद्-दिवः सन्तंत्र ।दिवः सुवः सन्तंत्र । 35

(अन्तरिक्षः सन्तंनु द्वे चं) (A7)

1.5.8 अनुवाकं 8 - अग्निचयनशेषा थर्वशिरोऽभिधानानामिष्टकानां मन्त्राः TB 1.5.8.1

इन्द्रों दधीचो अस्थिभिः । वृत्राण्य प्रंतिष्कुतः । ज्ञ्ञानं नव तीर्नवं ॥ इच्छन्नश्चंस्य यच्छिरंः । पर्वतेष्वपं श्रितम् । तद्-विंदच्छर्यणाविति ॥ अत्रा ह_गोरमंन्वत । नाम् त्वष्टुंरपीच्यम् । इत्था चन्द्रमंसो गृहे ॥ इन्द्रमिद्गाथिनों बृहत् 36

TB 1.5.8.2

इन्द्रंमुर्केभिर्किणः । इन्द्रं वाणीरनूषत ॥ इन्द्रं इद्धर्योः सचौ । संमिश्च आवंचो युजौ । इन्द्रों वृजी हिंरुण्ययः ॥ इन्द्रों दीर्घाय चक्षंसे । आ सूर्यर्श रोहयद्-दिवि । वि गोभिरद्रिंमैरयत् ॥ इन्द्रं वार्जेषु नो अव । सहस्रं प्रधनेषु च 37

TB 1.5.8.3

उग्र उग्राभिंरूतिभिः ॥ तिमन्द्रं वाजयामिस । महे वृत्राय हन्तवे । स वृषां वृष्भो भुंवत् ॥ इन्द्रः सदामंने कृतः । ओजिंष्टः स बले हितः । द्युम्नी श्लोकी स सौम्यः ॥ गिरा वज्रो न संभृंतः । सबेलो अनंपच्युतः । वृवृक्षु-रुग्रो अस्तृंतः ( ) । 38

(बृह- चा - स्तृंतः) (A8)

1.5.9 अनुवाकं 9 - सोमशेषभूता इष्टयः. (आध्वरब्राह्मणम्)

TB 1.5.9.1

देवासुराः सम्यंता आसन्न् । स प्रजापंतिरिन्द्रं ज्येष्ठं पुत्रमप् न्यंधत्त । नेदेन्मसुरा बलीयाश् सोऽहन्निति । प्रह्वादो हु वै कांयाधवः । विरोचनश् स्वं पुत्रमप् न्यंधत्त । नेदेनं देवा अंहन्निति । ते देवाः प्रजापंति-मुपसमेत्योचुः । नाराजकंस्य युद्धमंस्ति । इन्द्रमन्विंच्छामेति । तं यंज्ञ्यतिभि-रन्वैंच्छन्न् 39

TB 1.5.9.2

तं यंश्कृतुभिर्नान्वंविन्दन्न् । तिमष्टिभि-रन्वैच्छन्न् । तिमष्टिभि-रन्वंविन्दन्न् । तिद्ष्टीना-मिष्टित्वम् । एष्टंयो हु वै नामं । ता इष्टंय इत्याचंक्षते परोक्षेण । परोक्षंप्रिया इव हि देवाः ॥ तस्मां एतमांग्नावैष्णव-मेकांदशकपालं दीक्ष्णीयं निरंवपन्न् । तदंपद्रुत्यांतन्वत् । तान्पंत्नी सम्याजान्त् उपानयन्न् 40

TB 1.5.9.3

ते तदं तमेव कृत्वोदंद्रवन्न् ॥ ते प्रांयणीयंम्भि समारोहन्न् । तदंपद्रुत्यांतन्वत । ताञ्छम्य्वंन्त् उपांनयन्न् । ते तदंतंमेव कृत्वोदंद्रवन्न् ॥ त आंतिथ्यम्भि समारोहन्न् । तदंपद्रुत्यांतन्वत । तानिडान्त् उपांनयन्न् । ते तदंतंमेव कृत्वोदंद्रवन्न् । तस्मां देता एतदंन्ता इष्टंयः संतिष्ठन्ते ॥ 41(10)ट्.भ्.1.5.9.4एवः हि देवा अर्कुर्वत । इतिं देवा अंकुर्वत । इत्यु वै मंनुष्याः कुर्वते ॥ ते देवा ऊंचुः । यद्वा इदमुचैर्-युन्नेन् चरांम । तन्नोऽसुंराः पाप्माऽनुंविन्दन्ति । उपाःश्र्रापसदां चराम । तथा नोऽसुंराः पाप्मा नानुंवेथ्स्यन्तीतिं । त उपाःश्र्रापसदं-मतन्वत । तिस्र एव सांमिधेनीर्नूच्यं 42

TB

0

TB 1.5.9.5

स्रुवेणांघार-माघार्य । तिस्रः परांची-राहुंतीर्, हुत्वा । स्रुवेणांपसदं जुह्वाश्चेक्रः । उग्रं वचो अपांवधीं त्वेषं वचो अपांवधीं र्वेषं वचो अपांवधीं स्वाहेतिं । अशानयापिपासे हु वा उग्रं वचः । एनंश्च वैरंहत्यं च त्वेषं वचेः । एतः हु वाव तच्चंतुर्द्धाविहितं पाप्मानं देवा अपंजिष्ठरे ॥ तथो एवैतदेवं विद्यर्जमानः । तिस्र एव सांमिधेनीर्नूच्यं । स्रुवेणांघार-माघार्यं 43

TB 1.5.9.6

तिस्रः परांचीराहुंतीर्, हुत्वा । स्रुवेणांपसदं जुहोति । उग्रं वचो अपांवधीं त्वेषं वचो अपांवधीश् स्वाहेतिं । अशान्यापिपासे ह वा उग्रं वचः । एनश्च वैरहत्यं च त्वेषं वचः । एतमेव तचेतुर्द्धा-विहितं पाप्मानं यर्जमानोऽपंहते ॥ तेऽिभनीयैवाहः पशुमा-ऽलंभन्त । अह्नं एव तद्-देवा अवंतिं पाप्मानं मृत्युमपंजिष्ठरे । तेनांभिनीयेव रात्रेः प्राचरन्न । रात्रिया एव तद्-देवा अवंतिं पाप्मानं मृत्युमपंजिष्ठरे । 44

TB 1.5.9.7

तस्मदिभ्नियैवाहंः पृशुमालंभेत । अह्रं एव तद्-यर्जमानो ऽवंतिं पाप्मानं भ्रातृं व्यानपंतुदते । तेनांभिनीयेव रात्रेः प्रचरेत् । रात्रिया एव तद्-यर्जमानो ऽवंतिं पाप्मानं भ्रातृं व्यानपंतुदते ॥ स एष उपवस्थीये ऽहंन्-द्विदेवृत्यः पृशुरालंभ्यते । द्वयं वा अस्मिन् लोके यर्जमानः । अस्थि च मार्सं च । अस्थि चैव तेनं मार्सं च यर्जमानः सर् स्कुरुते ॥ ता वा एताः पर्ञ्च देवताः । अग्नीषोमां-वृग्निर्-िमृत्रावरुंणौ () 45

TB 1.5.9.8

पञ्चपञ्ची वै यर्जमानः । त्वङ्गार्श्व सर स्नावास्थिं मुज्जा । एतमेव तत्पेञ्चधा विहितमात्मानं वरुणपाशान्-मुंञ्चित । भेषुजतांयै निर्वरुणत्वायं ॥ तर्श्वसिम् छन्दोभिः प्रातरह्वयन्त् । तस्मीथ्सप्त चंतुरुत्तराणि छन्दार्शसे प्रातरज्जवाकेऽनूंच्यन्ते ॥ तमेतयो-पसमेत्यो-पांसीदन्त् । उपांस्मै गायता नर् इति । तस्मां देतयां बहिष्पवमान उंपुसर्द्याः । 46

special korvai

(देवा यर्जमानो देवा देवा यर्जमानो यर्जमानोऽलभन्त प्राचरॅछ्लभेत प्रचरेदालंभन्तालंभेत मृत्युमपंजिघ्नरे भ्रातृंव्यान्)

(ऐच्छन् - नुन्यश् - स्तिष्ठन्ते - ऽनूच्या - नूच्यं स्रुवेणांघारमाघार्य - रात्रिया एव तद् देवा अवंर्तिं पाप्मानं मृत्युमपंजिघ्नरे - मित्रावरुंणौ - + नवं च) (A9)

1.5.10 अनुवाकं 10 - त्रिवृदादिस्तोमरूपाणि सोमङ्गानि. (आध्वरब्राह्मणम्)

TB 1.5.10.1

स संमुद्र उत्तर्तः प्राज्वंलद्-भूम्यन्तेनं । एष वाव स संमुद्रः । यच्चात्वांलः । एष उं वेव स भूम्यन्तः । यद्वेद्यन्तः । तदेतत्-त्रिंशुलं त्रिंपूरुषम् । तस्मात्-तं त्रिंवितस्तं खंनन्ति ॥ स सुंवर्णरज्ञताभ्यां कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत् । तं यदुस्या अद्भ्यजनंयन्न् । तस्मांदादित्यः 47

TB 1.5.10.2

अथ यथ् स्रुंवर्णरज्ञताभ्यां कुशीभ्यां परिगृहीत् आसीत् । साऽस्यं कौशिकतां ॥ तं त्रिवृताऽभि प्रास्तुंवत । तं त्रिवृता ऽऽदंदत । तं त्रिवृता ऽऽहंरन्न् । यावंती त्रिवृतो मात्रां ॥ तं पंश्चदुशेनाभि प्रास्तुंवत । तं पंश्चदुशेनादंदत । तं पंश्चदुशेनाहंरन्न् । यावंती पञ्चदुशस्य मात्रां 48

TB 1.5.10.3

तः संप्तदुशेनािम प्रास्तुंवत । तः संप्तदुशेनादंदत । तः संप्तदुशेनाहंरन्न । यावंती सप्तदुशस्य मात्रां । तस्यं सप्तदुशेनं हियमाणस्य तेजो हरोऽपतत् । तमेकविः शेनािम प्रास्तुंवत । तमेकविः शेनादंदत । तमेकविः शेनाहंरन्न । यावंत्येकविः शस्य मात्रां ॥ ते यत्-त्रिवृतां स्तुवतें 49

TB 1.5.10.4

त्रिवृतैव तद्-यर्जमान्मादंदते । तं त्रिवृतैव हंरन्ति । यावंती त्रिवृतो मात्रां । अग्निर्वे त्रिवृत् । यावद्वा अग्नेर्दहंतो धूम उदेत्यानुव्येति । तावंती त्रिवृतो मात्रां । अग्नेरेवैनं तत् । मात्राक्ष् सायुंज्यक्ष् सलोकतां गमयन्ति ॥ अथ् यत्पंञ्चदुशेनं स्तुवते । पृञ्चदुशेनैव तद्-यर्जमान्-मादंदते 50

TB 1.5.10.5

तं पंञ्चदुशेनैव हंरन्ति । यावंती पञ्चदुशस्य मात्रां । चन्द्रमा वै पंञ्चदुशः । एष हि पंञ्चदुश्यामंपक्षीयतें । पञ्चदश्या-मांपूर्यतें । चन्द्रमंस एवैनं तत् । मात्रार् सायुंज्यर सलोकतांं गमयन्ति । अथ् यथ्संप्तदुशेनं स्तुवतें । स्प्तुदुशेनैव तद्-यजंमानुमादंदते । तर् संप्तदुशेनैव हंरन्ति 51

TB 1.5.10.6

यावंती सप्तद्रशस्य मात्रां । प्रजापंतिर्वे सप्तद्रशः । प्रजापंतिरेवैनं तत् । मात्राष्ट्र सायुंज्यश् सल्योकतां गमयन्ति । अथ् यदेकिविश्शेनं स्तुवतं । एकविश्शेनैव तद्-यजंमान्-मादंदते । तमेकिविश्शेनैव हंरन्ति । यावंत्येकिवश्शस्य मात्रां । असौ वा आंदित्य एकिविश्शः । आदित्यस्यैवैनं तत् 52

TB 1.5.10.7

मात्रार् सायुंज्यः सल्गेकतां गमयन्ति ॥ ते कुश्यौं । व्यघ्नन्त । ते अंहोरात्रे अंभवताम् । अहंरेव सुवर्णा ऽभवत् । रज्ञता रात्रिः । स यदांदित्य उदेति । एतामेव तथ्सुवर्णां कुशीमनु समेति । अथ यदंस्तमेति । एतामेव तद्-रंज्ञतां कुशीमनु सम्विंशति () ॥ प्रह्रादों हु वै कांयाधवः । विरोचनर् स्वं पुत्रमुदांस्यत् । स प्रंदुरोऽभवत् । तस्मात् प्रदुरादुंदुकं नाचांमेत् । 53

(आदित्यः - पंञ्चद्रशस्य मात्रां - स्तुवतं - पञ्चद्रशेनैव तद् यजंमानुमादंदते - सप्तद्रशेनैव हंरन् - त्यादित्यस्यैवैनुन्तद् विंशति चृत्वारिं च) (A10)

1.5.11 अनुवाकं 11 - सवनीयपशुपुरोडाशाः (आध्वरब्राह्मणम्)

TB 1.5.11.1

ये वै चृत्वारः स्तोमाः । कृतं तत् । अथ् ये पर्ञ्च । किलः सः । तस्माचतुंष्टोमः । तच्चतुंष्टोमस्य चतुष्टोमृत्वम् ॥ तदांहुः । कृतमानि तानि ज्योतीः षि । य एतस्य स्तोमा इति । त्रिवृत्-पंञ्चदुशः संप्तदुश एंकविश्वाः 54

TB 1.5.11.2

एतानि वाव तानि ज्योती शेषि । य एतस्य स्तोमाः ॥ सोंऽब्रवीत् । सृप्तदुशेनं हियमाणो व्यंलेशिषि । भिषज्यंत मेतिं । तमिश्वनौं धानाभिं-रभिषज्यताम् । पूषा कंरम्भेणं । भारंती परिवापेणं । मित्रावरुंणौ पयस्यंया ॥ तदांहुः 55

TB 1.5.11.3

यदिश्वभ्यां धानाः । पूष्णः कर्म्भः । भारंत्यै परिवापः । मित्रावरुणयोः पयस्याऽथं । कस्मांद्रेतेषाः हिवषामिन्द्रंमेव यंजन्तीतिं । एता ह्यंनं देवता इतिं ब्रूयात् । एतैर्, हिविर्मि-रिभषज्यः स्तस्मादितिं ॥ तं वसंवोऽष्टाकपालेन प्रातस्सवनेऽभिषज्यन् । रुद्रा एकांदशकपालेन माद्ध्यन्दिने सर्वने । विश्वे देवा द्वादंशकपालेन तृतीयसवने । 56

TB 1.5.11.4

स यदुष्टाकंपालान् प्रातस्सवने कुर्यात् । एकांदशकपालान् माद्ध्यन्दिने सर्वने । द्वादेशकपालाश् स्तृतीय सवने । विलोम् तद्-युद्गस्यं क्रियेत । एकांदशकपालानेव प्रांतस्सवने कुर्यात् । एकांदशकपालान् माद्ध्यन्दिने सर्वने । एकांदशकपालाश् स्तृतीय सवने । युद्गस्यं सलोमृत्वायं ॥ तदांहुः । यद् वसूनां प्रातस्सवनम् ( ) । रुद्राणां माद्ध्यन्दिनश् सर्वनम् । विश्वेषां देवानां तृतीयसवनम् । अथ् कस्मांदेतेषाश्रं हृविषामिन्द्रंमेव यंजन्तीतिं । एता ह्येनं देवता इतिं ब्रूयात् । एतैर्, हृविर्मिरभिषज्यश् स्तस्मादितिं । 57

(एकविश्रा-आंहु-स्तृतीयसवने-प्रांतस्सवनं पर्श्व च) (A11)

1.5.12 अनुवाकं 12 - सप्तछन्दांसि प्रपञ्च्यन्ते (आध्वरब्राह्मणम्)

TB 1.5.12.1

तस्यावांचोऽवपादादंबिभयुः । तमेतेषुं सप्तसु छन्दंः स्वश्रयन्न् । यदश्रयन् । तच्छ्रांयन्तीयंस्य

श्रायन्तीयृत्वम् । यदवारयन्न् । तद् वारवन्तीयंस्य वारवन्तीयृत्वम् ॥ तस्यावांच एवावंपादादंबिभयुः । तस्मां एतानिं सप्त चंतुरुत्तराणि छन्दाश्स्युपादधुः । तेषामित् त्रीण्यंरिच्यन्त । न त्रीण्युदंभवन्न् 58

TB 1.5.12.2

स बृंहतीमेवा-स्पृंशत् । द्वाभ्यांमक्षरांभ्याम् । अहोरात्राभ्यांमेव ॥ तदांहुः । कृतमा सा देवाक्षंरा बृहती । यस्यां तत् प्रत्यतिष्ठत् । द्वादंश पौर्णमास्यः । द्वादशाष्टंकाः । द्वादंशामावास्याः । एषा वाव सा देवाक्षरा बृहती 59

TB 1.5.12.3

यस्यां तत् प्रत्यतिष्ठिदिति ॥ यानि च छन्दार्श्-स्यत्यिरंच्यन्त । यानि च नोदभवन्न । तानि निर्वीर्याणि हीनान्यमन्यन्त । सा ऽब्रवीद्-बृह्ती । मामेव भूत्वा । मामुप सर् श्रयतेति । चतुर्भिरक्षरै-रनुष्टुग्-बृह्तीं नोदंभवत् । चतुर्भिरक्षरैः पुङ्किर्-बृह्ती-मत्यरिच्यत । तस्यांमेतानि चत्वार्यक्षराण्य-पुच्छिद्यां-द्धात् 60

TB 1.5.12.4

ते बृंहती एव भूत्वा । बृहतीमुप् समंश्रयताम् ॥ अष्टाभि-रक्षरैरुष्णिग्-बृंहतीं नोदंभवत् । अष्टाभिरक्षरैश्विष्टुग्-बृंहती-मत्यंरिच्यत । तस्यांमेता-न्यष्टावक्षरांण्य-पिच्छद्यांदधात् । ते बृंहती एव भूत्वा । बृहतीमुप् समंश्रयताम् । द्वादुशभिं-रक्षरैर्-गायत्री-बृहतीं नोदंभवत् । द्वादुशभिं-रक्षरैर्-जगंती-बृहती-मत्यंरिच्यत । तस्यांमेतानि द्वादंशाक्षरांण्य-पिच्छद्यांदधात् 61

TB 1.5.12.5

ते बृंहती एव भूत्वा । बृहतीमुप् समंश्रयताम् ॥ सौंऽब्रवीत्-प्रजापंतिः । छन्दार्शसे रथों मे भवत । युष्माभिं-रहमेत-मद्धांनुमनु संचंराणीतिं । तस्यं गायत्री च जगंती च पृक्षावंभवताम् । उष्णिक्चं त्रिष्टुप्च प्रष्ट्यौं । अनुष्टुप्चं पुङ्किश्च धुर्यौं । बृहृत्येवोद्धिरंभवत् । स एतं छन्दोर्थमास्थायं () । एतमद्धांनमनु समंचरत् । एतश् हु वै छन्दोर्थमास्थायं । एतमद्धांनमनु संचरित । येनैष एतथ् स्चरित । य एवं विद्धान्थ्-सोमेन यर्जते । य उंचैनमेवं वेदं । 62

(अभुवन् - वाव सा देवाक्षरा बृह् - त्यंदधाद् - द्वादंशाक्षरांण्यपच्छिद्यांदधा - दास्थाय षद्गे) (A12)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 tO 12 anuvAkams:-

(अग्नेः कृत्तिंका - यत् पुण्यंं - देवस्यं सिवतुर् - ब्रह्मवादिनः क - त्यृतमेव - देवा वा - आयुंषः प्राण - मिन्द्रो दधीचो -देवासुराः स प्रजापंतिः - स संमुद्रो - ये वै चृत्वार् - स्तस्यावांचो द्वादंश)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of dasinis :-

(अग्नेः कृत्तिका - देवगृहा - ऋतमेव - वैश्वदेवेन - ते तदंन्त - तं पंञ्चदशेन - ते बृंहती एव द्विषंष्टिः)

first and last word of 5th prapAtakam:-

(अुग्नेः कृत्तिंका - य उ चैनमेवं वेदं)

1.6 प्रथमाष्टके षष्ठः प्रपाठकः - राजसूयानुब्राह्मणं

1.6.1 अनुवाकं 1 - अनुमत्याद्या इष्टयः

TB 1.6.1.1

अर्नुमत्यै पुरोडार्श-मृष्टाकंपालुं निर्वपति । ये प्रत्यञ्चः शम्यांया अवृशीयंन्ते । तन्नैर्'ऋत-मेकंकपालम् । इयं वा अर्नुमतिः । इयं निर्,ऋतिः । नैर्,ऋतेन् पूर्वेण प्रचरित । पाप्मानंमेव निर्,ऋितुं पूर्वौं निरवदयते । एकं कपालो भवति । एकुधैव निर्,ऋतिं निरवदयते । यदहुत्वा गार्,हंपत्य ई्युः 1

TB 1.6.1.2

रुद्रो भूत्वाऽग्निरंनूत्थायं । अद्भुर्युं च यर्जमानं च हन्यात् । वीद्दि स्वाहा ऽऽहुंतिं जुषाण इत्यांह । आहुंत्यैवैनर्ं शमयति । नार्तिमार्च्छं-त्यद्भुर्युनं यर्जमानः । एकोल्मुकेनं यन्ति । तद्भि निर्क्रंत्यै भागुधेयम् । इमां दिशं यन्ति । एषा वै निर्क्रंत्यै दिक् । स्वायांमेव दिशि निर्क्रंतिं निर्वंदयते 2

TB 1.6.1.3

स्वकृंत इरिंणे जुहोति प्रदुरे वां । एतद्वै निर्.ऋंत्या आयतंनम् । स्व एवायतंने निर्.ऋंतिं निरवंदयते । एष ते निर्.ऋते भाग इत्यांह । निर्दिशत्येवैनाम् । भूते हिवष्मत्यसीत्यांह । भूतिंमेवोपावंतिते । मुञ्चेममश्हंस इत्यांह । अश्हंस एवैनं मुञ्चति । अङ्गुष्ठाभ्यां जुहोति 3

TB 1.6.1.4

अन्तत एव निर् ऋंतिं निरवंदयते । कृष्णं वासंः कृष्णतूषं दक्षिणा । एतद्-वै निर् ऋंत्यै रूपम् । रूपेणैव निर् ऋंतिं निरवंदयते । अप्रंतीक्ष्मायंन्ति । निर् ऋंत्या अन्तर् हिंत्यै । स्वाहा नमो य इदं चकारेति पुनरेत्य गार् हंपत्ये जुहोति । आहुंत्यैव नंमस्यन्तो गार् हंपत्य-मुपावंर्तन्ते । आनुमतेन प्रचरित । इयं वा अनुमितिः 4

TB 1.6.1.5

इयमेवास्मै राज्यमन्त्रंमन्यते । धेनुर्-दक्षिणा । इमामेव धेनुं कुरुते । आदित्यं चुरुं निर्वपति । उभयीष्वेव प्रजास्विभिषिंच्यते । दैवीषु च मानुषीषु च । वरो दक्षिणा । वरो हि राज्यश् समृद्ध्ये । आग्नावैष्णव-मेकांदशकपालुं निर्वपति । अग्निः सर्वा देवताः 5

TB 1.6.1.6

विष्णुंर्युज्ञः । देवतांश्चैव युज्ञं चार्व रुन्धे । वामनो वृही दक्षिणा । यद्-वृही । तेनांग्नेयः । यद्-वांमनः । तेनं वैष्णवः समृद्ध्ये । अग्नीषोमीय-मेकांदशकपालुं निर्वपति । अग्नीषोमीम्यां वा इन्द्रों वृत्रमंहिन्नितिं । यदंग्नीषोमीय-मेकांदशकपालं निर्वपति 6

TB 1.6.1.7

वार्त्रघ्नमेव विजित्यै । हिरंण्यं दक्षिणा समृद्ध्यै । इन्द्रो वृत्रश् हृत्वा । देवतांभिश्चेन्द्रियेणं च व्याद्ध्यत । स एतमैंन्द्राग्न-मेकांदशकपाल-मपश्यत् । तन्निरंवपत् । तेन् वै स देवतांश्चेन्द्रियं चार्वारुन्ध । यदैन्द्राग्न-मेकांदशकपालं निर्वपंति । देवतांश्चेव तेनेन्द्रियं च यजमानोऽवं रुन्धे । ऋषुभो वही दक्षिणा 7

TB 1.6.1.8

यद्-वृही । तेनांग्नेयः । यद्देष्भः । तेनैन्द्रः समृद्ध्ये । आ्रानेयमृष्टाकंपालुं निर्वपति । ऐन्द्रं द्धिं । यदांग्नेयो भवति । अग्निर्वे यंज्ञमुखम् । यज्ञुमुखम्विद्धं पुरास्तांद्धत्ते । यदैन्द्रं द्धिं 8

TB 1.6.1.9

इन्द्रियमेवावं रुन्धे । ऋष्भो वही दक्षिणा । यद्धही । तेनाँग्नेयः । यदंष्भः । तेनैन्द्रः समृद्ध्यै । यावंतीर्वे प्रजा ओषंधीना-महुंताना-मारुञन्नं । ताः परांऽभवन्न् । आग्रयणं भवति हुताद्यांय । यजंमानुस्यापंराभावाय 9

TB 1.6.1.10

देवा वा ओषंधीष्वाजिमंयुः । ता इंन्द्राग्नी उदंजयताम् । तावेतमैंन्द्राग्नं द्वादंशकपालं निरंवृणाताम् । यदैंन्द्राग्नो भवत्युर्ज्ञित्यै । द्वादंशकपालो भवति । द्वादंश मासाः सम्वथ्सरः । सम्वथ्सरेणैवास्मा अत्रुमवंरुन्धे । वैश्वदेवश्वरुर् भंवति । वैश्वदेवं वा अत्रम् । अत्रमेवास्मै स्वदयति 10

TB 1.6.1.11

प्रथमजो वृथ्सो दक्षिणा समृद्ध्ये । सौम्यः श्यांमाकं च्रुं निर्वपित । सोमो वा अंकृष्टपुच्यस्य राजां । अकृष्टपुच्यमेवास्मै स्वदयित । वासो दिक्षिणा । सौम्यः हि देवतंया वासः समृद्ध्ये । सरंस्वत्ये च्रुं निर्वपित । सरंस्वते च्रुं । मिथुनमेवावं रुन्धे । मिथुनौ गावौ दिक्षिणा समृद्ध्ये () । एति वा एष यंश्मुखादद्ध्याः । योऽग्नेदेवतांया एति । अष्टावेतानि ह्वीःषि भवन्ति । अष्टाक्षेरा गायुत्री । गायुत्रोऽग्निः । तेनैव यंश्मुखादद्ध्यां अग्नेदेवतांयै नैति । 11

(ईयुर् - नि्रवंदयते - ऽङ्कुष्ठाभ्यां जुहो - त्यनुंमितर् - देवतां - नि्ववंपित - वृही दक्षिणा -यदैन्द्रं द - ध्यपंराभावाय - स्वदयित - गावौ दक्षिणा समृद्ध्यै षद्वं) (A1)

1.6.2 अनुवाकं 2 - चातुर्मास्ये वैश्वदेवहवींिष

TB 1.6.2.1

वैश्वदेवेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत । ताः सृष्टा न प्राजांयन्त । सोंऽग्निरंकामयत । अहिम्माः प्रजनयेयिमितिं । स प्रजापंतये शुचंमद्धात् । सोंऽशोचत्-प्रजािमच्छमांनः । तस्माद्यं चं प्रजा भुनिक्ति यं च न । तावुभौ शोचतः प्रजािमच्छमांनौ । तास्विग्निमप्यं सृजत् । ता अग्निरद्ध्यैत् 12

TB 1.6.2.2

सोमो रेतोंऽद्धात् । स्विता प्राजनयत् । सरंस्वती वाचंमद्धात् । पूषा ऽपोषयत् । ते वा एते त्रिः संम्वथ्सरस्य प्रयुंज्यन्ते । ये देवाः पुष्टिंपतयः । सम्वथ्सरो वै प्रजापंतिः । सम्वथ्सरेणैवास्मैं प्रजाः प्राजनयत् । ताः प्रजा जाता मुरुतों घ्रन्न । अस्मानिष् न प्रायुंक्षतेतिं 13

TB 1.6.2.3

स एतं प्रजापंतिर्मारुतः सप्तकंपाल-मपश्यत् । तं निरंवपत् । ततो वै प्रजाभ्योंकल्पत । यन्मांरुतो निरुप्यते । युज्ञस्य क्रुप्त्यै । प्रजाना-मघांताय । सप्तकंपालो भवति । सप्तगंणा वै मुरुतः । गुणुश एवास्मै विशं कल्पयति । स प्रजापंति-रशोचत् 14

TB 1.6.2.4

याः पूर्वाः प्रजा असृक्षि । मुरुत्स्ता अंवधिषुः । कृथमपंराः सृजेयेति । तस्य शुष्मं आण्डं भूतं निरंवर्तत । तद्व्युदंहरत् । तदंपोषयत् । तत् प्राजायत । आण्डस्य वा एतद् रूपम् । यदामिक्षां । यद्व्युद्धरंति 15

TB 1.6.2.5

प्रजा एव तद्-यर्जमानः पोषयित । वैश्वद्वेर्व्यामिक्षां भवित । वैश्वद्वेर्व्यां वै प्रजाः । प्रजा एवास्मै प्रजनयित । वार्जिनमानयित । प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो दधाित । द्यावापृथिवयं एकंकपालो भवित । प्रजा एव प्रजाता द्यावापृथिवीभ्यां-सुभ्यतः परि गृह्णाित । देवासुराः सम्यंत्ता आसन्न । सांऽग्निरंब्रवीत् 16

TB 1.6.2.6

मामग्रें यजत । मया मुखेनासुंरां जेष्यथेतिं । मां द्वितीयमिति सोमोंऽब्रवीत् । मया राज्ञां जेष्यथेतिं । मां तृतीयमितिं सिवता । मया प्रसूता जेष्यथेतिं । मां चंतुर्थीमिति सरंस्वती । इन्द्रियं वोऽहं धांस्यामीतिं । मां पंञ्चमितिं पूषा । मयां प्रतिष्ठयां जेष्यथेतिं 17

TB 1.6.2.7

तेंऽग्निना मुखेनासुंरानजयन्न । सोमेन राज्ञां । सिवित्रा प्रसूताः । सरंस्वतीन्द्रिय-मंदधात् । पूषा प्रतिष्ठा ऽऽसीत् । ततो वै देवा व्यंजयन्त । यदेतानिं हवीश्षिं निरुप्यन्ते विजिंत्यै । नोत्तंरवेदिमुपं-वपति । पुशवो वा उत्तरवेदिः । अजांता इव ह्येतर्,हिं पुशवंः () । 18

(ऐद् - इत्यं - शोचद् - व्युद्धरं - त्यब्रवीत् - प्रतिष्ठयां जेष्यथे_ त्येतर.हिं पुशवंः) (A2)

1.6.3 अनुवाकं 3 - वैश्वदेवपर्गतानि विश्वेषाङ्गानि

TB 1.6.3.1

त्रिवृद्-बुर्.हिर्-भंवति । माता पिता पुत्रः । तदेव तन्-मिंथुनम् । उल्बं गर्भो जरायुं । तदेव तन् मिंथुनम् । त्रेधा बुर्.हिः संनद्धं भवति । त्रयं इमे लोकाः । एष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठति । एकधा पुनुः संनद्धं भवति । एकं इव ह्यंयं लोकः । 19

TB 1.6.3.2

अस्मिन्नेव तेनं लोके प्रतिं तिष्ठति । प्रसुवों भवन्ति । प्रथमजामेव पुष्टिमवं रुन्धे । प्रथमजो वृथ्सो दक्षिणा समृद्ध्ये । पृषदाज्यं गृंह्णाति । प्रावो वै पृषदाज्यम् । प्रात्नेवावं रुन्धे । प्रञ्चगृहीतं भंवति । पाङ्क्षा हि प्रावंः । बहुरूपं भंवति 20

TB 1.6.3.3

ब्हुरूपा हि प्रावः समृद्ध्यै । अग्निं मंन्थन्ति । अग्निमुंखा वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत । यद्ग्निं मन्थन्ति । अग्निमुंखा एव तत् प्रजा यर्जमानः सृजते । नवं प्रयाजा इंज्यन्ते । नवानयाजाः । अष्टौ ह्वीःषं । द्वावांघारौ । द्वावाज्यंभागौ 21

TB 1.6.3.4

त्रि<u>श्</u>राथ् संपंद्यन्ते । त्रिश्रादंक्षरा विराट् । अत्रं विराट् । विराजैवान्नाद्यमर्वं रुन्धे । यर्जमानो् वा एकंकपालः । तेज आज्यंम् । यदेकंकपाल आज्यंमानयंति । यर्जमानमेव तेजंसा समर्द्धयति । यर्जमानो् वा एकंकपालः । पुराव् आज्यंम् 22

TB 1.6.3.5

यदेकंकपाल आज्यंमानयंति । यजंमानमेव पृशुभिः समंद्धयित । यदल्पंमानयेत । अल्पां एनं पृशवो भुञ्जन्त उपंतिष्ठेरन्न । यद्-बृह्बांनयेत । बृहवं एनं पृशवो भुञ्जन्त उपंतिष्ठेरन्न । बृह्वांनीयाविः पृष्ठं कुर्यात् । बृहवं एवैनं पृशवो भुञ्जन्त उपंतिष्ठन्ते । यजंमानो वा एकंकपालः । यदेकंकपालस्यावद्येत् 23

TB 1.6.3.6

यर्जमान्स्यावंद्येत् । उद्घा माद्येद्-यर्जमानः । प्र वां मीयेत । स्कृदेव हांत्व्यः । स्कृदिव हि सुंवर्गो लोकः । हुत्वाऽभि जुंहोति । यर्जमानमेव सुंवर्गे लोकं गंमियत्वा । तेर्जसा समर्द्धयित । यर्जमानो वा एकंकपालः । सुवर्गो लोक आहवनीयः 24

TB 1.6.3.7

यदेकंकपाल-माहवनीयं जुहोतिं । यजंमानमेव सुंवर्गं लोकं गंमयति । यद्धस्तेन जुहुयात् । सुवर्गा-ल्लोकाद्-यजंमान-मर्वविद्धयेत् । स्नुचा जुंहोति । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टियै । यत् प्राङ्पद्येत । देवलोकम्भि जंयेत् । यद्-दंक्षिणा पिंतृलोकम् । यत् प्रत्यक् 25

TB 1.6.3.8

रक्षार्श्ति युज्ञ्श् हंन्युः । यदुदर्ध्वं । मृनुष्युलोक-मृभिजंयेत् । प्रतिष्ठितो होत्व्यः । एकंकपालुं वै प्रतितिष्ठंन्तुं द्यावांपृथिवी अनु प्रतितिष्ठतः । द्यावांपृथिवी ऋतवः । ऋतून्, युज्ञः । युज्ञं यजंमानः

। यजमानं प्रजाः । तस्मात्-प्रतिष्ठितो होतुर्व्यः 26

TB 1.6.3.9

वाजिनों यजित । अग्निर्वायुः सूर्यः । ते वै वाजिनः । तानेव तद्-यंजित । अथो खल्वांहुः । छन्दार्शसे वै वाजिन इति । तान्येव तद्-यंजित । ऋख्सामे वा इन्द्रंस्य हरीं सोमपानौं । तयोः परिधयं आधानम् । वाजिनं भाग्धेयम् 27

TB 1.6.3.10

यदप्रंहत्य परिधीञ्जंहुयात् । अन्तरांधानाभ्यां घासं प्रयंच्छेत् । प्रहत्यं परिधीञ्जंहोति । निरांधानाभ्यामेव घासं प्रयंच्छिति । बर्.हिषिं विषिञ्चन्वाजिन्-मानयित । प्रजा वै बर्.हिः । रेतो वाजिनम् । प्रजास्वेव रेतो दधाति । समुपहूर्यं भक्षयन्ति । एतथ् सोमपीथा होते () । अथो आत्मन्नेव रेतो दधते । यजमान उत्तमो भंक्षयित । प्रावो वै वाजिनम् । यजमान एव प्रान् प्रतिष्ठापयन्ति । 28

(लोको - बंहुरूपं भंव - त्याज्यंभागौ - पुशव आज्यं - मवुद्ये - दांहवनीयंः - प्रत्यक् - तस्मात् प्रतिष्ठितो होतुव्यो - भागुधेयं - मेते चुत्वारिं च) (A3)

1.6.4 अनुवाकं 4 - वरुणप्रघासाः

TB 1.6.4.1

प्रजापंतिः सिवता भूत्वा प्रजा अंसुजत । ता एंनमत्यंमन्यन्त । ता अंस्मादपाँक्रामञ्च । ता वरुंणो भूत्वा प्रजा वरुंणेनाग्राहयत् । ताः प्रजा वरुंणगृहीताः । प्रजापंतिं पुन्रुपांधावन्नाथ-मिच्छमानाः । स एतान्-प्रजापंतिर्-वरुण प्रघासानंपश्यत् । तान्निरंवपत् । तैर्वे स प्रजा वरुण-पाशादंमुञ्चत् । यद्-वरुण-प्रघासा निरुप्यन्ते 29

TB 1.6.4.2

प्रजानामवंरुणग्राहाय । तासां दक्षिणो बाहुर् न्यंक्र आसींत् । सृव्यः प्रसृंतः । स एतां द्वितीयां दक्षिणतो वेदिमुदंहन्न् । ततो वै स प्रजानां दक्षिणं बाहुं प्रासारयत् । यद्-द्वितीयां दक्षिणतो वेदिमुद्धन्ति । प्रजानांमेव तद्-यर्जमानो दक्षिणं बाहुं प्रसारयित । तस्मांचातुर्मास्ययाज्यंमुष्मिन् लोक उभ्याबांहुः । युज्ञाभिजितक्ष् ह्यंस्य । पृथुमात्राद्-वेदी असंभिन्ने भवतः 30

TB 1.6.4.3

तस्मीत्-पृथमाृत्रं व्यश्सौ । उत्तरस्यां वेद्यांमुत्तरवेदिमुपं वपित । पृशवो वा उत्तरवेदिः । पृशूनेवावं रुन्धे । अथो यज्ञपुरुषोऽनंन्तरित्यै । एतद्-ब्राह्मणान्येव पर्ञ्चं हुवीश्षिं । अथैष ऐन्द्राुग्नो भंवति । प्राणापानौ वा एतौ देवानाम् । यदिन्द्राुग्नी । यदैन्द्राुग्नो भवति 31

TB 1.6.4.4

प्राणापानावेवावं रुन्धे । ओजो बलुं वा एतौ देवानांम् । यदिन्द्राग्नी । यदैन्द्राग्नो भवंति । ओजो बलंमेवावं रुन्धे । मारुत्यांमिक्षां भवति । वारुण्यांमिक्षां । मेषी चं मेषश्चं भवतः । मिथुना एव प्रजा वंरुणपाशान्-मुंञ्चति । लोमुशौ भवतो मेद्ध्युत्वायं 32

TB 1.6.4.5

रामीपुर्णान्युपं वपति । घासमेवाभ्यामिपं यच्छति । प्रजापंतिमुन्नाद्यं नोपांनमत् । स एतेनं रातेद्ध्मेन हिवषा ऽन्नाद्यम-वांरुन्ध । यत् पंरः रातानिं रामीपुर्णानि भवन्ति । अन्नाद्यस्यावं-रुद्धयै । सौम्यानि वै क्रीरांणि । सौम्या खळु वा आहुंतिर् दिवो वृष्टिं च्यावयति । यत्-क्रीरांणि भवन्ति । सौम्ययैवाहुंत्या दिवो वृष्टिमवं रुन्धे () । काय एकंकपालो भवति । प्रजानां कृत्वांयं । प्रतिपूरुषं करम्भ पात्राणि भवन्ति । जाता एव प्रजा वंरुणपाराान्-मुंञ्चति । एक्-मितिरिक्तम् । जनिष्यमाणा एव प्रजा वंरुणपाराान्-मुंञ्चति । 33

(निरुप्यन्ते- भवतो - भवति - मेद्धयत्वायं - रुन्धे षद्वं) (A4)

1.6.5 अनुवाकं 5 - तच्छेषः

TB 1.6.5.1

उत्तरस्यां वैद्यांमन्यानिं ह्वीश्षिं सादयति । दक्षिणायां मारुतीम् । अप्धुरमेवैनां युनक्ति । अथो ओर्ज एवासामवंहरति । तस्माद्-ब्रह्मणश्च क्षुत्राच्च विशोंऽन्यतोऽपऋमिणीः । मारुत्या पूर्वया प्रचंरति । अर्नृतमेवावं यजते । वारुण्योत्तरया । अन्तृत एव वरुणमवं-यजते । यदेवाद्धुर्युः कुरोतिं 34

TB 1.6.5.2

तत् प्रंतिप्रस्थाता कंरोति । तस्माद्-यच्छ्रेयांन्-क्रोतिं । तत् पापीयान्-करोति । पर्तीं वाचयित । मेद्ध्यांमेवैनां करोति । अथो तपं एवैनामुपं नयित । यज्जारः सन्तं न प्रंब्रूयात् । प्रियं ज्ञातिः रुंन्ध्यात् । असौ में जार इति निर्दिशेत् । निर्दिश्यैवैनं वरुणपाशेनं ग्राहयित 35

TB 1.6.5.3

प्रघास्यान्. हवामह् इति पत्नी-मुदानयित । अहंतैवैनाम् । यत्-पत्नी पुरोनुवाक्यांमनु ब्रूयात् । निर्वीयों यर्जमानः स्यात् । यर्जमानो ऽन्वांह । आत्मन्नेव वीर्यं धत्ते । उभौ याज्यार्थं सवीर्यत्वायं । यद्ग्रामे यद्रंण्य इत्यांह । यथोदितमेव वर्रणमवं यजते । युजुमानुदेवत्यों वा आंहवनीयंः 36

TB 1.6.5.4

भ्रातृब्य देवत्यो दक्षिणः । यदांहवनीयं जुहुयात् । यजमानं वरुणपाशेनं ग्राहयेत् । दक्षिणे ऽग्नौ जुंहोति । भ्रातृंब्यमेव वरुणपाशेनं ग्राहयति । शूर्पेण जुहोति । अन्यमेव वरुणमवयजते । शीर्,षन्निध निधायं जुहोति । शीर्,षृत एव वरुणमवं यजते । प्रत्यिङ्गष्ठं भ्रुहोति 37

TB 1.6.5.5

प्रत्यङ्केव वर्रणपाशान्-निर्मुच्यते । अऋन्कर्म कर्मृकृत् इत्याह । देवानृणं निरवदार्य । अनुणा

गृहानुप-प्रेतेति वावैतदांह । वरुंण गृहीतुं वा एतद्-युज्ञस्यं । यद्-यजुंषा गृहीतस्यांतिरिच्यंते । तुषांश्च निष्कासश्चं । तुषेंश्च निष्कासेनं चावभृथमवैति । वरुंण-गृहीतेनुव वरुंणुमवंयजते । अपोऽवभृथमवैति 38

TB 1.6.5.6

अफ्सु वै वरुंणः । साक्षादेव वरुंणुमवं यजते । प्रतिंयुतो वरुंणस्य पाशु इत्यांह । वुरुणुपाशादेव निर्मुच्यते । अप्रतीक्ष-मार्यन्ति । वरुणस्यान्तर्,हिंत्यै । एधोंऽस्येधिषीमहीत्यांह । सुमिधैवाग्निं नंमस्यन्तं उपायंन्ति । तेजोंऽसि तेजो मियं धेहीत्यांह । तेजं एवात्मन्धंते ( ) । 39

(कुरोतिं - ग्राहय - त्याहवनीय - स्तिष्ठं झुहो - त्युपोऽवभृथमवैति - धत्ते) (A5)

1.6.6 अनुवाकं 6 - साकमेधाः

TB 1.6.6.1

देवासुराः सम्यंत्ता आसन्न् । सोंऽग्निरंब्रवीत् । ममेय-मनींकवती तुनूः । तां प्रीणीत । अथासुंरानुभि र्भविष्युथेति । ते देवा अग्नयेऽनीकवते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुं निरंवपन्न् । सौंऽग्निरनीकवान्थ् स्वेनं भागुधेयेन प्रीतः । चुतुर्द्धा ऽनीका-न्यजनयत । ततो देवा अर्भवन्न् । परा ऽसुराः 40

TB 1.6.6.2

यदुग्नयेऽनीकवते पुरोडाशंमुष्टाकंपालं निर्वपंति । अग्निमेवानीकवन्तर् स्वेनं भागुधेर्यन प्रीणाति । सोंऽग्निरनीकवान्थ् स्वेनं भागुधेयेन प्रीतः । चतुर्द्धा ऽनीकानि जनयते । असौ वा आंदित्योंऽग्नि-रनींकवान् । तस्यं रुभयोऽनींकानि । साकः सूर्येणोद्यता निर्वपति । साक्षादेवास्मा अनींकानि जनयति । तेऽसुराः परांजिता यन्तंः । द्यावांपृथिवी उपांश्रयन् 41

TB 1.6.6.3

ते देवा मुरुद्ध्यः सान्तपनेभ्यंश्चरं निरंवपन्न । तां द्यावांपृथिवीभ्यां-मेवोभ्यतः समंतपन्न । यन्मुरुद्ध्यः सान्तपनेभ्यंश्चरं निर्वपित । द्यावांपृथिवीभ्यांमेव तदुंभ्यतो यजमानो भ्रातृंव्यान्थ् संतपित । मुद्ध्यन्दिने निर्वपित । तर्,हि हि तेऽक्ष्णिष्टं तपित । चुरुर्भवित । सुर्वतं एवैनान्थ् संतपित । ते देवाः श्वो विज्यिनः सन्तः । सर्वासां दुग्धे गृहमेधीयं चुरुं निरंवपन्न 42

TB 1.6.6.4

आशिता एवाद्योपंवसाम । कस्य वाऽहेदम् । कस्य वा श्वो भवितेति । स शृतोऽभवत् । तस्याहुंतस्य नारञन्नं । न हि देवा अहुंतस्यारञन्ति । तेऽब्रुवन्न । कस्मां इम॰ होष्याम् इति । मुरुद्ध्यो गृहमेधिभ्य इत्यंब्रुवन्न । तं मुरुद्ध्यो गृहमेधिभ्योऽजुहवुः 43

TB 1.6.6.5

ततों देवा अभवन्न । पराऽसुंराः । यस्यैवं विदुषों मुरुद्ध्यों गृहमेधिभ्यों गृहे जुह्वंति । भवंत्यात्मनाँ । पराँऽस्य भ्रातृंव्यो भवति । यद्वै यह्रस्यं पाकृत्रा ऋियतें । पृशुव्यं तत् । पाकृत्रा वा एतित्र्क्रयते । यन्नेद्ध्माबुर्,हिर्-भवंति । न सांमिधेनी-रुन्वाहं 44

TB 1.6.6.6

न प्रयाजा इज्यन्ते । नानूयाजाः । य एवं वेदं । प्रशुमान् भवित । आज्यंभागौ यजित । यक्स्यैव चक्षुंषी नान्तरंति । मुरुतां गृहमेधिनां यजित । भागधेयं-नैवैनान्थ-समंर्द्धयित । अग्निश् स्विष्टकृतं यजित प्रतिष्ठित्यै । इडान्तो भवित () । प्रावो वा इडा । प्राष्ट्रेवेवोपरिष्टात् प्रतिं तिष्ठित । 45

(असुरा - अश्रयन् - गृहमेधीयं चुरुं निरंवपन् - नजुहवु - रुन्वा - हेडाँन्तो भविति द्वे चे) (A6)

1.6.7 अनुवाकं 7 - तच्छेषः

TB 1.6.7.1

यत्पत्नी गृहमेधीयं-स्यारञीयात् । गृहमेद्ध्येव स्यात् । वि त्वंस्य युज्ञ् ऋध्येत । यन्नारञीयात् । अगृहमेधी स्यात् । नास्यं युज्ञो व्यृद्धयेत । प्रतिवेशं पचेयुः । तस्यारञीयात् । गृहमेद्धयेव भविति । नास्यं युज्ञो व्यृद्धयते 46

TB 1.6.7.2

ते देवा गृंहमेधीयेनेष्ट्वा । आशिता अभवन्न् । आञ्चताभ्यञ्जत । अन्नं वृथ्सा-नंवासयन्न् । तेभ्योऽसुंराः क्षुधं प्राहिंण्वन्न् । सा देवेषुं लोकमवित्त्वा । असुंरान्-पुनंरगच्छत् । गृहमेधीयेनेष्ट्वा । आशिता भवन्ति । आञ्चतेऽभ्यंञ्जते 47

TB 1.6.7.3

अनुं वृथ्सान्, वांसयन्ति । भ्रातृंव्यायैव तद्-यजंमानः क्षुधं प्रहिंणोति । ते देवा गृंहमेधीयेनेष्ट्वा । इन्द्रांय निष्का्सं न्यंद्धुः । अस्मानेव श्व इन्द्रों निहिंतभाग उपावर्तितेतिं । तानिन्द्रों निहिंतभाग उपावर्तत । गृहमेधीयेनेष्ट्वा । इन्द्रांय निष्का्सं निदंद्ध्यात् । इन्द्रं एवैनं निहिंतभाग उपावर्तते । गार्,हंपत्ये जुहोति 48

TB 1.6.7.4

भागधेर्यनेवैन समर्द्धयति । ऋषभमाह्वयति । वृषद्भार एवास्य सः । अर्थो इन्द्रियमेव तद्-वीर्यं यर्जमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्के । इन्द्रो वृत्रश्र हुत्वा । पर्गं परावतं-मगच्छत् । अपाराधिमिति मन्यंमानः । सोंऽब्रवीत् । क इदं वेदिष्यतीति । तेऽब्रुवन् मुरुतो वरं वृणामहै 49

TB 1.6.7.5

अर्थ वयं वेदाम । अस्मभ्यंमेव प्रंथमश् हविर्निरुप्याता इति । त एनमद्भ्यं-क्रीडन् । तत्क्रीडिनां

क्रीडित्वम् । यन् मुरुद्ध्यः क्रीडिभ्यः प्रथमः ह्विर्निरुप्यते विजित्यै । साकः सूर्येणोद्यता निर्वपति । एतस्मिन् वै लोक इन्द्रो वृत्रमंहन्थ् समृद्ध्यै । एतद्-ब्राह्मणान्येव पर्च ह्वीःषि । एतद्-ब्राह्मण ऐन्द्राग्नः । अथैष ऐन्द्रश्चरुर्-भंवति () 50

TB 1.6.7.6

उद्धारं वा एतिमन्द्र उदंहरत । वृत्रश्र हृत्वा । अन्यासुं देवतास्विधं । यदेष ऐन्द्र-श्वरुर् भवंति । उद्धारमेव तं यजंमान् उद्धरते । अन्यासुं प्रजास्विधं । वैश्वकर्मण एकंकपालो भवित । विश्वान्येव तेनु कर्माण् यजंमानो ऽवंरुन्धे । 51

(ऋद्भ्यतेऽ-भ्यंञ्जते-जुहोति-वृणामहै-भवत्य- + ष्टौ चं) (A7)

1.6.8 अनुवाकं 8 - पितृयज्ञः

TB 1.6.8.1

वैश्वदेवेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत । ता वंरुण-प्रघासैर्-वंरुणपाशादंमुञ्चत् । साक्रमेधेः प्रत्यंस्थापयत् । त्र्यंम्बकै रुद्रं निरवादयत । पितृयुक्तेनं सुवृगं लोकमंगमयत् । यद्-वैश्वदेवेन यजंते । प्रजा एव तद्-यजंमानः सृजते । ता वंरुण-प्रघासैर्-वंरुणपाशान्-मुंञ्चति । साक्रमेधेः प्रतिष्ठापयति । त्र्यंम्बकैरुद्रं निरवंदयते 52

TB 1.6.8.2

पितृयज्ञेनं सुवर्गं लोकं गंमयति । दक्षिणतः प्रांचीनावीती निर्वपति । दक्षिणावृद्धि पितृणाम् । अनांदृत्य तत् । उत्तर्त एवोपवीय निर्वपत् । उभये हि देवाश्चं पितर्रश्चेज्यन्ते । अथो यदेव दक्षिणार्द्धेऽधि श्रयंति । तेनं दक्षिणार्वृत् । सोमाय पितृमते पुरोडाशक्ष् षद्वंपालुं निर्वपति । सम्वथ्सरो वै सोमः पितृमान् 53

TB 1.6.8.3

सम्वथ्सरमेव प्रीणाति । पितृभ्यो बर् हिषद्भ्यो धानाः । मासा वै पितरो बर् हिषदः । मासांनेव प्रीणाति । यस्मिन् वा ऋतौ पुरुंषः प्रमीयंते । सौंऽस्यामुष्मिन् लोके भविति । बहु रूपा धाना भविन्ति । अहोरात्राणां-मभिजिंत्यै । पितृभ्यों ऽग्निष्वात्तेभ्यो मन्थम् । अर्द्धमासा वै पितरोऽग्निष्वात्ताः 54

TB 1.6.8.4

अर्द्धमासानेव प्रीणाति । अभिवान्यांयै दुग्धे भविति । सा हि पितृदेवृत्यं दुहे । यत् पूर्णम् । तन् मंनुष्यांणाम् । उपर्यद्धों देवानांम् । अर्द्धः पितृणाम् । अर्द्धः उपंमन्थति । अर्द्धो हि पितृणाम् । एकयोपंमन्थति 55

TB 1.6.8.5

एका हि पिंतृणाम् । दुक्षिणोपंमन्थति । दुक्षिणा वृद्धि पिंतृणाम् । अनार्भ्योपंमन्थति । तद्धि पितृन्-गच्छंति । इमां दिशं वेदिमुद्धंन्ति । उभये हि देवाश्चं पितरंश्चेज्यन्ते । चतुंः स्रक्तिर्भवति । सर्वा ह्यनु दिशंः पितरंः । अखांता भवति 56

TB 1.6.8.6

खाता हि देवानांम् । मुद्ध्यतां ऽग्निराधीयते । अन्ततो हि देवानां-माधीयतं । वर् षीयानिद्ध्म इद्ध्माद्-भवित व्यावृत्त्ये । परि श्रयति । अन्तर् हितो हि पितृलोको मंनुष्यलोकात् । यत्-पर्राषि दिनम् । तद्-देवानांम् । यदंन्तरा । तन्-मंनुष्यांणाम् 57

TB 1.6.8.7

यथ् समूंलम् । तत् पिंतृणाम् । समूंलं <u>बर्</u>,हिर्-भंवित् व्यावृत्त्यै । दुक्षिणा स्तृंणाित । दुक्षिणा वृद्धि पिंतृणाम् । त्रिः पर्येति । तृतीये वा इतो लोके पितरंः । तानेव प्रीणाित । त्रिः पुनः

पर्येति । षट्थ्संपंद्यन्ते 58

TB 1.6.8.8

षड्वा ऋतवंः । ऋतूनेव प्रींणाति । यत् प्रंस्तरं यजुंषा गृह्धीयात् । प्रमायुंको यजंमानः स्यात् । यत् गृंह्यीयात् । अनायतनः स्यात् । तूष्णीमेव न्यंस्येत् । न प्रमायुंको भवंति । नानायतनः । यत्-त्रीन्-पंरिधीन् पंरिदद्भ्यात् 59

TB 1.6.8.9

मृत्युना यर्जमानं परि गृह्णीयात् । यत्र परि-दुद्ध्यात् । रक्षार्शस युज्ञ् हंन्युः । द्वौ परिधी परिद्धाति । रक्षंसा-मपहत्यै । अथो मृत्योरेव यर्जमान्-मुथ्सृंजित । यत् त्रीणि त्रीणि ह्वीश्ष्युंदाहरेयुः । त्रयंस्रय एषाश्र साकं प्रमीयरेज्ञ् । एकैक-मनूचीनां-न्युदाहंरन्ति । एकैक एवैषांमन्वञ्चः प्रमीयते () । कृशिपुं किशप्वयाय । उपबर् हंण-मुपबर् हृण्याय । आञ्चन-माञ्चन्याय । अभ्यञ्चन-मभ्यञ्चन्याय । यथाभागमेवैनांन् प्रीणाति । 60

(निरवंदयते - पितृमा - नंग्निष्वात्ता - एक्योपं मन्थ - त्यखांता भवति-मनुष्याणां - पद्यन्ते - परिदद्ध्यान् - मीयते पञ्चं च) (A8)

1.6.9 अनुवाकं 9 - तच्छेषः

TB 1.6.9.1

अग्नये देवेभ्यः पितृभ्यः सिमुद्ध्यमांनायानुंब्रूहीत्यांह । उभये हि देवाश्चं पितरंश्चेज्यन्ते । एकामन्वांह । एका हि पितृणाम् । त्रिरन्वांह । त्रिर्हि देवानांम् । आघारावाघांरयति । यज्ञ पुरुषोरनंन्तरित्यै । नार्षेयं वृंणीते । न होतांरम् 61

TB 1.6.9.2

यदार्, षेयं वृंणीत । यद्धोतारम् । प्रमायुंको यर्जमानः स्यात् । प्रमायुंको होतां । तस्मान्न वृंणीते । यर्जमानस्य होतुंर्-गोपीथायं । अपंबर्,हिषः प्रयाजान्,-यंजित । प्रजा वै बुर्,हिः । प्रजा एव मृत्योरुथ्सृंजिति । आज्यंभागौ यजित 62

TB 1.6.9.3

यज्ञस्यैव चक्षुंषी नान्तरंति । प्राचीनावीती सोमं यजित । पितृदेवत्यां हि । एषा ऽऽहुंतिः । पञ्च कृत्वोऽवंद्यति । पञ्च ह्यंता देवताः । द्वे पुंरोऽन्जवाक्यं । याज्यां देवतां वषद्भारः । ता एव प्रीणाति । सन्तंतमवं द्यति 63

TB 1.6.9.4

ऋतूनाः संतंत्यै । प्रैवैभ्यः पूर्वया पुरोऽन्जवाक्यया ऽऽह । प्रणंयति द्वितीयंया । गुमयंति याज्यंया । तृतीये वा इतो लोके पितरः । अहं एवैनान् पूर्वया पुरोऽनुवाक्यंया ऽत्यानंयति । रात्रियै द्वितीयंया । ऐवैनान्, याज्यंया गमयति । दक्षिणतोऽवदायं । उद्कृतिं क्रामित व्यावृंत्त्यै 64

TB 1.6.9.5

आ स्वधेत्या-श्रांवयति । अस्तुं स्वधेतिं प्रत्याश्रांवयति । स्वधा नम् इति वषंद्वरोति । स्वधाकारो हि पिंतृणाम् । सोम्मग्रें यजति । सोमं प्रयाजा हि पितरः । सोमंं पितृमन्तं यजति । सम्वथ्सरो वै सोमः पितृमान् । सम्वथ्सरमेव तद्-यंजति । पितृन्-बंर्,हिषदो यजति 65

TB 1.6.9.6

ये वै यज्वांनः । ते पितरों बर्.हिषदंः । तानेव तद्-यंजित । पितॄनंग्निष्वात्तान्, यंजित । ये वा अयंज्वानो गृहमेधिनंः । ते पितरोंऽग्निष्वात्ताः । तानेव तद्-यंजित । अग्निं कंव्यवाहंनं यजित । य एव पितृणाम्ग्निः । तमेव तद्-यंजित 66

TB 1.6.9.7

अथो यथाऽग्निश् स्विष्टकृतं यजीत । ताहगेव तत् । एतत्ते तत् ये च त्वामन्विति तिसृषुं स्रक्तीषु निदंधाति । तस्मादा तृतीयात् पुरुषान्नाम् न गृंह्णन्ति । एतावंन्तो हीज्यन्ते । अत्रं पितरो यथाभागं मन्दद्भुमित्यांह । ह्वीका हि पितरः । उदंश्चो निष्क्रांमन्ति । एषा वै मंनुष्यांणां दिक् । स्वामेव तद्-दिश्मनु निष्क्रांमन्ति 67

TB 1.6.9.8

आहुवनीय-मुपंतिष्ठन्ते । न्यंवास्मै तद्भुवते । यथ्सृत्याहवनीये । अथान्यत्र चर्रन्ति । आतिमितोरुपंतिष्ठन्ते । अग्निमेवोपंद्रष्टारं कृत्वा । पितृन्-निरवंदयन्ते । अन्तुं वा एते प्राणानां गच्छन्ति । य आतिमितोरुपृतिष्ठंन्ते । सुसुन्दशं त्वा व्यमित्यांह 68

TB 1.6.9.9

प्राणो वै सुंसन्दक् । प्राणमेवात्मन्-दंधते । योजा न्विन्द्रं ते हरी इत्यांह । प्राणमेव पुनंरयुक्त । अक्षृत्रमीमदन्त हीति गार्,हंपत्य-मुपंतिष्ठन्ते । अक्षृत्रमीमदन्ताथ त्वोपंतिष्ठामह् इति वावैतदांह । अमीमदन्त पितरंः सोम्या इत्यभि प्रपंद्यन्ते । अमीमदन्त पितरोऽथं त्वाऽभि प्रपंद्यामह् इति वावैतदांह । अपः परिषञ्चति । मार्जयंत्येवैनान् 69

TB 1.6.9.10

अथों तुर्पर्यत्येव । तृप्यंति प्रजयां पृशुभिः । य एवं वेदं । अपं बर्.हिषावनूयाजौ यंजति । प्रजा वै बुर्.हिः । प्रजा एव मृत्योरुथ्सृंजति । चुतुरंः प्रयाजान्, यंजति । द्वावंनूयाजौ । षट्थ्संपंद्यन्ते । षङ्गा ऋतवंः () 70

TB 1.6.9.11

ऋतूनेव प्रींणाति । न पत्थन्वांस्ते । न सम्यांजयन्ति । यत्पत्रयन्वासीत । यथ्संम्याजयेयुः ।

प्रमायुंका स्यात् । तस्मान्नान्वांस्ते । न सम्यांजयन्ति । पत्नियै गोपीथायं । 71

(होतांरु - मार्ज्यभागौ यजति - सन्तंतुमवंद्यति - व्यावृत्त्यै - बर्.हिषदों यजति - तमेव तद् यंज- त्यनु निष्क्रांमन्त्या - है - नान् - ऋतवो - + नवं च) (A9)

1.6.10 अनुवाकं 10 - त्र्यम्बकहवींषि

TB 1.6.10.1

प्रतिपूरुषमेकंकपालान् निर्वपति । जाता एव प्रजा रुद्रान्निरवंदयते । एक्मितिरिक्तम् । जनिष्यमाणा एव प्रजा रुद्रान्निरवंदयते । एकंकपाला भवन्ति । एक्धैव रुद्रं निरवंदयते । नाभिघारयित । यदंभिघारयेत् । अन्तर्वचारिणर्थं रुद्रं कुंर्यात् । एक्नेल्मुकंनं यन्ति 72

TB 1.6.10.2

तिद्ध रुद्रस्यं भाग्धेयंम् । इमां दिशं यन्ति । एषा वै रुद्रस्य दिक् । स्वायांमेव दिशि रुद्रं निरवंदयते । रुद्रो वा अंपुशुकांया आहुंत्यै नातिष्ठत । असौ ते पुशुरिति निर्दिशोद्यं द्विष्यात् । यमेव द्वेष्टिं । तमंस्मै पुशुं निर्दिशति । यदि न द्विष्यात् । आखुस्ते पुशुरिति ब्रूयात् 73

TB 1.6.10.3

न ग्राम्यान् पुशून्, हिनस्तिं । नारण्यान् । चृतुष्पथे जुंहोति । एष वा अंग्रीनां पङ्घीशो नामं । अग्निवत्येव जुंहोति । मुद्ध्यमेनं पुर्णेनं जुहोति । स्नुग्ध्येषा । अथो खळुं । अन्तुमेनैव होत्व्यम् । अन्तुत एव रुद्रं निरवंदयते 74

TB 1.6.10.4

एष ते रुद्र भागः सह स्वस्नाऽम्बिंकयेत्यांह । शरद्वा अस्याम्बिंका स्वसां । तया वा एष हिंनस्ति । यथ हिनस्ति । तयैवैनर्थ सह शंमयति । भेषुजं गव इत्यांह । यावंन्त एव ग्राम्याः प्शवंः ।

तेभ्यों भेषुजं करोति । अवाम्ब रुद्रमंदिमुहीत्यांह । आशिषंमेवैतामाशास्ति 75

TB 1.6.10.5

त्र्यम्बकं यजामह् इत्यांह । मृत्योर् मुंक्षीय मा ऽमृतादिति वावैतदांह । उत्किरन्ति । भगंस्य लीफ्सन्ते । मूते कृत्वाऽऽसंजन्ति । यथा जनं यतेऽवसं करोति । ताहगेवतत् । एष ते रुद्र भाग इत्यांह निरवेत्त्यै । अप्रंतीक्षमायंन्ति । अपः परिषिञ्चति () । रुद्रस्यान्तर् हिंत्यै । प्र वा एतेऽस्मा-ल्लोकाच्यंवन्ते । ये त्र्यम्बकैश्चरंन्ति । आदित्यं चरुं पुनरेत्य निर्वपति । इयं वा अदितिः । अस्यामेव प्रतिं तिष्ठन्ति । 76

(युन्ति - ब्रूयान् - निरवंदयते - शास्ते - सिञ्चति षद्वं) (A10)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 tO 10 anuvAkams :-(अर्जुमत्यै - वैश्वदेवेन ताः सृष्टा - स्त्रिवृत् - प्रजापितः सिव् - तोत्तरस्यां - देवासुराः सोंऽग्निर् -यत् पत्नी -वैश्वदेवेन ता वंरुणप्रघासै - रुग्नये देवेभ्यः - प्रतिपूरुषं दर्श)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of dasinis :-(अर्जुमत्यै - प्रथमजो वृथ्सो - बंहुरूपा हि पुशव - स्तस्मीत् पृथमात्रं - यदुग्नयेऽनीकवत - उद्धारं वा - अग्नये देवेभ्यं - ऋतूनेव षट्थ्संप्ततिः)

first and last word of 6th prapAtakam :- (अनुंमत्यै - प्रतिं तिष्ठन्ति)

॥ हरिः 🕉 ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्टः प्रपाठकः समाप्तः ॥ ========

1.7 प्रथमाष्टके सप्तमः प्रपाठकः - राजसूयानुब्राह्मणं

1.7.1 अनुवाकं 1 - शुनासीरीयेन्द्रतुरीयपञ्चावत्तीयापामार्गहोमाः

TB 1.7.1.1

एतद्-ब्राँह्मणान्येव पञ्चं ह्वीश्षिं । अथेन्द्रांय शुनासीरांय पुरोडाशं द्वादेशकपालुं निर्वपित । सम्वथ्सरो वा इन्द्रा शुनासीरः । सम्वथ्सरेणैवास्मा अन्नमवं रुन्धे । वायव्यं पयो भवित । वायुर्वे वृष्ट्ये प्रदापियता । स एवास्मै वृष्टिं प्रदापयित । सौर्यं एकंकपालो भवित । सूर्येण वा अमुष्मिँ छोके वृष्टिं द्वृंता । स एवास्मै वृष्टिं नि यंच्छिति 1

TB 1.7.1.2

द्वादुश्गव सीरं दक्षिणा समृद्ध्ये । देवासुराः सम्यंता आसन्न । ते देवा अग्निमंब्रुवन्न । त्वयां वीरेणासुरान-भिभवामेति । सोंऽब्रवीत् । त्रेधाऽहमात्मान्ं विकरिष्य इति । स त्रेधा ऽऽत्मानं व्यंकुरुत । अग्निं तृतीयम् । रुद्रं तृतीयम् । वरुणं तृतीयम् 2

TB 1.7.1.3

सोंऽब्रवीत् । क इदं तुरीयमितिं । अहमितीन्द्रोंऽब्रवीत् । सं तु सृंजावहा इतिं । तौ समंसृजेताम् । स इन्द्रंस्तुरीयं-मभवत् । यदिन्द्रं-स्तुरीय्-मभवत् । तिदंन्द्र-तुरीयस्येन्द्र-तुरीयत्वम् । तितो वै देवा व्यंजयन्त । यदिन्द्रतुरीयं निरुप्यते विजित्यै 3

TB 1.7.1.4

वृहिनी धेनुर्-दक्षिणा । यद्-वृहिनी । तेनींग्नेयी । यद्-गौः । तेनं रौद्री । यद्-धेनुः । तेनैन्द्री । यथ्श्री सुती दान्ता । तेनं वारुणी समृद्ध्ये । प्रजापंतिर्-युज्ञमंसृजत 4

TB 1.7.1.5

तः सृष्टः रक्षाः स्यजिघाः सन्न । स एताः प्रजापंति-रात्मनां देवता निरंमिमीत । ताभिर्वे स दिग्भ्यो रक्षाः सि प्राणुंदत । यत् पञ्चावृत्तीयं जुहोतिं । दिग्भ्य एव तद्-यजमानो रक्षाः सि प्रणुंदते । समूंदः रक्षः संदंग्धः रक्ष इत्यांह । रक्षाः स्येव संदंहति । अग्नयं रक्षोन्ने स्वाहेत्यांह । देवतांभ्य एव विजिग्यानाभ्यो भाग्धेयं करोति । प्रष्टिवाही रथो दक्षिणा समृद्ध्यै 5

TB 1.7.1.6

इन्द्रों वृत्रश् हृत्वा । असुंरान् पराभाव्यं । नर्मुचिमासुरं नालंभत । तश् शृच्यांऽगृह्णात् । तौ समंलभेताम् । सोंऽस्मा-दुभिशुंनतरोऽभवत् ।सोंऽब्रवीत् । सुधांश् संदंधावहै । अथु त्वाऽवं स्रक्ष्यामि । न मा शुष्केण नार्द्रेणं हनः 6

TB 1.7.1.7

न दिवा न नक्तमितिं । स एतम्पां फेनंमसिञ्चत् । न वा एष शुष्को नार्द्रो व्युष्टा ऽऽसीत् । अनुंदितः सूर्यः । न वा एतद्-दिवा न नक्तम् । तस्यैतस्मिन् लोके । अपां फेनेन शिर उदंवर्तयत् । तदेनमन्वंवर्तत । मित्रंद्रुगितिं 7

TB 1.7.1.8

स एतानेपामार्गानेजनयत् । तानेजुहोत् । तैर्वे स रक्षाश्स्यपाहत । यदंपामार्ग होमो भवंति । रक्षंसा-मपंहत्यै । एको्ळ् मुकेने यन्ति । तिद्ध रक्षंसां भाग्धेयंम् । इमां दिशं यन्ति । एषा वै रक्षंसां दिक् । स्वायांमेव दिशि रक्षाशंसि हन्ति 8

TB 1.7.1.9

स्वकृंत इरिंणे जुहोति प्रदुरे वं । एतद् वै रक्षंसामायतंनम् । स्व एवायतंने रक्षाः सि हन्ति । पूर्णमयेन स्रुवेणं जुहोति । ब्रह्म वै पूर्णः । ब्रह्मंणैव रक्षाः सि हन्ति । देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंसव इत्यांह । सिवृतृप्रंसूत एव रक्षाः सि हन्ति । हतः रक्षो ऽविधिष्म रक्ष् इत्यांह । रक्षंसाः स्तृत्यै

() । यद्वस्ते तद्-दक्षिणा निरवंत्त्यै । अप्रंतीक्षमा यंन्ति । रक्षंसा-मन्तर् हिंत्यै । 9

(युच्छति - वरुंणं तृतींयं - विजित्या - असृजत - समृद्ध्यै - हनो - मित्रंद्रुगितिं - हन्ति -स्तृत्यै त्रीणिं च) (A1)

1.7.2 अनुवाकं 2 - देविकावहवींषि

TB 1.7.2.1

धात्रे पुंरोडाशं द्वादंशकपालं निर्वपित । सम्वथ्सरो वै धाता । सम्वथ्सरेणैवास्मैं प्रजाः प्रजनयित । अन्वेवास्मा अनुमितिर्मन्यते । राते राका । प्र सिनीवाली जनयित । प्रजास्वेव प्रजातासु कुह्वां वाचं दधाति । मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्ध्ये । आग्नावैष्णव-मेकांदशकपालं निर्वपित । ऐन्द्रावैष्णव-मेकांदशकपालम् 10

TB 1.7.2.2

वैष्णुवं त्रिंकपालम् । वीर्यं वा अग्निः । वीर्यमिन्द्रः । वीर्यं विष्णुः । प्रजा एव प्रजांता वीर्ये प्रतिष्ठापयित । तस्मात् प्रजा वीर्यावतीः । वामन ऋषभो वही दक्षिणा । यद्वही । तेनांग्नेयः । यद्देषभः 11

TB 1.7.2.3

तेनैन्द्रः । यद्वांमनः । तेनं वैष्णवः समृद्ध्यै । अग्नीषोमीय-मेकांदशकपालुं निर्वपति । इन्द्रासोमीय-मेकांदशकपालम् । सौम्यं चरुम् । सोमो वै रेतोधाः । अग्निः प्रजानां प्रजनयिता । वृद्धानामिन्द्रः प्रदापयिता । सोमं एवास्मै रेतो दर्धाति 12

TB 1.7.2.4

अग्निः प्रजां प्रजनयति । वृद्धामिन्द्रः प्रयंच्छति । बुभ्रुर्-दक्षिणा समृद्ध्यै । सोमापौष्णं च्रुं

निर्वपति । ऐन्द्रापौष्णं चुरुम् । सोमो वै रेतोधाः । पूषा पंशूनां प्रजनयिता । वृद्धानामिन्द्रेः प्रदापयिता । सोमं एवास्मै रेतो दर्धाति । पूषा पुशून् प्रजनयित 13

TB 1.7.2.5

वृद्धानिन्द्रः प्रयंच्छति । पौष्णश्चरुर्-भंवति । इयं वै पूषा । अस्यामेव प्रतिं तिष्ठति । स्यामो दक्षिणा समृद्ध्यै । बहु वै पुरुषोऽमेद्भ्य-मुपंगच्छति । वैश्वान्रं द्वादंशकपालुं निर्वपति । सम्बुथ्सरो वा अग्निर्-वैश्वान्रः । सम्बुथ्सरेणैवैनर्ं स्वदयति । हिरंण्यं दक्षिणा 14

TB 1.7.2.6

प्वित्रं वै हिरंण्यम् । पुनात्येवैनंम् । बहु वै रांजन्यो ऽनृंतं करोति । उपं जाम्यै हरंते । जिनातिं ब्राह्मणम् । वद्त्यनृंतम् । अनृंते खळु वै ऋियमांणे वरुंणो गृह्णाति । वारुणं यंवमयं चरुं निर्वपति । वरुणपाशादेवैनं मुञ्जति । अश्वो दक्षिणा () । वारुणो हि देवत्याऽश्वः समृद्ध्यै । 15

(ऐन्द्रावैष्णावमेकांदशकपाऌं-ॅयदंषुभो- दधांति-पूषा पुशून् प्रजनयति-हिरंण्यं दक्षिणा-दक्षिणैकं च)

1.7.3 अनुवाकं 3 - रत्निनां हवींषि

TB 1.7.3.1

र्तिनांमेतानिं ह्वीश्षिं भवन्ति । एते वै राष्ट्रस्यं प्रदातारः । एतेऽपादातारः । य एव राष्ट्रस्यं प्रदातारः । येऽपादातारः । त एवास्मैं राष्ट्रं प्रयंच्छन्ति । राष्ट्रमेव भवति । यथ् संमाहृत्यं निर्वपत् । अरंत्निनः स्युः । यथायथं निर्वपति रत्नित्वायं 16

TB 1.7.3.2

यथ् सुद्यो निर्वपेत् । यावंतीमेकेन हविषाऽऽशिषंमव रुन्धे । तावंतीमवं रुन्धीत । अन्वहं निर्वपति

। भूयंसीमेवाशिषमवं रुन्धे । भूयंसो यज्ञृतूनुपैति । बार्,हस्पृत्यं चुरुं निर्वपिति ब्रह्मणों गृहे । मुख्त एवास्मै ब्रह्म स॰श्यंति । अथो ब्रह्मंनेव क्षृत्र-मुन्वारंम्भयति । शितिपृष्ठो दक्षिणा समृद्ध्यै 17

TB 1.7.3.3

ऐन्द्र-मेर्कादशकपालश्र राजन्यंस्य गृहे । इन्द्रियमेवावं रुन्धे । ऋष्भो दक्षिणा समृद्ध्यै । आदित्यं चरुं मिहंष्यै गृहे । इयं वा अदिंतिः । अस्यामेव प्रतिंतिष्ठति । धेनुर्-दक्षिणा समृद्ध्यै । भगाय चरुं वावातायै गृहे । भगमेवास्मिन् दधाति । विचित्तगर्भा पष्टौही दक्षिणा समृद्ध्यै 18

TB 1.7.3.4

नैर्, ऋतं चरुं पंरिवृत्तयें गृहे कृष्णानों व्रीहीणां नुखिनिभिन्नम् । पाप्मानिमेव निर्, ऋतिं निरविदयते । कृष्णा कूटा दक्षिणा समृद्ध्यै । आग्नेय-मृष्टाकपालश् सेनान्यों गृहे । सेनामेवास्य सश्च्यित । हिरंण्यं दक्षिणा समृद्ध्यै । वारुणं दर्शकपालश् सूतस्यं गृहे । वरुणसवमेवावं-रुन्धे । महानिरष्टो दक्षिणा समृद्ध्यै । मारुतश् सप्तकपालं ग्रामण्यों गृहे 19

TB 1.7.3.5

अत्रुं वै मुरुतः । अन्नमेवार्व-रुन्धे । पृश्चिर्-दक्षिणा समृद्ध्यै । सावित्रं द्वादेशकपालं क्षृत्तुर्गृहे प्रसूत्यै । उपद्भस्तो दक्षिणा समृद्ध्यै । आश्विनं द्विकपालः संग्रंहीतुर्गृहे । अश्विनौ वै देवानां भिषजौ । ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति । सवात्यौ दक्षिणा समृद्ध्यै । पौष्णं चरुं भागदुघस्यं गृहे 20

TB 1.7.3.6

अत्रुं वै पूषा । अन्नमेवावं रुन्धे । श्यामो दक्षिणा समृद्ध्ये । रौद्रं गांवीधुकं च्रुमक्षावापस्यं गृहे । अन्तृत एव रुद्रं निरवंदयते । शुबल उद्घारो दक्षिणा समृद्ध्ये । द्वादंशैतानि ह्वीश्षि भवन्ति । द्वादंश मासाः सम्वथ्सरः । सुम्वथ्सरेणैवास्मै राष्ट्रमवं-रुन्धे । राष्ट्रमेव भवति 21

TB 1.7.3.7

यन्न प्रंति निर्वपेत् । रृत्निनं आशिषोऽवंरुन्धीरन्न् । प्रति निर्वपति । इन्द्रांय सुत्राम्णे पुरोडाश्-मेकांदशकपालम् । इन्द्रांयाश्होमुचे । आशिषं एवावंरुन्धे । अयं नो राजां वृत्रहा राजां भूत्वा वृत्रं वंद्ध्यादित्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते । मैत्रा-बार्,हस्पृत्यं भंवति । श्वेतायै श्वेतवंथ्सायै दुग्धे 22

TB 1.7.3.8

बार् हस्पत्ये मैत्रमपिं दधाति । ब्रह्मं चैवास्मैं क्षत्रं चं समीचीं दधाति । अथो ब्रह्मंन्नेव क्षत्रं प्रतिष्ठापयति । बार् हस्पत्येन पूर्वेण प्रचरित । मुखत एवास्मै ब्रह्म सश्चयित । अथो ब्रह्मंन्नेव क्षत्र-मन्वारम्भयति । स्वयं कृता वेदिर्भवति । स्वयदिंनं बर् हिः । स्वयकुंत इद्ध्मः । अनिभिजितस्या-भिजित्यै () । तस्माद्-राज्ञामरंण्य-मुभिजितम् । सैव श्वेता श्वेतवंथ्सा दक्षिणा समृद्ध्यै । 23

(रृत्नित्वाय - समृंद्ध्यै - पष्टौिह दक्षिणा समृंद्ध्यै - ग्रामण्यो गृहे - भांगदुघस्यं गृहे-भंवति - दुग्धे - ऽभिजिंत्यै द्वे चं) (A3)

1.7.4 अनुवाकं 4 - देवसुवां हवींषि

TB 1.7.4.1

देवसुवामेतानिं ह्वीश्षिं भवन्ति । एतावंन्तो वै देवानाशं स्वाः । त एवास्में स्वान् प्रयंच्छन्ति । त एनश् सुवन्ते । अग्निरेवैनंं गृहपंतीनाश् सुवते । सोमो वनस्पतीनाम् । रुद्रः पंशूनाम् । बृह्स्पतिंर्-वाचाम् । इन्द्रौं ज्येष्ठानाम् । मित्रः सत्यानाम् 24

TB 1.7.4.2

वरुंणों धर्मपतीनाम् । एतदेव सर्वं भवति । सुविता त्वां प्रसुवानाः सुवतामिति हस्तं गृह्णाति प्रसूत्यै । ये देवा देवसुवः स्थेत्यांह । यथा यजुरेवै तत् । मृहते क्षुत्रायं महत आधिपत्याय

महुते जानराज्यायेत्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते । एष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानाः राजेत्यांह । तस्माथ्-सोमराजानो ब्राह्मणाः । प्रति त्यन्नामं राज्यमंधायीत्यांह 25

TB 1.7.4.3

राज्यमेवास्मिन् प्रतिं दधाति । स्वां तुनुवं वरुणो अशिश्रेदित्यांह । वुरुणस्वमेवा-वंरुन्धे । शुचैर्मित्रस्य व्रत्यां अभूमेत्यांह । शुचिमेवैनं व्रत्यं करोति । अमन्मिह महुत ऋतस्य नामेत्यांह । मनुत एवैनम् । सर्वे व्राता वरुणस्या भूविन्नत्यांह । सर्ववातमेवैनं करोति । वि मित्र एवैररांति-मतारीदित्यांह 26

TB 1.7.4.4

अरांतिमेवेनं तारयति । असूंषुदन्त यज्ञियां ऋतेनेत्यांह । स्वद्यंत्येवेनंम् । व्युं त्रितो जरिमाणं न आनुडित्यांह । आयुंरेवास्मिन् द्याति । द्वाभ्यां विमृष्टे । द्विपाद्-यजमानः प्रतिष्ठित्ये । अग्नीषोमीयस्य चैकांदशकपालस्य देवसुवां चं ह्विषांमग्नये स्विष्टकृते समवंद्यति । देवतांभिरेवैनं-मुभुयतः परिगृह्णाति । विष्णुकृमान् क्रंमते() । विष्णुरेव भूत्वेमाँ ह्लोका-नुभिजंयति । 27

(सुत्यानां-मधायीत्यां-हातारीदित्यांह-ऋमतु एकं च) (A4)

1.7.5 अनुवाकं 5 - अभिषेकार्थमपांग्रहग्रहणम्

TB 1.7.5.1

अर्थेतः स्थेतिं जुहोति । आहुंत्यैवैनां निष्क्रीयं गृह्णाति । अथों हिवष्कृंतानामेवाभिघृंतानां गृह्णाति । वहंन्तीनां गृह्णाति । एता वा अपाश राष्ट्रम् । राष्ट्रमेवास्मैं गृह्णाति । अथो श्रियंमेवैनंम्भि वंहन्ति । अपां पतिंर्सीत्यांह । मिथुनमेवार्कः । वृषांऽस्यूर्मिरित्यांह 28

TB 1.7.5.2

ऊर्मिमन्तमेवैनं करोति । वृष्सेनोऽसीत्यांह । सेनामेवास्य सश्चयंति । वृज्क्षितः स्थेत्यांह । एता वा अपाँ विद्याः । विद्यमेवास्मै पर्यूहति । मुरुतामोजः स्थेत्यांह । अन्नँ वै मुरुतः । अन्नमेवा वरुन्धे । सूर्यवर्चसः स्थेत्यांह 29

TB 1.7.5.3

राष्ट्रमेव वेर्चस्व्यंकः । सूर्यत्वचसः स्थेत्यांह । सृत्यं वा एतत् । यद्-वर् षंति । अनृतुं यदातपंति वर् षंति । सृत्यानृते एवावंरुन्धे । नैनर्श्व सत्यानृते उंदिते हिर्शस्तः । य एवं वेदं । मान्दाः स्थेत्यांह । राष्ट्रमेव ब्रह्मवर्चस्यंकः 30

TB 1.7.5.4

वाशाः स्थेत्यांह । राष्ट्रमेव वृश्यंकः । शक्वंशिः स्थेत्यांह । पृशवो वै शक्वंशिः । पृशूनेवावं रुन्धे । विश्वभृतः स्थेत्यांह । राष्ट्रमेव पंयुस्व्यंकः । जुनुभृतः स्थेत्यांह । राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यंकः । अग्नेस्तेजस्याः स्थेत्यांह 31

TB 1.7.5.5

राष्ट्रमेव तेंज्रस्व्यंकः । अपामोषंधीनार् रसः स्थेत्यांह । राष्ट्रमेव मंध्व्यंमकः । सार्स्वतं ग्रहं गृह्णाति । एषा वा अपां पृष्ठम् । यथ्सरंस्वती । पृष्ठमेवैनर् समानानां करोति । षोड्शिभंर्-गृह्णाति । षोडशिकलो वै पुरुषः । यावानेव पुरुषः () । तस्मिन् वीर्यं दधाति । षोडशिभंर्-जुहोतिं षोडशिभंर्-गृह्णाति । द्वात्रिर्श्येष् संपंचन्ते । द्वात्रिर्श्येष्ठस्य ऽनुष्टुक् । वागंनुष्टुफ् सर्वाणि छन्दार्शसे । वाचैवैनर् सर्वेभिः छन्दोभि-रुभिषिञ्चति । 32

(ऊर्मिरित्यांह - सूर्यवर्चसः स्थेत्यांह - ब्रह्मवर्चस्यंक - स्तेजस्याः स्थेत्यांहैव - पुरुंषः षद्घं) (A5)

1.7.6 अनुवाकं 6 - अभिषेकार्थजलसंस्कारः

TB 1.7.6.1

देवीरापः सं मधुंमतीर्-मधुंमतीभिः सृज्यद्धमित्यांह । ब्रह्मणैवैनाः सः सृंजित । अनांधृष्टाः सीद्रतेत्यांह । ब्रह्मणैवैनाः सादयित । अन्तरा होतुंश्च धिष्णियं ब्राह्मणाच्छः सिनंश्च सादयित । आग्नेयो वै होतां । ऐन्द्रो ब्राह्मणाच्छः सी । तेजंसा चैवेन्द्रियेणं चोभ्यतो राष्ट्रं परिंगृह्णाति । हिरंण्येनोत् पुंनाति । आहुंत्यै हि पवित्रांभ्यामुत्पुनन्ति व्यावृंत्त्यै 33

TB 1.7.6.2

श्वतमांनं भवति । श्वतायुः पुरुंषः श्वतेन्द्रियः । आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति । अनिभृष्टम्सीत्यांह । अनिभृष्टश्च ह्येतत् । वाचो बन्धुरित्यांह । वाचो ह्येष बन्धुः । तुपोजा इत्यांह । तुपोजा ह्येतत् । सोमस्य दात्रमसीत्यांह 34

TB 1.7.6.3

सोर्मस्य ह्यंतद्दात्रम् । शुक्रा वंः शुक्रेणोर्त्पुनामीर्त्यांह । शुक्रा ह्यापंः । शुक्रश् हिरंण्यम् । चन्द्राश्चन्द्रेणेत्यांह । चन्द्रा ह्यापंः । चन्द्रश् हिरंण्यम् । अमृतां अमृत्नेनेत्यांह । अमृता ह्यापंः । अमृतश् हिरंण्यम् 35

TB 1.7.6.4

स्वाहां राजसूयायेत्यांह । राजसूयांय होना उत्पुनातिं । सधमादौं द्युम्निनी्रक्ष्जं एता इतिं वारुण्यर्चा गृह्णाति । वरुणसवमेवा वंरुन्धे । एकंया गृह्णाति । एक्धेव यर्जमाने वीर्यं दधाति । क्षृत्रस्योल्बंमिस क्षृत्रस्य योनिर्सीतिं ताप्यं चोष्णीषं च प्रयंच्छति सयोनित्वायं । एकंशतेन दर्भपुञ्जीलैः पंवयति । शृतायुर्वे पुरुषः शृतवीर्यः । आत्मैकंशतः 36

TB 1.7.6.5

यावांनेव पुरुंषः । तस्मिन् वीर्यं दधाति । दद्ध्यांशयति । इन्द्रियमेवा-वंरुन्धे । उदुम्बरं-माशयति । अन्नाद्यस्यावं रुद्धयै । शष्पांण्याशयति । सुरांबलि-मेवैनंं करोति । आविदं एता भवन्ति । आविदंमेवैनंं गमयन्ति 37

TB 1.7.6.6

अग्निरेवैनं गार् हंपत्येनावति । इन्द्रं इन्द्रियेणं । पूषा पुशुभिः । मित्रावरुंणौ प्राणापानाभ्यांम् । इन्द्रों वृत्राय वज्रमुदंयच्छत् । स दिवंमलिखत् । सोंऽर्यम्णः पन्थां अभवत् । स आविश्वे द्यावांपृथिवी धृतव्रंते इति द्यावांपृथिवी उपांधावत् । स आभ्यामेव प्रसूत् इन्द्रों वृत्राय वज्रं प्राहंरत् । आविश्वे द्यावांपृथिवी धृतव्रंते इति यदाहं 38

TB 1.7.6.7

आभ्यामेव प्रसूतो यर्जमानो वज्रं भ्रातृंव्याय प्रहंरित । आविन्ना देव्यिदितर्-विश्वरूपीत्यांह । इयं वै देव्यदितिर्-विश्वरूपी । अस्यामेव प्रति तिष्ठति । आविन्नोऽयमसावांमुष्यायणौऽस्यां विश्यस्मिन् राष्ट्र इत्यांह । विशेवैन १ राष्ट्रेण समर्द्धयित । मृहते क्षुत्रायं महत आधिपत्याय महते जानराज्यायेत्यांह । आशिषंमेवैतामाशौस्ते । एष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणाना राजेत्यांह । तस्माथ् सोमराजानो ब्राह्मणाः 39

TB 1.7.6.8

इन्द्रंस्य वज्रोंऽसि वार्त्रघ्न इति धनुः प्रयंच्छिति विजित्यै । शुत्रुबाधंनाः स्थेतीषूनं । शत्रूनेवास्यं बाधन्ते । पात मां प्रत्यञ्चं पात मां तिर्यञ्चंमन्वञ्चं मा पातेत्यांह । तिस्रो वै शंर्व्याः । प्रतीची तिरश्च्यनूची । ताभ्यं एवैनं पान्ति । दिग्भ्यो मां पातेत्यांह । दिग्भ्य एवैनं पान्ति । विश्वांभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पातेत्यांह () । अपिरिमितादेवैनं पान्ति । हिरंण्यवर्णावुषसां विरोक इति त्रिष्टुभां बाहू उद्-गृह्णाति । इन्द्रियं वै वीर्यं त्रिष्टुक् । इन्द्रियमेव वीर्य-मुपरिष्टादात्मन्-धंते । 40

(व्यावृंत्त्यै-दात्रमसीत्यांहा-मृत हे हिरंण्य-मेकशतो-गंमयन्-त्याहं-ब्राह्माणा- नाष्ट्राभ्यंः पातेत्यांह चत्वारिं च) (A6)

1.7.7 अनुवाकं 7 - दिग्व्यास्थापनम्

TB 1.7.7.1

दिशो व्यास्थांपयति । दिशामिभिजिंत्यै । यदंतु प्रक्रामेत् । अभि दिशो जयेत् । उत्तु माँद्येत् । मनुसाऽतु प्रक्रांमिति । अभि दिशो जयित । नोन्माँद्यति । समिधमा तिष्ठेत्यांह । तेजं एवावंरुन्धे 41

TB 1.7.7.2

उग्रामा तिष्ठेत्यांह । इन्द्रियमेवावं रुन्धे । विराजमा तिष्ठेत्यांह । अन्नाद्यंमेवावं रुन्धे । उदींचीमा तिष्ठेत्यांह । पुशूनेवावं रुन्धे । ऊर्द्धामा तिष्ठेत्यांह । सुवर्गमेव लोक-मुभिजंयति । अनूर्ज्जिंहीते । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्यै 42

TB 1.7.7.3

मा्रुत एष भंवति । अत्रुं वै मुरुतः । अत्रमेवावं रुन्धे । एकंविश्शतिकपालो भवति प्रतिष्ठित्यै । योऽरण्ये ऽन्नवाक्यो गुणः । तं मंद्भ्यत उपंद्धाति । ग्राम्थैरेव पृशुभिं-रारुण्यान् पृशून् परिगृह्णाति । तस्मांद्-ग्राम्यैः पृशुभिंरारुण्याः पृशवः परिगृहीताः । पृथिवैंन्यः । अभ्यषिच्यत 43

TB 1.7.7.4

स गुष्ट्रं नार्भवत् । स एतानिं पार्थान्यंपश्यत् । तान्यंजुहोत् । तैर्वे स गुष्ट्र-मंभवत् । यत्पार्थानिं जुहोतिं । राष्ट्रमेव भवति । बार्,हस्पत्यं पूर्वेषामुत्तमं भवति । ऐन्द्रमुत्तरेषां प्रथमम् । ब्रह्मं चैवास्मैं क्षृत्रं चं सुमीचीं द्धाति । अथो ब्रह्मंचेव क्षृत्रं प्रतिष्ठापयति 44

TB 1.7.7.5

षद्धरस्तां-दिभष्षेकस्यं जुहोति । षड्डपरिष्टात् । द्वादंश् सं पंद्यन्ते । द्वादंश् मासाः सम्वथ्सरः । सम्वथ्सरः खळु वै देवानां पूः । देवानांमेव पुरं मद्भ्यतो व्यवंसपिति । तस्य न कृतंश्च नोपांव्याधो भविति । भूताना-मवेष्टीर्-जुहोति । अत्रांत्र वै मृत्युर्-जायते । यत्रं यत्रैव मृत्युर्-जायते () । ततं एवैन्मवयजते । तस्मांद्-राज्सूयंनेजानः सर्वमायुरिति । सर्वे द्यंस्य मृत्यवोऽवेष्टाः । तस्मांद्-राज्सूयंनेजानो नाभिचरित्वै । प्रत्यगंन-मिभचारः स्तृंणुते । 45

(रुन्धे-समष्ट्या-असिच्यत-स्थापयति-जायंते पर्श्व च) (A7)

1.7.8 अनुवाकं 8 - अभिषेकः

TB 1.7.8.1

सोमंस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयादितिं शार्दूलचर्मोपंस्तृणाति । यैव सोमे त्विषिः । या शाँदूले । तामेवावं रुन्धे । मृत्योवां एष वर्णः । यच्छाँदूलः । अमृतक् हिरंण्यम् । अमृतंमसि मृत्योमां पाहीति हिरंण्य-मुपाँस्यति । अमृतंमेव मृत्योर्न्तर्-द्वंते । शृतमानं भवति 46

TB 1.7.8.2

श्वायुः पुरुषः श्वातेन्द्रियः । आयुष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठति । दिद्योन्मां पाहीत्युपरिष्टादिध् निदंधाति । उभयतं एवास्मै शर्मं दधाति । अवेष्टा दन्दुशूका इतिं क्कीबः सीसेन विद्ध्यति । दुन्दुशूकां-नेवावं यजते । तस्मौत् क्कीबं दंन्दुशूका दःशुंकाः । निरंस्तुं नमुंचेः शिर् इतिं लोहितायसं निरंस्यति । पाप्मानमेव नमुंचिं निरवंदयते । पाप्मा आत्मनः पूर्वेऽभिषिच्या इत्यांहुः 47

TB 1.7.8.3

सोमो राजा वरुंणः । देवा धंर्मसुवंश्च ये । ते ते वाचर्ं सुवन्तां ते तें प्राणर् सुवन्तामित्यांह । प्राणानेवात्मनः पूर्वा-नुभिषिञ्चति । यद्-ब्रुयात् । अग्नेस्त्वा तेजसा ऽभिषिञ्चामीतिं । तेजस्व्येव स्यांत् । दुश्चर्मा तु भंवेत् । सोमंस्य त्वा द्युम्नेना-भिषिञ्चामीत्यांह । सौम्यो वै देवतंया पुरुंषः 48

TB 1.7.8.4

स्वयैवैनं देवतंयाऽभिषिञ्चति । अग्ने-स्तेजसेत्यांह । तेजं एवास्मिन् दधाति । सूर्यस्य वर्चसेत्यांह । वर्च एवास्मिन् दधाति । इन्द्रंस्ये-न्द्रियेणेत्यांह । इन्द्रियमेवास्मिन् दधाति । मित्रावरुणयोर्-वीर्येणेत्यांह । वीर्यमेवास्मिन् दधाति । मुरुतामोजुसेत्यांह 49

TB 1.7.8.5

ओजं एवास्मिन् दधाति । क्षुत्राणां क्षुत्रपंतिर्सीत्यांह । क्षुत्राणांमेवैनं क्षुत्रपंतिं करोति । अतिं दिवस्पाहीत्यांह । अत्यन्यान् पाहीति वावैतदांह । सुमावंवृत्रन्न-धरागुदीची-रित्यांह । राष्ट्रमेवास्मिन् ध्रुवमंकः । उच्छेषंणेन जुहोति । उच्छेषंणभागो वै रुद्रः । भागधेयेनैव रुद्रं निरवंदयते 50

TB 1.7.8.6

उदंङ्प्रेत्याग्नींद्धे जुहोति । एषा वै रुद्रस्य दिक् । स्वायांमेव दिशि रुद्रं निरवंदयते । रुद्र यत्ते क्रयी परं नामेत्यांह । यद्वा अंस्य क्रयी परं नामे । तेन वा एष हिनस्ति । यश हिनस्ति । तेनैवैनश्रं सह शंमयति । तस्मै हुतमंसि यमेष्टंमसीत्यांह । यमादेवास्यं मृत्युमवंयजते 51

TB 1.7.8.7

प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति तस्यै गृहे जुंहुयात् । यां कामयेत राष्ट्रमंस्यै प्रजा स्यादितिं । राष्ट्रमेवास्यै प्रजा भंवति । पूर्ण-मयेना-द्भृयुं-रिभिषेञ्चति । ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्-त्विषे दधाति । औदुंम्बरेण राजन्यः । ऊर्जमेवास्मि-न्नन्नाद्यं दधाति । आश्वंत्थेन् वैश्यः । विशंमेवास्मिन् पृष्टिं दधाति । नैयंग्रोधेन् जन्यः() । मित्राण्येवास्मै कल्पयति । अथो प्रतिष्ठित्यै । 52

(भव - त्याहुः - पुरुष - ओजुसेत्यांह - निरवंदयते - यजते - जन्यो द्वे चं) (A8)

1.7.9 अनुवाकं 9 - स्थारोहणम्. विजयः

TB 1.7.9.1

इन्द्रंस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथंमुपावंहरति विजित्यै । मित्रावरुंणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषां युनुज्मीत्यांह । ब्रह्मंणैवैनं देवतांभ्यां युनक्ति । प्रष्टिवाहिनं युनक्ति । प्रष्टिवाही वै देवर्थः । देवर्थ-मेवास्मे युनक्ति । त्रयोऽश्वां भवन्ति । रथंश्चतुर्थः । द्वौ संव्येष्ठसार्थी । षट्थ् संपंद्यन्ते 53

TB 1.7.9.2

षड्वा ऋतवंः । ऋतुभिंरेवैनं युनिक्तः । विष्णुक्रमान्-क्रंमते । विष्णुरेव भूत्वेमान् लोकान्भिजंयति । यः क्षृत्रियः प्रतिंहितः । सौंऽन्वारंभते । राष्ट्रमेव भंवति । त्रिष्टुभा ऽन्वारंभते । इन्द्रियं वै त्रिष्टुक् । इन्द्रियमेव यर्जमाने द्धाति 54

TB 1.7.9.3

मुरुतां प्रसुवे जेषुिमत्यांह । मुरुद्धिरेव प्रसूत उज्जंयित । आप्तं मन् इत्यांह । यदेव मनुसैफ्सींत् । तदांपत् । राजन्यं जिनाति । अनांक्रान्त एवाक्रमते । वि वा एष इंन्द्रियेणं वीर्येणद्ध्यते । यो राजन्यं जिनाति । समुहिमंन्द्रियेणं वीर्येणेत्यांह 55

TB 1.7.9.4

इन्द्रियमेव वीर्यमात्मन् धंते । पुशूनां मन्युरंसि तवेव मे मन्युर्भूयादिति वारांही उपानहावुपं मुञ्चते । पुशूनां वा एष मन्युः । यद् वराहः । तेनैव पंशूनां मन्युमात्मन् धंते । अभि वा इयश् सुंषुवाणं कांमयते । तस्येश्वरेन्द्रियं वीर्यमादांतोः । वारांही उपानहावुपंमुञ्चते । अस्या एवान्तर्द्धते । इन्द्रियस्यं वीर्यस्यानांत्त्यै 56

TB 1.7.9.5

नमों मात्रे पृंथिव्या इत्याहाहि सायै । इयंद्रस्या-युर्स्यायुंमें धेहीत्यांह । आयुरेवात्मन्-धंते । ऊर्ग्स्यूर्जं मे धेहीत्यांह । ऊर्जम्वात्मन् धंते । युड्डंसि वर्चोऽसि वर्चो मियं धेहीत्यांह । वर्च एवात्मन् धंते । एक्धा ब्रह्मण् उपं हरित । एक्धैव यर्जमान् आयुरूर्जं वर्चो द्धाति । र्थिविमोचनीयां जुहोति प्रतिष्ठित्यै 57

TB 1.7.9.6

त्रयोऽश्वां भवन्ति । रथंश्चतुर्थः । तस्मां-च्चतुर्जुहोति । यदुभौ सहावृतिष्ठेताम् । समानं लोकिमियाताम् । सह संग्रंहीत्रा रंथवाहंने रथमादंधाति । सुवर्गादेवैनं लोकादुन्तर्दधाति । हर्सः शुंचिषदित्या दंधाति । ब्रह्मंणैवैनं-मुपावृहरंति । ब्रह्मणा ऽऽदंधाति () । अतिंच्छन्दुसा ऽऽदंधाति । अतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दार्शसे । सर्वेभिरेवैनं छन्दोभि-रादंधाति । वर्ष्म् वा एषा छन्दंसाम् । यदितंच्छन्दाः । यदितंच्छन्दसा दधांति । वर्ष्मेवैनर्शं समानानां करोति । 58

(पद्यन्ते - द्रधाति - वीर्येणेत्याहा - नीत्यै - प्रतिष्ठित्यै - ब्रह्मणाऽऽदंधाति सप्त चं) (A9)

1.7.10 अनुवाकं 10 - आसने समुपवेशः सर्वेस्सेव्यत्वं च

TB 1.7.10.1

मित्रोंऽसि वरुंणोऽसीत्यांह । मैत्रं वा अहंः । वारुणी रात्रिः । अहोरात्राभ्यां-मेवैनं-मुपावंहरति । मित्रोंऽसि वरुंणोसीत्यांह । मैत्रों वै दक्षिणः । वारुणः सव्यः । वैश्वदेव्यांमिक्षां । स्वमेवैनौं भाग्धेयं-मुपावंहरति । समृहं विश्वैदेवै-रित्यांह 59

TB 1.7.10.2

वैश्वदेव्यों वै प्रजाः । ता एवाद्याः कुरुते । क्षृत्रस्य नाभिरसि क्षृत्रस्य योनिं-रुसीत्यंधीवासमा-स्तृंणाति सयोनित्वायं । स्योनामासीद सुषदामासीदेत्यांह । यथा यजुरेवै तत् । मा त्वां हिश्सीन् मा मां हिश्सीदित्याहा-हिश्सायै । निषंसाद धृतव्रंतो वरुंणः पुस्त्यांस्वा साम्राज्याय सुऋतुरित्यांह । साम्राज्यमेवैनश्रं सुऋतुं करोति । ब्रह्मा(3)न्त्वश्र राजन्-ब्रह्माऽसिं सिवताऽसिं सत्यसंव इत्यांह । सिवतारं-मेवैनश्रं सुत्यसंवं करोति 60

TB 1.7.10.3

ब्रह्मा(3)न्त्वश् रांजन्-ब्रह्माऽसीन्द्रोंऽसि सृत्यौजा इत्यांह । इन्द्रंमेवैनश्रं सृत्यौजंसं करोति । ब्रह्मा(3)न्त्वश् रांजन्-ब्रह्माऽसिं मित्रोंऽसि सुशेव इत्यांह । मित्रमेवैनश्रं सुशेवं करोति । ब्रह्मा(3)न्त्वश् रांजन्-ब्रह्माऽसि वरुंणोऽसि सृत्यधर्मेत्यांह । वरुंणमेवैनश्रं सृत्यधर्माणं करोति । सृविताऽसिं सृत्यसंव इत्यांह । गायत्री-मेवैतेनांभिव्याहरित । इन्द्रोंऽसि सृत्यौजा इत्यांह । त्रिष्टुभं-मेवैतेनांभिव्याहरित ।

TB 1.7.10.4

मित्रोंऽसि सुशेव इत्यांह । जगंती-मेवैतेनांभिव्याहंरति । सृत्यमेता देवताः । सृत्यमेतानि छन्दाः सि । सृत्यमेवावं रुन्धे । वरुणोऽसि सृत्यधुर्मेत्यांह । अनुष्टुभं-मेवैतेनांभिव्याहंरति । सृत्यानृते वा अनुष्टुप् । सृत्यानृते वरुणः । सृत्यानृते एवावंरुन्धे 62

TB 1.7.10.5

नैनर्श्व सत्यानृते उंदिते हिर्शस्तः । य एवं वेदं । इन्द्रंस्य वज्रोऽिस वार्त्रघ्न इति स्पयं प्रयंच्छिति । वज्रो वै स्पयः । वज्रेणैवास्मां अवरपरश्चरंचयित । एवश्व हि तच्छ्रेयः । यदंस्मा एते रद्ध्येयुः । दिशोऽभ्यंयश्चराजां ऽभूदिति पञ्चाक्षान्-प्रयंच्छिति । एते वै सर्वेऽयाः । अपंराजायिन-मेवैनंं करोति 63

TB 1.7.10.6

ओदुनमुद्भुवते । पुरुमेष्ठी वा एषः । यदोदुनः । पुरुमामेवैन १ श्रियं गमयति । सुश्लोकॉ(4)

सुमंङ्गलाँ(4) सत्यंराजा(3)नित्यांह । आशिषंमेवैतामा शांस्ते । शौनः शेपमाख्यांपयते । वृरुणपाशा-देवैनं मुञ्चति । परः शतं भवति । शतायुः पुरुंषः शतेन्द्रियः() । आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति । मारुतस्य चैकविश्शतिकपालस्य वैश्वदेव्यै चामिक्षांया अग्नये स्विष्टकृते समर्वद्यति । देवतांभिरेवैनं-मुभ्यतः परिगृह्णाति । अपां नप्त्रे स्वाहोर्जो नप्त्रे स्वाहाऽग्नये गृहपंतये स्वाहेतिं तिस्र आहुंतीर् जुहोति । त्रयं इमे लोकाः । एष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठति । 64

(देवैरित्यांह - सत्यसंवं करोति - त्रिष्टुभंमेवैतेनांभि व्याहंरति- सत्यानृते एवावंरुन्धे - करोति - श्वतेन्द्रियः षद्वं) (A10)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 tO 10 anuvAkams :-(एतद् ब्राँह्मणानि - धात्रे - रात्निनाँ - देवसुवा - मर्थेतो - देवीर् - दिशः - सोमस्ये - न्द्रंस्य -मित्रो दर्श)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of dasinis :-(एतद् ब्राँह्मणानि - वैष्ण्वं त्रिंकपाल - मन्नं वै पूषा - वाशाः स्थेत्यांह् - दिशों व्यास्थांपय -त्युदंङ्परेत्य - ब्रह्मा(3)न्त्वश् रांजुं चतुंष्षष्टिः

first and last word of 7th prapAtakam :- (एतद् ब्रांह्मणानि - प्रतिं तिष्ठति)

॥ हरिं: ॐ ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ ===============

1.8 प्रथमाष्टके अष्टमः प्रपाठकः - राजसूयानुब्राह्मणं

1.8.1 अनुवाकं 1 - संसृपां हवींषि दश

TB 1.8.1.1

वर्रणस्य सुषुवाणस्यं दश्धेन्द्रियं वीर्यं परांऽपतत् । तथ्सः सृद्धिरन्न समंसर्पत् । तथ्सः सृपाः सः सृत्त्वम् । अग्निनां देवेनं प्रथमे ऽहन्ननु प्रायुंङ्क । सरंस्वत्या वाचा द्वितीयं । सवित्रा प्रंसवेनं तृतीयं । पूष्णा प्रशुभिश्चतुर्थे । बृह्स्पतिना ब्रह्मंणा पञ्चमे । इन्द्रेण देवेनं षृष्ठे । वर्रणेन स्वयां देवतंया सप्तुमे 1

TB 1.8.1.2

सोमंन राज्ञांऽष्टमे । त्वष्ट्रां रूपेणं नवमे । विष्णुंना युज्ञेनांप्रोत् । यथ्सक्ष्यं सृपो भवंन्ति । इन्द्रियमेव तद्-वीर्यं यर्जमान आप्रोति । पूर्वा पूर्वा वेदिर्भवति । इन्द्रियस्यं वीर्यस्यावंरुद्धयै । पुरस्तां-दुप्सदार्थं सौम्येन प्रचरित । सोमो वै रेतोधाः । रेतं एव तद्-दंधाति () । अन्तरा त्वाष्ट्रेणं । रेतं एव हितं त्वष्टां रूपाणि विकरोति । उपरिष्टाद्-वैष्णुवेनं । युज्ञो वै विष्णुः । युज्ञ् एवान्तुतः प्रतिं तिष्ठति । 2

(सप्तमे - दंधाति पर्श्व च) (A1)

1.8.2 अनुवाकं 2 - दशपेयः

TB 1.8.2.1

जामि वा एतत् कुर्वन्ति । यथ्सद्यो दीक्षयंन्ति सद्यः सोमं क्रीणन्ति । पुण्डरिस्रजां प्रयंच्छ्त्यजांमित्वाय । अङ्गिरसः सुवृगं लोकं यन्तः । अपसु दीक्षात्पसी प्रावेशयत्र । तत् पुण्डरीक-मभवत् । यत् पुण्डरिस्रजां प्रयच्छिति । साक्षादेव दीक्षात्पसी अवरुन्धे । दशभिर्वथ्सत्ररैः सोमं क्रीणाति । दशीक्षरा विराट् 3

TB 1.8.2.2

अर्न्न विराट् । विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे । मुष्करा भंवन्ति सेन्द्रत्वायं । दुशुपेयों भवति । अन्नाद्यस्यावंरुद्ध्यै । शतं ब्राँह्मणाः पिंबन्ति । शतायुः पुरुंषः शतेन्द्रियः । आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठति । सुप्तदुशः स्तोत्रं भंवति । सुप्तदुशः प्रजापंतिः 4

TB 1.8.2.3

प्रजापंतेराह्ये । प्राकाशावंद्धर्यवं ददाति । प्रकाश-मेवैनं गमयति । स्रजंमुद्-गात्रे । व्यंवास्मे वासयति । रुक्मः होत्रे । आदित्यमेवास्मा उन्नयति । अर्थं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्याम् । प्राजापत्यो वा अर्थः । प्रजापंतेराह्यै 5

TB 1.8.2.4

द्वादंश-पष्टौहीर्-ब्रुह्मणे । आयुरेवावं-रुन्धे । वृशां मैत्रावरुणायं । राष्ट्रमेव वृश्यंकः । ऋष्मं ब्राँह्मणाच्छर्सने । राष्ट्र-मेवेन्द्रियाव्यंकः । वासंसी नेष्टापोतृभ्यां । पुवित्रे एवास्यैते । स्थूरिं यवाचित-मंच्छावाकायं । अन्तत एव वरुंणमवं यजते 6

TB 1.8.2.5

अनुङ्गाहं-मुग्नीधे । विह्नर्वा अनुङ्गान् । विह्नंरुग्नीत् । विह्नंनैव विह्नं युक्स्यावंरुन्धे । इन्द्रंस्य सुषुवाणस्यं त्रेधेन्द्रियं वीर्यं परांऽपतत् । भृगु-स्तृतीय-मभवत् । श्रायुन्तीयुं तृतीयम् । सरंस्वती तृतीयम् । भार्गवो होतां भवति । श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति ( ) । वारवन्तीयं-मग्निष्टोम-सामम् । सारुस्वतीरुपो गृह्णाति । इन्द्रियस्यं वीर्यस्यावं-रुद्ध्यै । श्रायुन्तीयं ब्रह्मसामं भविति । इन्द्रियमेवास्मिन् वीर्यर् श्रयति । वार्वन्तीयं-मग्निष्टोम-सामम् । इन्द्रियमेवास्मिन् वीर्यं वारयति 1 7

(विराट् - प्रजापंति - रर्थः प्रजापंतेराह्यै - यजते - ब्रह्मसामं भंवति सप्त चं) (A2)

1.8.3 अनुवाकं 3 - दिशामवेष्टयः, पशुबन्धः, सात्यदूतहवींषि च

TB 1.8.3.1

र्ड्श्वरो वा एष दिशोऽनून्-मंदितोः । यं दिशोऽन्तं व्यास्थापयंन्ति । दिशामवैष्टयो भवन्ति । दिक्ष्वेव प्रतिं तिष्ठत्यन्नंन्मादाय । पञ्चं देवतां यजित । पञ्च दिशंः । दिक्ष्वेव प्रतिं तिष्ठति । हिवषो हिवष इष्ट्रा बार् हस्पृत्य-मुभिघारयित । युजुमानुदेवत्यो वै बृहुस्पितः । यर्जमानमेव तेर्जसा समर्द्धयित 8

TB 1.8.3.2

आदित्यां मुळ्.हां गुर्भिणीमा लंभते । मारुतीं पृश्चिं पष्टौहीम् । विशं चैवास्मै राष्ट्रं चं सुमीची द्धाति । आदित्यया पूर्वया प्रचंरति । मारुत्योत्तंरया । राष्ट्र एव विश्वामन्नंबद्धाति । उचैरांदित्याया आश्रांवयति । उपार्श्यु मारुत्यै । तस्मांद्-राष्ट्रं विश्वमितंवदित । गुर्भिण्यांदित्या भंवति 9

TB 1.8.3.3

इन्द्रियं वै गर्भः । राष्ट्र-मेवेन्द्रियाव्यंकः । अगुर्भा मांरुती । विड्वै मुरुतः । विशंमेव निरिन्द्रियामकः । देवासुराः सम्यंत्ता आसन्न । ते देवा अश्विनोः पूषन्-वाचः सत्यः संनिंधायं । अनृतेनासुरा- नुभ्यंभवन्न । तेंऽश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादंशकपाऌं निरंवपन्न । ततो वै ते वाचः सृत्यमवारुन्धत 10

TB 1.8.3.4

यदिश्वभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादंशकपालं निर्वपित । अनृतेनैव भ्रातृंव्या-निभूयं । वाचः सत्यमवंरुन्धे । सरंस्वते सत्यवाचे च्रुम् । पूर्वमेवोदितम् । उत्तरेणाभि गृंणाति । सिवित्रे सत्यप्रंसवाय पुरोडाशं द्वादंशकपालुं प्रसूत्यै । दूतान्-प्रहिंणोति । आविदं एता भवन्ति । आविदंमेवैनं गमयन्ति () । अथो दूतेभ्यं एव न छिंद्यते । तिसृधन्वः शुंष्कदृतिर्-दक्षिणा समृद्ध्यै । 11

(अर्द्धयति - भव - त्यरुन्धत - गुम्यन्ति द्वे चं) (A3)

1.8.4 अनुवाकं 4 - प्रयुजां हवींषि द्वादश

TB 1.8.4.1

आग्नेय-मृष्टाकंपालं निर्वपति । तस्मा-च्छिशिरे कुरुपञ्चालाः प्राञ्चो यान्ति । सौम्यं चुरुम् । तस्माँद्-वसुन्तं व्यंवसायांदयन्ति । सावित्रं द्वादंशकपालम् । तस्माँत्-पुरस्ताद्-यवांनाः सवित्रा विरुन्धते । बार्,हुस्पृत्यं चुरुम् । सवित्रेव विरुद्ध्यं । ब्रह्मणा यवानादंधते । त्वाष्ट्र-मृष्टाकंपालम् 12

TB 1.8.4.2

रूपाण्येव तेनं कुर्वते । वैश्वान्रं द्वादंशकपालम् । तस्माँ ज्ञघन्यं नैदांघे प्रत्यञ्चः कुरुपञ्चाला याँन्ति । सारुस्वतं चुरुं निर्वपति । तस्माँत-प्रावृष्टि सर्वा वाचो वदन्ति । पौष्णेन् व्यवस्यन्ति । मैत्रेणं कृषन्ते । वारुणेन विधृंता आसते । क्षेत्रपत्येनं पाचयन्ते । आदित्येनादंधते 13

TB 1.8.4.3

मासिमांस्येतानिं ह्वीश्षिं निरुप्याणीत्यांहुः । तेनैवर्तून्-प्रयुंङ्क् इतिं । अथो खल्वांहुः । कः संम्वथ्सरं जीविष्यतीतिं । षडेव पूर्वेद्युर्निरुप्याणि । षडुंत्तरेद्युः । तेनैवर्तून्-प्रयुंङ्के । दक्षिणो रथवाहनवाहः पूर्वेषां दक्षिणा । उत्तरं उत्तरेषाम् । सम्वथ्सरस्यैवान्तौ युनक्ति () । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्ये । 14

(त्वाष्ट्रमुष्टाकंपालं - दधते - युनुक्तयेकं च) (A4)

1.8.5 अनुवाकं 5 - सौत्रामणिः, परावः, हवींषि च TB 1.8.5.1 इन्द्रंस्य सुषुवाणस्यं दश्धेन्द्रियं वीर्यं परांऽपतत् । स यत् प्रंथमं निरष्ठींवत् । तत्-क्रंलमभवत् । यद्-द्वितीयंम् । तद्-बदंरम् । यत्-तृतीयंम् । तत्-क्रकन्धुं । यन्नस्तः । स सिश्हः । यद्क्योः 15

TB 1.8.5.2

स शौर्दूलः । यत्-कर्णयोः । स वृकः । य ऊर्द्धः । स सोमः । या ऽवांची । सा सुरौ । त्रयाः सक्तंवो भवन्ति । इन्द्रियस्यावं-रुद्ध्यै । त्रयाणि लोमांनि 16

TB 1.8.5.3

त्विषिमेवावं रुन्धे । त्रयो ग्रहाः । वीर्यमेवावं रुन्धे । नाम्नां दशमी । नव वै पुरुषे प्राणाः । नाभिर्दशमी । प्राणा इन्द्रियं वीर्यम् । प्राणानेवेन्द्रियं वीर्यं यर्जमान आत्मन्-धंते । सीसेन क्कीबाच्छष्पाणि क्रीणाति । न वा एतदयो न हिरंण्यम् 17

TB 1.8.5.4

यथ्-सीसंम् । न स्त्री न पुमान्ं । यत्-क्लीबः । न सोमो न सुरां । यथ्-सौत्रामणी समृद्ध्यै । स्वाद्धीं त्वौ स्वादुनेत्यांह । सोमंमेवैनां करोति । सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सर्रस्वत्यै पच्यस्वेन्द्रांय सुत्राम्णे पच्यस्वेत्यांह । एताभ्यो ह्येषा देवतांभ्यः पच्यते । तिस्रः सश्सृष्टा वसति 18

TB 1.8.5.5

तिस्रो हि रात्रीः क्रीतः सोमो वसंति । पुनातुं ते परिस्नुतिमिति यर्जुषा पुनाति व्यावृत्त्यै । प्वित्रेण पुनाति । प्वित्रेण हि सोमं पुनिन्ति । वारेण शर्श्वता तनेत्यांह । वारेण हि सोमं पुनिन्ति । वायुः पूतः प्वित्रेणेति नैतयां पुनीयात् । व्यृद्धा ह्येषा । अतिप्वितस्यैतयां पुनीयात् । कुविद्ङ्गे-त्यिनरुक्तया प्राजापत्ययां गृह्णाति 19

TB 1.8.5.6

अनिरुक्तः प्रजापंतिः । प्रजापंतेरास्यै । एकंयुर्चा गृह्णाति । एक्धेव यर्जमाने वीर्यं द्धाति । आश्विनं धूम्रमा लंभते । अश्विनौ वै देवानां भिषजौ । ताभ्यांमेवास्मै भेषुजं कंरोति । सारुस्वतं मेषम् । वाग्वै सरंस्वती । वाच्वैवैनं भिषज्यति () । ऐन्द्रमृष्भः सैन्द्रत्वायं । 20

(अक्ष्योर् - लोमानि - हिरंण्यं - वसित - गृह्णाति - भिषज्यत्येकं च) (A5)

1.8.6 अनुवाकं 6 - सौत्रामणिः, परावः, हवींषि च

TB 1.8.6.1

यत्-त्रिषु यूपेष्वा-लभेत । बृहिर्द्धा ऽस्मादिन्द्रियं वीर्यं दध्यात् । भ्रातृंव्यमस्मै जनयेत् । एक्यूप आलंभते । एक्धैवास्मिं-न्निन्द्रियं वीर्यं दधाति । नास्मै भ्रातृंव्यं जनयित । नैतेषां पशूनां पुरोडाशां भवन्ति । ग्रहंपुरोडाशा ह्यंते । युवश् सुरामंमिश्चनेतिं सर्वदेवत्यं याज्यानुवाक्यं भवतः । सर्वा एव देवताः प्रीणाति 21

TB 1.8.6.2

ब्राह्मणं परिक्रीणीया-दुच्छेषंणस्य पातारंम् । ब्राह्मणो ह्याहुंत्या उच्छेषंणस्य पाता । यदिं ब्राह्मणं न विन्देत् । वल्मीकृवपायामवं नयेत् । सैव ततः प्रायंश्चित्तः । यद्-वै सौत्रामण्यै व्यृंद्धम् । तदंस्यै समृंद्धम् । नानादेवत्याः प्रावंश्च पुरोडाशांश्च भवन्ति समृंद्धयै । ऐन्द्रः पंशूनामृंत्तमो भविति । ऐन्द्रः पुरोडाशांनां प्रथमः 22

TB 1.8.6.3

इन्द्रिये एवास्मै समीची दधाति । पुरस्तां-दनूयाजानां पुरोडाशैः प्रचरित । प्रावो वै पुरोडाशाः । प्रशूनेवावं रुन्धे । ऐन्द्र-मेकांदशकपालुं निर्वपित । इन्द्रियमेवावं-रुन्धे । सावित्रं द्वादंशकपालुं प्रसूत्यै । वारुणं दशंकपालम् । अन्तुत एव वरुणमवं-यजते । वर्डबा दक्षिणा 23

TB 1.8.6.4

उत वा एषाऽश्वर्थं सूते । उताश्वंतरम् । उत सोमं उत सुराँ । यथ्-सौँत्रामणी समृद्ध्यै । बार्,हस्पत्यं पृशुं चंतुर्थ-मंतिपवितस्यालंभते । ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः । ब्रह्मणैव यृज्ञस्य व्यृद्धमिप-वपति । पुरोडाशंवानेष पृशुर्भविति । न ह्यंतस्य ग्रहं गृह्णन्ति । सोमंप्रतीकाः पितर-स्तृण्णुतेतिं शतातृण्णायार्थं सुमवंनयित 24

TB 1.8.6.5

श्वायुः पुरुषः श्वातेन्द्रियः । आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति । दक्षिणेऽग्नौ जुंहोति । पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै । हिरंण्यमन्त्ररा धारयति । पूतामेवैनां जुहोति । श्वतमानं भवति । श्वतायुः पुरुषः श्वतेन्द्रियः । आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठति । यत्रैव श्वतातृण्णां धारयति 25

TB 1.8.6.6

तन्निदंधाति प्रतिष्ठित्यै । पितॄन्, वा एतस्यैन्द्रियं वीर्यं गच्छति । यश् सोमोऽतिपवंते । पितृणां यौज्या-नुवाक्यांभिरुपं तिष्ठते । यदेवास्यं पितॄनिन्द्रियं वीर्यं गच्छति । तदेवावं रुन्धे । तिसृभिरुपं तिष्ठते । तृतीये वा इतो लोके पितरः । तानेव प्रीणाति । अथो त्रीणि वै यहस्यैन्द्रियाणि () । अद्भुर्युर्,-होतौ ब्रह्मा । त उपंतिष्ठन्ते । यान्येव यहस्यैन्द्रियाणि । तैरेवास्मै भेषुजं करोति । 26

(प्रणाति - प्रथमो - दक्षिणा - समर्वनयति - धारयं - तीन्द्रियाणिं चृत्वारिं च) (A6)

1.8.7 अनुवाकं 7 - राजसूयस्याग्रे कर्तव्यं पवित्राख्यमग्निष्टोममहः

TB 1.8.7.1

अग्निष्टोममग्र आहंरति । युज्ञ्मुखं वा अंग्निष्टोमः । युज्ज्मुखमेवारभ्यं सवमाक्रंमते । अथैषो-ऽभिषेचुनीयं-श्रतुस्त्रिङ्शपंवमानो भवति । त्रयंस्त्रिङ्शुद्धै देवताः । ता एवामोति । प्रजापंति- श्चतुस्त्रिः । तमेवामोति । सन्दार एष स्तोमानामयंथापूर्वम् । यद्-विषंमाः स्तोमाः 27

TB 1.8.7.2

एतावान्, वै युज्ञः । यावान्-पर्वमानाः । अन्तः श्लेषंणं त्वा अन्यत् । यथ्-समाः पर्वमानाः । तेनासर्श्वारः । तेनं यथापूर्वम् । आत्मनै-वाग्निष्टोमेनुर्द्भोतिं । आत्मना पुण्यो भवति । प्रजा वा उक्थानिं । पुशवं उक्थानिं() । यदुक्थ्यों भवत्यनु संतित्यै । 28

(स्तोमाःं-पुशवं उक्थान्येकं च) (A7)

1.8.8 अनुवाकं 8 - अभिषेचनीये साममन्त्रविशेषः

TB 1.8.8.1

उपं त्वा जामयो गिर् इतिं प्रतिपद्भवित । वाग्वै वायुः । वाच एवैषोऽभिषेकः । सर्वासामेव प्रजानाः सूयते । सर्वा एनं प्रजा राजेतिं वदन्ति । एतमु त्यं दशक्षिप् इत्यांह । आदित्या वै प्रजाः । प्रजानांमेवैतेनं सूयते । यन्ति वा एते यंज्ञमुखात् । ये संम्भार्या अऋत्रं 29

TB 1.8.8.2

यदाह् पर्वस्व वाचो अग्निय् इति । तेनैव यंज्ञमुखान्-नयंन्ति । अनुष्टुक्-प्रंथमा भवति । अनुष्टु-गुंत्तमा । वाग्वा अनुष्टुक् । वाचैव प्रयन्ति । वाचोद्यंन्ति । उद्वंतीर्-भवन्ति । उद्वद्वा अनुष्टुभो रूपम् । आनुष्टुभो राजुन्यः 30

TB 1.8.8.3

तस्मादुद्वंतीर्-भवन्ति । सौर्यनुष्टु-गुंत्तमा भंवति । सुवर्गस्यं लोकस्य संतंत्यै । यो वै स्वादेतिं । नैनः स्व उपनमति । यः सामंभ्य एतिं । पापीयान्थ्-सुषुवाणो भंवति । एतानि खळु वै सामानि । यत्पृष्ठानिं । यत्पृष्ठानि भवन्ति 31

TB 1.8.8.4

तैरेव स्वान्नैतिं । यानिं देवराजाना<u>र</u>् सामानि । तैर्मुष्मिन् लोक ऋंद्भोति । यानिं मनुष्यराजाना<u>र</u> सामानि । तैर्स्मिन् लोक ऋंद्भोति । उभयोरेव लोकयोर्-ऋद्भोति । देवलोके चं मनुष्यलोके चं । एक्विश्वां ऽभिषेचनीयं-स्योत्तमो भंवति । एक्विश्वाः केशवपनीयंस्य प्रथमः । स्प्तदुशो देशपयंः 32

TB 1.8.8.5

विङ्वा एंकविश्वाः । राष्ट्रश्न संप्तद्वाः । विशं एवैतन्-मंद्ध्यतोऽभिषिंच्यते । तस्माद्वा एष विशां प्रियः । विशो हि मंद्ध्यतोऽभिषिच्यते । यद्वा एंनमदो दिशोऽन्नं व्यास्थापयंन्ति । तथ्-सुंवर्गं लोक-मुभ्यारोहित । यदिमं लोकं न प्रंत्यवरोहेत् । अति जुनं वेयात् । उद्वां माद्येत् ( ) । यदेष प्रंतीचीनं-स्तोमो भवंति । इममेव तेनं लोकं प्रत्यवरोहित । अथो अस्मिन्नेव लोके प्रतिं तिष्ठत्य-न्नंन्मादाय । 33

(अर्ऋन् - राजुन्यों - भवन्ति - दशुपेयों - माद्येत् त्रीणिं च) (A8)

1.8.9 अनुवाकं 9 - अभिषेचनीयविषययो रुक्मयोः स्तुतिः

TB 1.8.9.1

इयं वै रंजता । असौ हरिणी । यद्-रुक्मौ भवंतः । आभ्यामेवैनं-मुभ्यतः परि गृह्णाति । वरुंणस्य वा अभिषिच्यमांनस्यापः । इन्द्रियं वीर्यं निरंप्रन्न । तथ्-सुवर्णः हिरंण्य-मभवत् । यद्-रुक्म-मन्तर्-दर्धाति । इन्द्रियस्यं वीर्यस्यानिर्धाताय । शतमांनो भवति शतक्षंरः () । शतायुः पुरुंषः शतेन्द्रियः । आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठति । आयुंवें हिरंण्यम् । आयुंष्यां एवैनं-मभ्यतिं क्षरन्ति । तेजो वै हिरंण्यम् । तेजस्यां एवैनंमभ्यतिं क्षरन्ति । वर्चो वै हिरंण्यम् । वर्चस्यां एवैनंमभ्यतिं क्षरन्ति । 34

(शृतक्षंरोऽष्टौ चं) (A9)

1.8.10 अनुवाकं 10 - व्युष्टिद्विरात्रं राजसूयान्ते कर्तव्यम्

TB 1.8.10.1

अप्रंतिष्ठितो वा एष इत्यांहुः । यो रांजुसूर्यन् यजंत इतिं । यदा वा एष एतेनं द्विरात्रेण यजंते । अर्थ प्रतिष्ठा । अर्थ सम्वथ्सरमांप्रोति । यावंन्ति सम्वथ्सरस्यां-होरात्राणि । तावंतीरेतस्यं स्तोत्रीयाः । अहोरात्रेष्वेव प्रतिं तिष्ठति । अग्निष्टोमः पूर्वमहंर्-भवति । अतिरात्र उत्तंरम् 35

TB 1.8.10.2

नानैवाहोरात्रयोः प्रतिं तिष्ठति । पौर्णमास्यां पूर्वमहंर्-भवित । व्यष्टकाया-मुत्तंरम् । नानैवार्द्धं मासयोः प्रतिंतिष्ठति । अमावास्यायां पूर्वमहंर्-भवित । उद्दृष्ट उत्तंरम् । नानैव मासयोः प्रतिं तिष्ठति । अथो खर्छं । ये एव संमानपक्षे पुंण्याहे स्याताम् । तयोः कार्यं प्रतिष्ठित्यै 36

TB 1.8.10.3

अपुश्वयो द्विरात्र इत्यांहुः । द्वे ह्यंते छन्दंसी । गायुत्रं च त्रैष्टुंमं च । जगंतीमन्तर्यन्ति । न तेन् जगंती कृतेत्यांहुः । यदंनां तृतीयसवने कुर्वन्तीतिं । यदा वा एषाऽहीनस्याहुर् भजंते । साह्रस्यं वा सर्वनम् । अथैव जगंती कृता । अथं पश्वयः () । व्यृष्टि्वां एष द्विरात्रः । य एवं विद्वान् द्विरात्रेण् यजंते । व्येवास्मां उच्छति । अथो तमं एवापंहते । अग्निष्टोम-मन्तृत आहंरति । अग्निः सर्वा देवताः । देवतांस्वेव प्रतिं तिष्ठति । 37

(उत्तरं - प्रतिष्ठित्यै - पशर्व्यः सप्त चं) (A10)

PrapAtaka Korvai with starting words of 1 tO 10 anuvAkams:-

1.8 प्रथमाष्टके अष्टमः प्रपाठकः - राजसूयानुब्राह्मणं https://www.vedavms.in 135

(वरुंणस्य - जा - मीश्वर - आंग्नेय - मिन्द्रंस्य - यत् त्रि - ष्वंग्निष्टोम - मुपं त्वे - यं वै रंजुता -ऽप्रंतिष्ठितो दशं)

korvai with starting words of 1, 11, 21 series of dasinis :- (वरुंणस्य - यद्धिभ्यां - यत् त्रिषु - तस्मादुद्वंतीः सप्तित्रिः रात्)

first and last word of 8th prapAtakam :- वरुंणस्य - प्रतिं तिष्ठति ।

॥ हिर्रः ॐ ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ ॥ कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्कं समाप्तम् ॥ = = = = = = = = = = = = =